

YEREMYA

BAP 1

BENYAMİN diyarında Anatotta olan kâhinlerden Hilkiyanın oğlu Yeremyanın sözleri. ² Yahuda kiralı Amon oğlu Yoşıyanın günlerinde, kiralılığının on üçüncü yılında RABBİN sözü Yeremyaya geldi. ³ Ve Yahuda kiralı Yoşıya oğlu Yehoyakimin günlerinde, Yahuda kiralı Yoşıya oğlu Tsedekiyanın on birinci yılının sonuna kadar, beşinci ayda Yeruşalimin sürgüne götürülmesine kadar geldi.

⁴ Ve bana RABBİN şu Sözü geldi: ⁵ Ana karnında sana şekil vermeden önce seni tanıdım, ve sen doğmadan önce seni takdis ettim; seni milletlere peygamber ettim. ⁶ Ve ben dedim: Ah, ya Rab Yehova! İşte, ben söz söylemek bilmiyorum; çünkü çocuğum. ⁷ Ve RAB bana dedi: Ben çocuğum, deme; çünkü kime seni gönderirsem gideceksin, ve sana emrettiğim her şeyi söyleyeceksin. ⁸ Onların yüzünden korkma; çünkü seni kurtarmak için ben seninle beraberim, RAB diyor. ⁹ Ve RAB elini uzattı, ve ağzıma dokundu; ve RAB bana dedi: İşte, sözlerimi senin ağzına koydum; ¹⁰ bak, bugün milletler üzerine, ve ülkeler üzerine, kökünden sökmek ve yıkmak için, helâk etmek ve yok etmek için, bina etmek için ve dikmek için seni koydum.

¹¹ Ve bana RABBİN sözü: Yeremya, sen ne görüyorsun? diye geldi. Ve dedim: Ben bir badem dalı* görüyorum. ¹² Ve RAB bana dedi: İyi gördün; çünkü ben sözümün üzerinde, onu yapmak için uyanık bekliyorum.*

* İbranice, *Şaked*.

* İbranice, *Şoked*.

¹³ Ve bana ikinci kere RABBİN sözü: Sen ne görüyorsun? diye geldi. Ve dedim: Ben kaynar bir kazan görüyorum; ve yüzü şimal tarafından. ¹⁴ Ve RAB bana dedi: Memlekette oturanların hepsi üzerine şimalden belâ patlıyacak. ¹⁵ Çünkü işte, şimal ülkelerinin bütün aşiretlerini ben çağıracağım, RAB diyor; ve gelecekler, ve Yeruşalim kapılarına girecek yere, ve çepçevre bütün duvarlarına karşı, ve bütün Yahuda şehirlerine karşı, her biri kendi tahtını kuracak. ¹⁶ Ve bütün kötülüklerinden ötürü onlara karşı olan hükümlerimi söyleyeceğim, çünkü beni bıraktılar, ve başka ilâhlara buhur yaktılar, ve kendi ellerinin işlerine tapındılar. ¹⁷ Ve sen belini kuşat da kalk, ve sana emredeceğim her şeyi onlara söyle; onlardan yılma, yoksa seni onların önünde ben yıldırımım. ¹⁸ Ve işte, bütün diyara karşı, Yahuda kırallarına karşı, reislerine karşı, kâhinlerine karşı, ve memleket kavmına karşı, bugün seni duvarlı bir şehir, ve demir bir direk, ve tunç bir duvar ettim. ¹⁹ Ve seninle cenkleşecekler; fakat sana güçleri yetmiyecek; çünkü seni kurtarmak için ben seninle beraberim, RAB diyor.

BAP 2

VE bana RABBİN sözü: Git, ve Yeruşalim iştirken bağır, diye geldi: ² RAB şöyle diyor: Gençliğindeki lütfunu, gelinliğindeki sevgini, çölde, ekilmemiş diyarda nasıl ardımca yürüdüğünü senin için andım. ³ İsrail RABBE mukaddes, mahsulünün turfandası idi; onu yiyenlerin hepsi suçlu tutulur, üzerlerine belâ gelirdi, RAB diyor.

⁴ Ey Yakub evi, ve İsrail evinin bütün aşiretleri, RABBİN sözünü dinleyin; ⁵ RAB şöyle diyor: Atalarınız bende ne haksızlık buldular da benden uzaklaştılar, ve boşluk ardınca gittiler, ve boş oldular? ⁶ Ve demediler: Mısır diyarından bizi çıkaran, çölde, bozkırlar ve çukurlar diyarında, kuraklık ve ölüm gölgesi diyarında, içinden kimsenin geçmediği, ve insanın içinde oturmadığı diyarda bizi yürüten RAB nerede? ⁷ Ve meyvasını ve iyi şeyi yiyesiniz diye sizi semereli diyara getirdim; fakat oraya girince diyarımı murdar ettiniz, ve mirasımı mekruh bir şey ettiniz. ⁸ Kâhinler: RAB nerede? demediler; ve şeriatı ellerinde tutanlar beni tanımadılar; ve çobanlar bana karşı günah işlediler, ve peygamberler Baal

ile peygamberlik ettiler, ve faide vermeyen şeyler ardınca yürüdüler.

⁹ Bundan ötürü sizinle daha çekişeceğim, RAB diyor, ve oğullarınızın oğulları ile çekişeceğim. ¹⁰ Çünkü Kittim adalarına geçip görün; ve Kedara gönderip iyi anlayın; ve böyle bir şey oldu mu, bakın. ¹¹ Hiç bir millet ilâhlarını değiştirdi mi? onlar ise ilâhlar değildir; fakat benim kavmım kendi izzetini faide vermeyen şeyle değiştirdi. ¹² Ey gökler, buna siz şaşın da korkudan titreyin, gerçekten şaşkınlığa düşün, RAB diyor. ¹³ Çünkü kavmım iki kötülük işledi; beni, diri suların kaynağını, bıraktılar da, kendilerine sarnıçlar, su tutmayan çatlak sarnıçlar kazdılar.

¹⁴ İsrail kul mu? evde doğmuş köle mi? niçin çapul malı oldu? ¹⁵ Onun üzerine genç aslanlar gümrüdediler, seslerini işittirdiler; ve memleketini viran ettiler; şehirleri yandı, oturan kimse kalmadı. ¹⁶ Memfis ve Tahpanhes oğulları da senin tepeni kırdılar. ¹⁷ Seni yolda yürütürken Allahın RABBİ bırakmanla bunu kendine yapan sen değil misin? ¹⁸ Ve şimdi Şihor* sularını içmek için Mısır yolunda ne işin var? ve Irmak* sularını içmek için Aşur yolunda ne işin var? ¹⁹ Seni kendi kötülüğün tedip edecek, ve döneklüklerin seni azarlayacak; ve bil ve gör ki, Allahın RABBİ bırakman, ve benden korkun olmaması kötü ve acı bir şeydir, orduların Rabbi Yehova diyor.

* Nil ırmağı.

* Fırat ırmağı.

²⁰ Çünkü boyunduruğunu eski zamandan kırdın, ve bağlarını kopardın; ve: Kulluk etmem, dedin; çünkü her yüksek tepenin üzerinde, ve her yeşil ağacın altında fahişelik ederek yattın. ²¹ Ve ben seni âlâ asma, tam doğru tohum olarak dikmişim; ve bana ecnebi bir asmanın azman çubuklarına nasıl döndün? ²² Çünkü kül suyu ile yıkansan, ve çok sabun kullansan da yine fesadın önümde kirli duruyor, Rab Yehova diyor. ²³ Nasıl diyebiliyorsun ki: Murdar olmadım, Baalların ardınca gitmedim? vadide kendi yoluna bak da ne yaptığını bil; yollarında dolaşarak tez yürüyen bir hecinsin; ²⁴ canı çektiği zaman havayı koklıyan, çöle alışık yaban eşeğisin; kızgın iken onu kim çevirebilir? onu arıyanların hepsi kendilerini yormazlar; kendi ayı gelince onu bulurlar. ²⁵ Yalın ayak yürümekten ayağını, ve susuzluktan boğazını sakın. Fakat sen dedin: Boş şey! hayır, çünkü yabancıları sevdim, ve onların ardınca gideceğim.

²⁶ Hırsız tutulunca nasıl utanırsa, İsrail evi de kendileri, kıralları, reisleri, ve kâhinleri ile peygamberleri öyle utanıyorlar; ²⁷ onlar ki, ağaca: Babamsın, ve taşta: Bizi sen doğurdun, derler; çünkü bana yüzlerini değil, sırtlarını döndürdüler; fakat onlara belâ gelince: Kalk da bizi kurtar, diyecekler. ²⁸ Ya kendine yaptığın ilâhların nerede? başına belâ geldiği vakit seni kurtarabilirlerse, kalksınlar; çünkü ilâhların şehirlerinin sayısına göredir, ey Yahuda.

²⁹ Niçin benimle çekişiyorsunuz? bana karşı hepiniz günah işlediniz, RAB diyor. ³⁰ Oğullarınızı boşuna vurdum; ders almadılar; kendi kılıcınız, helâk eden aslan gibi, peygamberlerinizi yedi. ³¹ Ey sizler, bu neslin çocukları, RABBİN sözüne bakın. Ben İsraille bir çöl mü oldum? yahut koyu karanlık bir diyar mı? niçin kavmım: Kendimize efendi biz olduk; artık sana gelmeyiz, diyorlar? ³² Ere varmamış kız kendi süslerini, gelin kendi kuşağını unutabilir mi? fakat kavmım sayısız günlerce beni unuttular. ³³ Sevgi peşinde kendi yolunu nasıl iyi düzeltirsin! Bundan ötürü kendi yollarını kötü kadınlara bile öğrettin. ³⁴ Suçsuz fakir kimselerin kanı da senin eteklerinde bulunuyor; onları duvar delerken bulmadın; ancak bütün bu şeylere karşı idiler. ³⁵ Böyle iken sen: Ben suçsuzum; gerçek öfkesi benden döndü, dedin. İşte, seninle davacı olacağım, çünkü: Suç işlemedim, diyorsun. ³⁶ Yolunu değiştirmek için neden bu kadar dolaşık gidiyorsun? Aşurdan utandığın gibi, Mısırdan da utanacaksın. ³⁷ Oradan da ellerini başına koyup

çıkacaksınız; çünkü senin güvendiklerini RAB kendisinden attı, ve onlarla işin iyi gitmeyecektir.

BAP 3

BİR adam karısını boşar, ve yanından gidip başka birisinin karısı olursa, adam o kadına bir daha döner mi? O diyar çok murdar olmaz mı? derler; fakat sen çok oynaşlarla fahişelik ettin, yine de bana dön, RAB diyor. ² Çıplak tepelere gözlerini kaldır da bak; seninle nerede yatmadılar? Sen onlar için çöldeki bedevi gibi yolların kenarında oturdun; ve zinalarınla, ve kötülüğünle diyarı murdar ettin. ³ Bundan dolayı yağmurların ardi kesildi, ve son yağmur olmadı; ve senin yüzün fahişe yüzü idi, utanmak istemedin. ⁴ Bundan böyle: Baba, gençliğimde bana yol gösteren sensin, diye beni çağırılmıyacak mısın? ⁵ Ebediyen kin tutacak mı? sona kadar tutacak mı? İşte, böyle söyledin, ve gücün yettiği kadar kötülükler ettin.

⁶ Ve kıral Yoşiyanın günlerinde RAB bana dedi: Dönek İsrailin ettiği şeyi gördün mü? her yüksek dağın üzerine, ve her yeşil ağacın altına gidip orada fahişelik etti. ⁷ Ve bütün bu şeyleri o yaptıktan sonra ben: O bana geri gelecektir, dedim, fakat geri gelmedi; hain kızkardeşi Yahuda da bunu gördü. ⁸ Ve gördüm ki, dönek İsrail zina etmiş olduğundan ötürü, onu boşuyarak kendisine boş kâğıdını verdiğim zaman, hain kızkardeşi Yahuda yine korkmadı; ve gidip o da fahişelik etti. ⁹ Ve vaki oldu ki, zinasının velvesile diyar murdar oldu, ve taşlarla ve ağaç kütükleriyle zina etti. ¹⁰ Ve böyle olmakla beraber hain kızkardeşi Yahuda bana bütün yüreğile değil, ancak hile ile döndü, RAB diyor.

¹¹ Ve RAB bana dedi: Dönek İsrail hain Yahudadan daha salih olduğunu gösterdi. ¹² Git, ve bu sözleri şimale doğru ilân edip de: Ey dönek İsrail, geri gel, RAB diyor; size öfkeli bakmıyacağım; çünkü ben inayetliyim, RAB diyor, ebediyen kin tutmam. ¹³ Ancak fesadını tanı, Allahın RABBE karşı günah ettin, ve buraya şuraya her yeşil ağacın altında yabancılara koştun, ve sözümü dinlemediniz, RAB diyor. ¹⁴ Ey dönek oğullar, geri gelin, RAB diyor; çünkü efendiniz benim; ve şehirden bir, ve aşiretten iki olarak sizi alıp Siona getireceğim. ¹⁵ Ve gönlüme göre size çobanlar vereceğim, sizi bilgi ve anlayışla besliyecekler. ¹⁶ Ve vaki olacak ki, siz diyarda çoğalıp semereli olunca o günlerde, RAB diyor, artık: RABBİN ahit sandığı, söylenmeyecek; ve fikre gelmeyecek; ve onu anmıyacaklar; ve onu aramıyacaklar; ve bir daha yapılmıyacak. ¹⁷ O zaman Yeruşalime RABBİN tahtı diyecekler; ve bütün milletler, ona, RABBİN ismine, Yeruşalime toplanacaklar; ve artık kötü yüreklerinin inatçılığı ardınca yürümeyecekler. ¹⁸ O günlerde Yahuda evi İsrail evile beraber yürüyecekler, ve şimal diyarından atalarınıza miras olarak vermiş olduğum diyara birlikte gelecekler.

¹⁹ Fakat ben dedim: Bak nasıl seni oğullar arasına koyacağım, ve hoş diyarı, milletler ordularının güzel mirasını sana vereceğim! Ve dedim: Beni Baba diye çağıracaksınız, ve ardımdan dönmiyeceksiniz. ²⁰ Bir kadın kocasına hainlik ederek onu nasıl bırakırsa, gerçek siz de bana öyle hainlik ederek davrandınız, ey İsrail evi, RAB diyor. ²¹ Çıplak tepeler üzerinde bir ses işitiliyor, İsrail oğullarının ağlayış ve yalvarışları; çünkü yollarını iğrittiler, Allahları RABBİ unuttular. ²² Geri gelin, ey dönek oğullar, dönekliklerinizden sizi iyi edeyim.

İşte, biz sana geldik; çünkü Allahımız RAB sensin. ²³ Gerçek tepelerden, dağlardan gelen velvele aldaticıdır; gerçek İsrailin kurtuluşu Allahımız RABDEDİR. ²⁴ Ve gençliğimizden beri atalarımızın emeğini, sürülerini ve sığırlarını, oğullarını ve kızlarını utanılacak şey yedi. ²⁵ Utancımızda yatalım, ve rüsvaylığımız bize örtü olsun; çünkü gençliğimizden bugüne kadar, biz ve atalarımız Allahımız RABBE karşı suç işledik; ve Allahımız RABBİN sözünü dinlemedik.

BAP 4

EY İsrail, eğer dönersen, RAB diyor, eğer bana dönersen, ve mekruh şeylerini önümden kaldırırsan; o zaman serseri gezmiyeceksin; ² ve hay olan RABBİN hakkı için hakikatla, adaletle, ve doğrulukla and edeceksin; ve milletler kendilerini RAB ile mubarek kılacaklar, ve onunla övünecekler.

³ Çünkü Yahuda erlerine ve Yerus alime RAB şöyle diyor: İşletilmemiş toprağınızı nadas edin, ve dikenler arasına ekmeyin. ⁴ Kendinizi RAB için sünnet edin, ve yüreğinizin gulfesini atın, ey sizler, Yahuda erleri, ve Yerus alimde oturanlar; yoksa işlerinizin kötülüğü yüzünden kızgınlığım ateş gibi çıkıp yanacak, ve söndüren olmayacak.

⁵ Yahudada bildirin, ve Yerus alimde işittirin; ve diyin: Memlekette boru  alın; yüksek sesle bağırın, ve diyin: Toplanın da duvarlı Őehirlerle girelim. ⁶ Siona doğru bayrak kaldırın; kaçıp sığının, durmayın;  unk  ben Şimalden belâ, ve büyük kırığın getireceğim.

⁷ Aslan sık ağaçlı ormanından çıktı, ve milletleri helâk edici yola düştü; Şehirlerin harap olsun, oturan kalmasın diye senin diyarını viran etmek için yerinden  ıktı. ⁸ Bundan ötürü çul kuşanın, d v n p uluyun;  unk  RABBİN kızgın öfkesi bizden dönmedi. ⁹ Ve o gün vaki olacak ki, RAB diyor, kıralın yüreği, ve reislerin yüreği tükenecek; ve kâhinler Şaşacaklar, ve peygamberler Şaşkın olacaklar.

¹⁰ Ve dedim: Ah, ya Rab Yehova! Size selâmet olacak, diyerek, gerçek bu kavmı ve Yerus alimi çok aldattın; fakat kılıç cana erişti.

¹¹ O vakit bu kavma ve Yerus alime denilecek:  ldeki çıplak yüksek yerlerden kavmım kızına doğru sıcak bir yel gelecek, harman savurmak için değil, ve temizlemek için değil;

¹² benim için bunlardan fazla kuvvetli bir yel gelecek; Şimdi ben de onlara hükümlerle söz söyliyeceğim. ¹³ İşte, bulutlar gibi çıkıyor, ve onun cenk arabaları kasırđa gibi; atları kartallardan daha  evik. Vay başımıza!  unk  harap olduk. ¹⁴ Ey Yerus alim, yüreğini kötülükten yıka ki, kurtulasın. Kötü düşüncelerin ne vakte kadar içinde kalacak? ¹⁵

 unk  bir ses Dandan bildiriyor, ve kötü bir haber Efraim dağlığından işittiriyor. ¹⁶

Milletlere haber verin; işte, Yerus alime karşı işittirin, etrafını kuşatacak olanlar uzak bir memleketten geliyorlar, ve Yahuda Şehirlerine karşı bağırıyorlar. ¹⁷ çepçevre ona karşı tarla bekleyenler gibidirler,  unk  bana  si oldu, RAB diyor. ¹⁸ Bunları sana yapan kendi yolun, ve kendi işlerindir; bu senin köt l ğ nd r; gerçek acıdır, gerçek yüreğine erişiyor.

¹⁹ Ah i im, i im! sancı yüreğimi sıkıyor; içimde yüreğim çarpıyor; susamıyorum;  unk , ey canım, boru sesini, cenk n arasını işittin. ²⁰ Kırığın  zerine kırığın haberi veriliyor;  unk  bütün diyar harap oldu;  adırlarım ansızın,  adırlarımın etekleri bir l hzada harap oldu. ²¹ Ne vakte kadar bayrak göreceğim, boru sesi işiteceğim? ²²  unk  kavmım sefihtirler, beni bilmiyorlar; onlar divane oğullardır, ve anlayışları yok; kötülük etmekte hikmetlidirler, fakat iyilik etmekte bilgileri yok.

²³ Yere baktım, ve işte, ıssız ve boş; ve göklere baktım, ve ışıkları yoktu. ²⁴ Dağlara baktım, ve işte, titriyorlar, ve bütün tepeler sarsılıyordu. ²⁵ Baktım, ve işte, adam yok, ve göklerin bütün kuşları kaçmışlar. ²⁶ Baktım, ve işte, semereli tarla bir  l olmuş, ve bütün Şehirleri RABBİN önünde, ve kızgın öfkesi karşısında yıkılmıştır.

²⁷  unk  RAB şöyle diyor: Memleketin hepsi virane olacak; ancak bütün bütün bitirmiyeyeceğim. ²⁸ Bundan ötürü memleket yas tutacak, ve gökler yukarıda kararacak;  unk  ben söyledim, ben tasarladım, ve nadim olmadım, ve ondan caymam. ²⁹ Her Şehir atlıların ve okçuların gürültüsünden kaçıyor; sık ağaçlı ormanlara giriyor, ve kayalara tırmanıyorlar; her Şehir bırakıldı, ve onlarda oturan kimse yok. ³⁰ Ve sen, harap olunca ne yapacaksın? erguvan  giyinsen de, altın süslerle bezensen de, gözlerini sürme ile b y tsen de, boşuna kendini g zelleştirirsin;  şıkların seni hor görüyorlar, canını

arıyorlar. ³¹ Çünkü bir ses işittim, sanki ağrı çeken kadının sesi, sanki ilkini doğuranın sıkıntısı, Sion kızının sesi: Şimdi vay başıma! çünkü adam öldürenlerin önünde canım bayılıyor, diye ellerini açıp soluyor.

BAP 5

YERUŞALİMİN sokaklarını dolaşın, ve şimdi bakın, ve anlayın, ve meydanlarında arayın, eğer bir adam bulursanız, eğer hakkı yapan, hakikati arıyan varsa, ben de ona başışlarım. ² Ve: Hay olan RABBİN hakkı için, diyorlarsa da, gerçek hile ile and ediyorlar. ³ Ya RAB, gözlerin hakikatin üzerinde değil midir? onları vurdun, fakat kederlenmediler; onları bitirdin, fakat ders almak istemediler; yüzlerini kayadan daha sert ettiler; dönmek istemediler.

⁴ Ve ben dedim: Gerçek bunlar fakirdirler; sefihtirler; çünkü RABBİN yolunu, kendilerinin Allahının şeriatini bilmiyorlar; ⁵ ben büyük adamlara gideyim, ve onlara söyleyeyim; çünkü RABBİN yolunu, ve kendilerinin Allahının adaletini onlar bilirler. Fakat onlar hep birden boyunduruğu kırdılar, ve bağları kopardılar. ⁶ Bundan ötürü ormandan bir aslan çıkıp onları öldürecek, çölün kurdu onları telef edecek, şehirlerine karşı kaplan uyanık durup bekliyecek; oradan çıkan her adam parçalanacak; çünkü günahları çok, döneklilikleri de çoğaldı.

⁷ Sana nasıl başışlıyayım? oğulların beni bıraktılar, ve ilâh olmıyanlarla and ettiler. Ben onları doyurunca zina ettiler, ve fahişelerin evlerine bölük bölük koştular; ⁸ başı boş besili aygır oldular; her biri komşusunun karısına kişiyor. ⁹ Ben bunlardan ötürü yoklamaz mıyım? RAB diyor; ve canım böyle bir milletten oç almaz mı?

¹⁰ Onun duvarları üzerine çıkın, ve harap edin; fakat bütün bütün bitirmeyin; filizlerini kesip atın; çünkü onlar RABBİN değildir. ¹¹ RAB diyor: Çünkü İsrail evi, ve Yahuda evi bana çok hainlik ettiler. ¹² RABBİ inkâr ettiler, ve dediler: O değil; üzerimize kötülük gelmiyecek; kılıç ve kıtlık görmeyeceğiz; ¹³ ve peygamberler yel olacak, ve söz onlarda değil; kendilerine böyle edilecek.

¹⁴ Bundan dolayı orduların Allahı RAB şöyle diyor: Mademki bu sözü söyleyorsunuz, işte, ben sözlerimi senin ağzında ateş, bu kavmi da odun edeceğim, ve onları yiyip bitirecek.

¹⁵ İşte, ey İsrail evi, uzaktan üzerinize bir millet getireceğim, RAB diyor; o zorlu bir millet, eski bir millettir, bir millet ki, sen onun dilini bilmez, ve ne dediklerini anlamazsın. ¹⁶

Onların ok kılıfı açık bir kabirdir, hepsi yiğitlerdir. ¹⁷ Oğullarının ve kızlarının yiyecekleri harman mahsulünü, ve ekmeğini onlar yiyecekler; senin sürülerini ve sığırlarını yiyecekler; asmalarını ve incir ağaçlarını yiyecekler; güvenmekte olduğun duvarlı şehirlerini kılıçla vurup yıkacaklar. ¹⁸ Fakat o günlerde bile sizi bütün bütün bitirmeyeceğim, RAB diyor.

¹⁹ Ve vaki olacak ki, onlar: Niçin Allahımız RAB bize bütün bu şeyleri etti? diyince kendilerine diyeceksin: Nasıl beni bıraktınızsa, ve memleketinizde ecnebi ilâhlara kulluk ettinizse, kendinizin olmıyan bir memlekette yabancılara öyle kulluk edeceksiniz.

²⁰ Yakub evinde şunu bildirin, ve Yahudada onu işittirip diyin: ²¹ Gözleri olup görmiyen, kulakları olup işitmiyen, akılsız ve anlayışsız kavm, şimdi şunu dinleyin: ²² Benden korkmuyor musunuz? RAB diyor; yüzümden titremeyecek misiniz? ben ki, ebedî fermanla denize sınır olarak kumu koydum, ve onu geçemez; ve dalgaları kabarsa da üstün gelemeler; ve gürüldeseler de onu geçemezler. ²³ Fakat bu kavmin âsi ve inatçı bir yüreği var; âsi oldular ve gittiler. ²⁴ Ve yüreklerinde: Yağmuru, ilk ve son yağmuru vaktinde veren, orak zamanının belli haftalarını bizim için koruyan Allahımız RABDEN şimdi korkalım, demiyorlar. ²⁵ Bunları sizden çeviren fesatlarınız, ve iyiliği sizden esirgeten suçlarınızdır. ²⁶ Çünkü kavmim arasında kötü adamlar bulunuyor; kuşçuların

pusuda yattıkları gibi bekliyorlar, tuzak kuruyorlar, adam tutuyorlar. ²⁷ Kuşlarla dolu bir kafes nasılsa, öylece evleri hile ile doludur; bundan ötürü büyüdüler, ve zengin oldular. ²⁸ Semirdiler, parlıyorlar; evet, kötü işlerde taşkınlık ediyorlar; davayı, öksüzün davasını görmiyorlar ki, kendi işleri yolunda gitsin; yoksulların da hakkını hak etmezler. ²⁹ Bunlardan ötürü ben yoklamaz mıyım? RAB diyor, canım böyle milletten öç almaz mı? ³⁰ Memlekette şaşkınlık ve dehşet oldu; ³¹ peygamberler hile ile peygamberlik ediyorlar, ve kâhinler onların elile hakim oluyorlar; kavmim da böyle seviyor; ve bunun sonunda ne yapacaksınız?

BAP 6

EY Benyamin oğulları, Yeruşalimin içinden kaçıp sığının, ve Tekoada boru çalın, ve Beyt-hakkerem üzerine işaret dakin; çünkü şimalden belâ ve büyük kırgın gözetliyor. ² Sion kızını, güzel ve nazik kızı, söküp atacağım. ³ Çobanlar ve sürüleri ona gelecekler; çepçevre ona karşı çadırlar kuracaklar; herkes yerinde otlayacak. ⁴ Ona karşı cenk hazırlayın; kalkın ve öğleyin çıkalım. Vay başımıza! çünkü gün döndü, çünkü akşam gölgeleri uzandı. ⁵ Kalkın da geceleyin çıkalım, ve onun saraylarını yıkalım. ⁶ Çünkü orduların RABBİ şöyle dedi: Ağaç kesin, ve Yeruşalime karşı meteris dakin; yoklanacak olan şehir budur; içinde gaddarlıktan başka bir şey yok. ⁷ Bir kuyu nasıl su akıtırsa, o da kötülüğü öyle akıtıyor; orada zorbalık ve soygun işitiliyor; önümde daima hastalık ve yaralar var. ⁸ Ey Yeruşalim, edebini takın, yoksa canım senden ayrılır; yoksa seni bir virane, oturulmaz bir memleket ederim.

⁹ Orduların RABBİ şöyle diyor: Asmadan son üzümler nasıl toplanırsa, İsrailden artakalanları böylece bütün bütün toplıyacaklar; bağ bozan gibi elini yine küfelere at. ¹⁰ İşitsinler diye kime söyleyeyim, ve kime şahadet edeyim? işte, onların kulağı sünnetsizdir, ve iyi dinliyeemezler; işte, RABBİN sözü kendileri için bir rüsvaylık oldu; ondan hoşlanmıyorlar. ¹¹ Bundan ötürü RABBİN kızgınlığı ile doluyum; kendimi tutmaktan yoruldu; sokaktaki çocukların üzerine, ve yiğitler cemaati üzerine hepsini birden dök. Çünkü koca da karı da, çok günler yaşamış adamla beraber ihtiyar da ele geçecekler. ¹² Ve evleriyle tarlaları ve karıları hep birden başkalarına verilecek; çünkü memlekette oturanların üzerine elimi uzatacağım, RAB diyor. ¹³ Çünkü küçüğünden büyüğüne kadar onlardan her biri kötü kazanca düşkün; ve peygamberden kâhine kadar her biri hile ediyor. ¹⁴ Ve selâmet yokken onlar: Selâmet, selâmet, diyerek, kavmimın yarasını üstten iyi ettiler. ¹⁵ Mekruh şeyi yaptıkları zaman utandılar mı? hayır, hiç utanmadılar, kızarma ne olduğunu da bilmiyorlar; bundan dolayı düşenler arasında onlar da düşecekler; ben onları yoklayınca sürçecekler, RAB diyor.

¹⁶ RAB şöyle diyor: Yollar üzerinde durun ve bakın, ve iyi yol nerededir, diye eski yolları sorun; ve onda yürüyün, ve canlarınıza rahat bulursunuz; fakat: O yolda yürümeyiz, dediler. ¹⁷ Ve: Boru sesini iyi dinleyin, diyerek üzerinize bekçiler diktim; fakat: Dinlemeyiz, dediler. ¹⁸ Bundan dolayı, ey milletler, onlarda olanı işitin; ey cemaat, sen de anla. ¹⁹ İşit, ey yer; işte, ben bu kavmin üzerine bir belâ, kendi düşüncelerinin semeresini getiriyorum, çünkü sözlerimi iyi dinlemediler; şeriatim ise, onu kendilerinden attılar. ²⁰ Ne için bana Şebadan günnük, ve uzak memleketten hoş kokulu kamış geliyor? yakılan takdimeleriniz makbul değil, ve bana kurbanlarınız hoş değil. ²¹ Bundan dolayı RAB şöyle diyor: İşte, bu kavmin önüne tökezler koyacağım; ve onlara takılıp babalarla oğullar bir arada sürçecekler; komşu dostu ile beraber yok olacak.

²² RAB şöyle diyor: İşte, şimal diyarından bir kavm geliyor; ve dünyanın uçlarından büyük bir millet ayaklanıyor. ²³ Ellerine yay ve kargı alıyorlar; insafsızdırlar, acımalarını da yok; sesleri deniz gibi gürliyor, ve atlara biniyorlar, tek adammış gibi sana karşı cenge

dizilmişler, ey Sion kızı. ²⁴ Onun haberini işittik; ellerimizin takati kesildi; doğuran kadın gibi bizi sıkıntı ve ağrı aldı. ²⁵ Kıra çıkma, ve yolda yürüme; çünkü çepçevre düşman kılıcı, ve dehşet var. ²⁶ Ey kavmim kızı, çul kuşan, ve külde kıvrın; biricik oğlun yası gibi yas tutup acı acı dövün; çünkü harap edici üzerimize ansızın gelecek.

²⁷ Seni kavmim arasında bir hisar, onların yolunu bilip deniyesin diye deneyici ettim. ²⁸ Hepsi çok âsi, söz taşıyıp gezen adamlardır; tunçturlar, demirdirler; hepsi bozukturlar. ²⁹ Körük üfürdükçe üfürüyor; ateş kurşunu bitirdi; boşuna eritip duruyorlar; çünkü içinden kötülerini ayırmıyor. ³⁰ Onlara işe yaramaz gümüş diyecekler, çünkü RAB onları kendisinden attı.

BAP 7

RABDEN Yeremyaya şu söz geldi:

² RAB evinin kapısında dur, ve orada şu sözü bağırp de: Ey bütün Yahuda, RABBE tapınmak için bu kapılardan girenler, RABBİN sözünü dinleyin. ³ İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: Yollarınızı ve işlerinizi ıslâh edin, ve sizi bu yerde oturturum. ⁴ RABBİN mabedi, RABBİN mabedi, RABBİN mabedi bunlardır, diye yalan sözlere güvenmeyin. ⁵ Çünkü yollarınızı ve işlerinizi iyice ıslâh ederseniz, bir adamla komşusu arasında tam adalet ederseniz, ⁶ garibi, öksüzü, ve dul kadını mağdur etmezseniz, ve bu yerde suçsuz kanı dökmezseniz, ve kendi ziyanınıza olarak başka ilahların ardınca yürümezseniz, ⁷ o zaman bu yerde, ezelden ebede kadar atalarınıza vermiş olduğum diyarda, sizi oturturum.

⁸ İşte, siz faidesiz yalan sözlere güveniyorsunuz. ⁹ Çalmak, adam öldürmek, ve zina etmek, ve yalan yere and etmek, ve Baala buhur yakmak, ve bilmediğiniz başka ilâhların ardınca yürümek, ¹⁰ bütün bu mekruh işleri yapmak için de gelip ismimle çağırılan bu evde önümde duruyor, ve: Kurtulduk, diyorsunuz, öyle mi? ¹¹ İsmimle çağırılan bu ev sizin gözünüzde haydut ini mi oldu? İşte, ben, ben de gördüm, RAB diyor.

¹² Fakat şimdi, önceleri ismimi yerleştirmiş olduğum Şilodaki yerime gidin, ve kavmim İsrailin kötülüğü yüzünden ona ne ettiğimi görün. ¹³ Ve şimdi, mademki bütün bu işleri yaptınız, RAB diyor, ve ben erken davranıp söyliyerek, size dediğim halde dinlemediniz; ve ben sizi çağırdığım halde cevap vermediniz; ¹⁴ bundan ötürü, Şiloya nasıl ettimse, ismimle çağırılan güvendiğiniz bu eve, ve size ve atalarınıza vermiş olduğum bu yere öyle edeceğim. ¹⁵ Ve bütün kardeşlerinizi, bütün Efraim zürriyetini nasıl attımsa, sizi de önümden öyle atacağım.

¹⁶ Ve sen bu kavim için yalvarma, ve onlar için niyaz ve duada bulunma, ve nezdimde şefaath etme; çünkü seni dinlemeyeceğim. ¹⁷ Yahuda şehirlerinde, ve Yerusallim sokaklarında onların ne yaptıklarını görmiyor musun? ¹⁸ Beni öfkelendirsinler diye, gökler kırılıçasına pideler yapmak için, ve başka ilâhlara dökülen takdimeler dökmek için, oğullar odunu toplıyorlar, babalar ateşi yakıyorlar, ve kadınlar hamuru yoğuruyorlar.

¹⁹ Onlar beni mi öfkelendiriyorlar? RAB diyor; yüzlerinin utancı için kendilerini değil mi?

²⁰ Bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: İşte, bu yerin üzerine, insanın üzerine, ve hayvanın üzerine ve kırım ağaçları üzerine, ve toprağın semeresi üzerine, öfkem ve kızgınlığım dökülecek; ve tutuşup sönmiyecek.

²¹ İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: Yakılan takdimelerinizi kurbanlarınıza katın da siz et yiyin. ²² Çünkü atalarınızı Mısır diyarından çıkardığım gün, yakılan takdime ve kurban için onlara söylemedim, ve kendilerine emretmedim; ²³ ancak onlara şunu emredip dedim: Sözümlü dinleyin, ve ben size Allah olurum, ve siz de bana kavim olursunuz; ve size emrettiğim her yolda yürüyün ki, size iyilik olsun. ²⁴ Fakat dinlemediler, ve kulak asmadılar, ancak kendi öğütlerinde, ve kötü yüreklerinin

inatçılığında yürüdüler, ve ileri değil geri gittiler. ²⁵ Atalarınız Mısır diyarından çıktıkları günden bugüne kadar her gün erken davranıp göndererek, bütün kullarımı, peygamberleri, size gönderdim; ²⁶ ve beni dinlemediler, ve kulak asmadılar, ve enselerini katılaştırdılar; atalarınıninkinden kötüsünü yaptılar.

²⁷ Ve bütün bu sözleri onlara söyleyeceksin; fakat seni dinlemeyecekler; ve onları çağıracaksın, fakat sana cevap vermiyecekler. ²⁸ Ve onlara diyeceksin: Kendi Allahı RABBİN sözünü dinlemiyen ve ders almıyan millet budur; hakikat yok oldu, ve ağızlarından kesildi.

²⁹ Ey Yeruslaim, saçını kes de at, ve çıplak tepeler üzerinde mersiye oku; çünkü RAB, gazap ettiği milleti kendisinden attı; ve bıraktı. ³⁰ Çünkü Yahuda oğulları gözümde kötü olanı yaptılar, RAB diyor; isimle çağırılan evi murdar etmek için ona mekruh şeylerini koydular. ³¹ Ve oğullarını ve kızlarını ateşte yakmak için Hinnom oğlu deresindeki Tofette yüksek yerlerini yaptılar; bunu ben emretmedim, aklımdan da geçmedi. ³² Bundan dolayı, işte, RAB diyor: Günler geliyor ki, artık oraya Tofet, ve Hinnom oğlu deresi değil, ancak Boğazlama deresi denilecek; ve yer kalmayınca kadar Tofette gömecekler. ³³ Ve bu kavmin leşleri yerin canavarlarına, ve göklerin kuşlarına yem olacak; ve onları korkutan olmayacak. ³⁴ Ve Yahuda şehirlerinden ve Yeruslaim sokaklarından meserret sesini, ve sevinç sesini, ve güvey sesini, ve gelin sesini sona erdireceğim; çünkü diyar harap olacak.

BAP 8

RAB diyor: O vakit Yahuda kırallarının kemiklerini, ve reislerinin kemiklerini, ve kâhinlerin kemiklerini, ve peygamberlerin kemiklerini, ve Yeruslaimde oturmuş olanların kemiklerini kabirlerinden çıkaracaklar; ² ve sevdikleri, ve kulluk ettikleri, ve ardınca yürüdükleri, ve aradıkları, ve taptıkları güneşin önüne, ve ayın önüne, ve bütün gökler ordusunun önüne onları yayacaklar; toplanıp gömülmiyecekler, toprağın yüzünde gübre olacaklar. ³ Bu kötü aşiretten artakalan bütün bakiye, kendilerini sürmüş olduğum yerlerin hepsinde artakalanlar, dirimden ziyade ölümü seçecekler, orduların RABBİ diyor.

⁴ Ve onlara diyeceksin: RAB şöyle diyor: Düşüp de kalkmazlar mı? insan sapıp da geri gelmez mi? ⁵ Niçin bu Yeruslaim kavmi daimî döneklilikle dönüyorlar? hileye yapıyorlar, geri dönmek istemiyorlar. ⁶ İyi dinledim, ve işittim, doğru söylemediler: Ne yaptım? diyerek kimse kötülüğünden tövbe etmiyor; her biri cenge seğirten at gibi kendi koşusuna dönüyor. ⁷ Evet, göklerdeki leylek belli vakitlerini biliyor; ve kumru ile kırlangıç ve turna gelmelerinin vaktini gözetiyorlar; ancak RABBİN hükmünü kavmim bilmiyor.

⁸ Biz hikmetliyiz, ve RABBİN şeriatı bizdedir, diye nasıl söylüyorsunuz? Fakat işte, yazıcıların yalancı kalemi yalan düzdü. ⁹ Hikmetli adamlar utandılar, yıldılar, ve ele geçtiler; işte, onlar RABBİN sözünü kendilerinden attılar; ve onlarda hikmetin nesi var?

¹⁰ Bundan ötürü karılarını başkalarına, tarlalarını da mülk edinecek olanlara vereceğim; çünkü küçüğünden büyüğüne kadar her biri kötü kazanca düşkün; peygamberden kâhine kadar her biri yalan düzüyor. ¹¹ Ve selâmet yokken onlar: Selâmet, selâmet, diyerek kavmim kızının yarasını üstten iyi ettiler. ¹² Mekruh şeyi yaptıkları zaman utandılar mı? hayır, hiç utanmadılar, kızarma ne olduğunu da bilmiyorlar; bundan dolayı düşenler arasında onlar da düşecekler; yoklandıkları zaman sürçecekler, RAB diyor. ¹³ Onları bütün bütün bitireceğim, RAB diyor; asmada üzüm olmayacak, ve incir ağacında incir olmayacak, yaprak da solacak; ve kendilerine verdiklerim onlardan gidecek.

¹⁴ Niçin yerimizde oturuyoruz? toplanın da duvarlı şehirlere girelim, ve orada susalım; çünkü Allahımız RAB bizi susturdu, ve bize öd suyu içirdi, çünkü RABBE karşı suç işledik. ¹⁵ Selâmeti bekledik, fakat iyilik gelmedi; ve şifa vaktini bekledik, ve işte, yılgınlık!

¹⁶ Atlarının horultusu Dandan işitiliyor; zorlu atların kişneme sesinden bütün memleket titiyor; çünkü onlar geldiler, ve diyarı ve onun içindekilerin hepsini, şehri ve onda oturanları, yiyip bitirdiler. ¹⁷ Çünkü, işte, kendilerine büyü yapılamıyan yılanları, engerekleri, aranıza göndereceğim; ve sizi sokacaklar, RAB diyor.

¹⁸ Kedere karşı kendimi teselli edebilsem! içimde yüreğim bayılıyor. ¹⁹ İşte, çok uzak bir diyardan kavmım kızının feryadı: RAB Sionda değil mi? Kırallı orada değil mi? Oyma putları ile, ve ecnebi boş şeylerle niçin beni öfkeliendirdiler? ²⁰ Orak vakti geçti, yaz sona erdi, ve biz kurtulmadık. ²¹ Ben kavmım kızının yarasından ötürü yaralandım; karalar giydim; beni şaşkınlık aldı. ²² Gileadda merhem yok mu? orada hekim yok mu? öyle ise, kavmım kızı niçin iyi edilmedi?

BAP 9

KEŞKE, başım sular, ve gözlerim yaş pınarı olsa da, kavmım kızının öldürülmüş olanlarına gece gündüz ağlasam! ² Keşke bana çölde bir yolcular konağı olsa da, kavmımı bıraksam, ve yanlarından gitsem! çünkü onların hepsi zina ediciler, hain alayı. ³ Ve sanki yayları imiş gibi dillerini yalan için kurarlar; ve memlekette kuvvetlendiler, ancak hakikat için değil; çünkü kötülükten kötülüğe gidiyorlar, ve beni tanımıyorlar, RAB diyor. ⁴ Herkes komşusundan sakınsın, ve hiç bir kardeşe güvenmeyin; çünkü her kardeş çok aldatacak, ve her komşu söz taşıyıp gezecek. ⁵ Ve herkes komşusunu aldatacak, ve doğruyu söylemeyecekler; yalan söylemeği dillerine öğrettiler; fesat işlemek için yoruluyorlar. ⁶ Oturduğun yer hilenin ortasındadır; hileden ötürü beni tanımak istemiyorlar, RAB diyor.

⁷ Bundan dolayı orduların RABBİ şöyle diyor: İşte, ben onları eriteceğim, ve onları deniyeceğim; çünkü kavmım kızı yüzünden başka türlü nasıl yapabilirdim? ⁸ Onların dili öldürücü bir ok; hile söylüyor; ağzı ile komşusuna selâmet der, ve içinden ona pusu kurar. ⁹ Bunlardan ötürü onları yoklamaz mıyım? RAB diyor; böyle bir milletten canım öç almaz mı?

¹⁰ Dağlar için ağlıyıp figan edeceğim, ve çölün otlakları için mersiye okuyacağım, çünkü yandılar, kimse geçmiyor; ve sürülerin sesi işitilmiyor; gök kuşları da canavarlar da kaçıp gittiler. ¹¹ Ve Yeruşalimi taş yığınları, çakal yeri edeceğim; ve Yahuda şehirlerini, içinde oturanı olmiyan bir virane kılacağım.

¹² Kimdir o hikmetli adam ki bunu anlasın? ve kimdir o adam ki, bildirsin diye RABBİN ağzı ona söylemiştir? niçin memleket yok oldu, çöl gibi yandı, kimse geçmiyor? ¹³ Ve RAB diyor: Mademki önlerine koyduğum şeriatimi bıraktılar, ve sözümü dinliyip onda yürümediler, ¹⁴ ve yüreklerinin inatçılığı ardınca, ve atalarının onlara öğrettikleri Baalların ardınca yürüdüler; ¹⁵ bundan dolayı İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: İşte, onlara, bu kavma, pelin otu yedireceğim, ve onlara öd suyu içireceğim. ¹⁶ Ve kendilerile atalarının bilmedikleri milletler arasında onları dağıtacağım; ve ben onları bitirinceye kadar artlarından kılıcı göndereceğim.

¹⁷ Orduların RABBİ şöyle diyor: İyi düşünün, ve ağlayıcı kadınları çağırın da gelsinler; ve hünerli kadınları getirtin de gelsinler; ¹⁸ ve acele etsinler, ve bizim için figan etsinler de gözlerimiz yaşlar akıtsın, ve göz kapaklarımız sular döksün. ¹⁹ Çünkü Siondan figan sesi işitiliyor: Nasıl helâk olduk! çok utandık, çünkü memleketi bıraktık, çünkü yurtlarımızı yıktılar. ²⁰ Fakat, ey kadınlar, RABBİN sözünü dinleyin, ve ağzının sözünü kulağınız alsın; ve figanı kızlarınıza öğretin, herkes de mersiye komşusuna öğretsin. ²¹ Çünkü sokaktan çocukları, meydanlardan yiğitleri kesip atmak için, ölüm pencerelerimize tırmandı, saraylarımıza girdi. ²² Söyle: RAB şöyle diyor: İnsan leşleri kırın yüzüne gübre gibi, ve orakçının ardından düşen demet gibi düşecekler; ve devşiren olmiyacak.

²³ RAB şöyle diyor: Hikmetli adam hikmeti ile övünmesin, ve yiğit kendi gücü ile övünmesin, zengin adam zenginliğiyle övünmesin; ²⁴ ancak övünen şununla, anlayışlı olmakla, ve dünyada inayet, adalet, ve salâh işliyen RAB ben idiğimi bilmekle övünsün; çünkü ben bunlardan hoşlanırım, RAB diyor.

²⁵ İşte, RAB diyor: Bütün sünnetlileri sünnetsizliklerinde, ²⁶ Mısırı, ve Yahudayı, ve Edomu, ve Ammon oğullarını, ve Moabı, ve çölde oturan, sakal başları kesik olanların hepsini yoklayacağım günler geliyor; çünkü bütün milletler sünnetsizdir, ve bütün İsrail evi yürekte sünnetsiz.

BAP 10

RABBİN size söylediği sözü dinleyin, ey İsrail evi; ² RAB şöyle diyor: Milletlerin yolunu öğrenmeyin, ve gök alâmetlerinden yılmayın; çünkü onlardan milletler yılar. ³ Çünkü kavmların âdetleri boş şeydir; çünkü ağacı ormandan keserler, balta ile üstat ellerinin işidir. ⁴ Gümüşle ve altınla onu süslerler; çivilerle ve çekiçlerle onu pekiştirirler de yerinden kımıldanmaz. ⁵ Tornacı işi, hurma ağacı gibidirler, ve söz söylemezler; onları taşımak gerek, çünkü yürüyemezler. Onlardan korkmayın; çünkü kötülük edemez, onlarda iyilik etmek de yok.

⁶ Senin gibisi yoktur, ya RAB; sen büyüksün, ve ceberrutta ismin büyüktür. ⁷ Ey milletlerin Kırılı, senden kim korkmaz? çünkü sana yakışır; çünkü milletlerin bütün hikmetli adamları arasında, ve bütün ülkelerinde senin gibisi yoktur. ⁸ Ve hep birden budala ve akılsız oldular; putların terbiyesi! o ancak bir kütük. ⁹ Tarşıştan dövülmüş gümüş levhalar, ve Ufazdan altın getirilir, üstadın ve kuyumcu ellerinin işidir; lâcivert ve erguvanî onların esvabı içindir; hepsi hünerli adamların işidir. ¹⁰ Fakat RAB hak Allahtır, hay olan Allah ve ebedî Kırıl odur; öfkesinden dünya titrer, ve gazabına milletler dayanamaz.

¹¹ Onlara şöyle diyeceksiniz: Gökleri ve yeri yaratmayan ilâhlar, yerden ve göklerin altından onlar yok olacaklar.

¹² Yeri kuvvetile yarattı, dünyayı hikmetile pekiştirdi, ve gökleri anlayışı ile yaydı. ¹³ O ses verince göklerde sular çağlar, ve yerin uçlarından buğular yükseltir; yağmurlar için şimşekler yapar, ve hazinelerinden yel çıkarır. ¹⁴ Herkes budala, bilgisiz oldu; her kuyumcu oyma putundan ötürü utanacak; çünkü onun dökme putu bir yalandır, ve onlarda soluk yoktur. ¹⁵ Onlar boş şeydir; boş kuruntu işi; yoklanıldıkları zaman yok olacaklar. ¹⁶ Yakubun payı onlar gibi değildir; çünkü her şeye şekil veren odur; onun mirasının sıptı da İsraildir; ismi orduların RABBİDİR.

¹⁷ Ey sen, hisar içinde oturan, bohçanı yerden topla. ¹⁸ Çünkü RAB şöyle diyor: İşte, bu sefer memlekette oturanları sapanla atayım, ve onları sıkıntıya koyayım da duysunlar.

¹⁹ Yaramdan ötürü vay başıma! berem sızlıyor; fakat ben dedim: Gerçek bu benim derdim, ve ona dayanmalıyım. ²⁰ Çadırım yıkıldı, ve bütün iplerim koptu; çocuklarım yanımdan çıktılar, ve onlar yok; artık çadırımı geren, ve çadırımın eteklerini kuran yok. ²¹ Çünkü çobanlar budala oldular, ve RABBİ aramadılar; işleri bundan ötürü iyi gitmedi, ve bütün sürüleri dağıldı. ²² Geliyor, diye işte, bir söz var, ve Yahuda şehirlerini virane etmek, çakal yeri kılmak için şimal diyarından büyük tepreniş.

²³ Ya RAB, bilirim ki, insanın yolu kendi elinde değildir; adımlarını doğrultmak yürüyen insanın elinde değildir. ²⁴ Ya RAB, beni öfkenle değil, ölçü ile tedip et, yoksa beni hiçe indirirsin. ²⁵ Kızgınlığını seni bilmiyen milletlerin üzerine, ve senin ismini çağırılmayan aşiretlerin üzerine dök; çünkü Yakubu onlar yediler, evet, onu yiyip bitirdiler, ve onun yurdunu virane ettiler.

BAP 11

RABDEN Yeremyaya Şu söz geldi: ² Bu ahdin sözlerini işitin, ve Yahuda erlerine, ve Yeruşalimde oturanlara söyleyin; ³ ve onlara de: İsrailin Allahı RAB Şöyle diyor: Bu ahdin sözlerini dinlemiyen lânetli olsun, ⁴ o ahdi ki, Mısır diyarından, demir ocağından atalarınızı çıkardığım gün kendilerine emredip dedim: ⁵ Süt ve bal akan diyarı, bugün olduğu gibi onlara vermek için, atalarınıza ettiğim andı pekiŐtireyim diye, sözümü dinleyin de size emrettiğim her Şeye göre onları yapın; böylece siz bana kavm olursunuz, ben de size Allah olurum. Ve ben cevap verip: Amin, ya RAB, dedim. ⁶ Ve RAB bana dedi: Bu sözlerin hepsini Yahuda Şehirlerinde, ve Yeruşalim sokaklarında bağırıp de: Bu ahdin sözlerini işitin, ve onları yapın. ⁷ çünkü erken davranıp: Sözümü dinleyin, diye Şehadet ederek atalarınızı Mısır diyarından çıkardığım günden bugüne kadar, onlara kuvvetle Şehadet ettim. ⁸ Fakat dinlemediler, ve kulak asmadılar, ve hepsi kötü yüreklerinin inatçılığında yürüdüler; ben de bu ahdin bütün sözlerini onların üzerine getirdim, o ahdi ki, yapsınlar diye emrettim, fakat yapmadılar. ⁹ Ve RAB bana dedi: Yahuda erleriyle Yeruşalimde oturanların hainliği meydana ıktı. ¹⁰ Sözlerimi dinlemek istemiyen atalarının fesatlarına döndüler; ve başka ilâhlara kulluk etmek için onların ardınca gittiler; İsrail evi ve Yahuda evi, ataları ile keŐtiđim ahdimi bozdular. ¹¹ Bundan tr RAB Şöyle diyor: İŞte, onlara bir kötülük getireceğim ki, içinden ıkamıyacaklar; ve bana feryat edecekler, ve onları dinlemeyeceğim. ¹² O zaman Yahuda Şehirleri ve Yeruşalimde oturanlar gidecekler, ve kendilerine buhur yaktıkları ilâhlara feryat edecekler; ve başlarına belâ geldiği vakit onları hiç kurtarmıyacaklar. ¹³ çünkü senin ilâhların Şehirlerinin sayısına göredir, ey Yahuda; ve Yeruşalim sokaklarının sayısına göre o utanılacak Şeye mezbahlar, Baala buhur yakmak için mezbahlar diktiniz. ¹⁴ Ve sen bu kavm için yalvarma, ve onlar için niyaz ve duada bulunma; çünkü sıkıntılarında ötürü bana bağırdıkları zaman dinlemeyeceğim. ¹⁵ Sevgilimin benim evimde işi ne? mademki bir çoğu ile oynaŐlık etti, ve takdis edilmiş et* senden geçti; kötülük iŐliyince meserretle coŐuyorsun. ¹⁶ RAB senin adını: İyi meyvası ile güzel, yeşil zeytin ağacı, diye koydu; büyük velvele uğultusu ile üzerinde ateş tutuşturdu, ve dalları kırıldı. ¹⁷ çünkü İsrail evinin ve Yahuda evinin beni fkelendirmek üzre Baala buhur yakmakla kendilerine ettikleri kötülük yüzünden, seni dikmiŐ olan orduların RABBİ sana karşı ktlğu emretti.

* *Kurban eti.*

¹⁸ Ve RAB bana bildirdi, ben de bildim; o zaman onların iŐlerini bana gösterdin. ¹⁹ Ve ben boğazlanmağa götürülen ev kuzusu gibi idim; ve: Ağacı meyvası ile beraber helâk edelim, ve onu yaŐıyanlar diyarından kesip atalım da artık adı anılmasın, diye bana karşı düzen tasarladıklarını bilmiyordum. ²⁰ Fakat ey sen, adaletle hükmeden, yüreği ve gnl deniyen orduların RABBİ, onlardan alacağın c göreceğim; çünkü davamı sana açtım. ²¹ Bundan tr Anatot erleri için RAB Şöyle diyor; onlar ki: RABBİN ismile peygamberlik etme de, elimizle lmiyesin, diye senin canını arıyorlar. ²² Bundan dolayı orduların RABBİ Şöyle diyor: İŞte, ben onları yoklıyacağım; yiğitler kılıçla ölecekler; oğulları ve kızları kıtlıkla ölecekler; ²³ ve onlara bir bakiye kalmıyacak; çünkü Anatot erlerine kötülük getireceğim, onların yoklanılma yılını getireceğim.

BAP 12

NE zaman seninle ekiŐsem, sen haklısın, ya RAB; fakat hükümler hakkında yine seninle syleŐeceđim; niçin kötülerin yolu uğurlu, hainlerin hepsi kaygısız? ² Onları sen diktin de kök saldılar; büyüyorlar da meyva veriyorlar; ağızlarında sen yakınsın, fakat gönüllerinden uzaksın. ³ Ve sen, ya RAB, beni biliyorsun, beni görüyorsun, ve sana karşı yüreğim nasıldır deniyorsun; onları kasaplık koyunlar gibi ayır, ve öldürme günü için

onları hazırla. ⁴ Memleket ne vakte kadar yas tutacak, ve bütün kırım otu kuruyacak? onda oturanların kötülüğü yüzünden hayvanlar ve kuşlar yok oldu; çünkü onlar: Bizim sonumuzu görmeyecek, dediler.

⁵ Eğer yaya gidenlerle koştun da seni yordularsa, atlarla nasıl yarışabilirsin? ve sen ki, selâmet diyarında eminsin, Erdenin taşkınlığında ne edeceksin? ⁶ Çünkü kardeşlerin, ve babanın evi bile, onlar da sana hainlik ettiler; onlar bile senin ardından yüksek sesle bağırdılar; sana iyi sözler söyleseler de onlara inanma.

⁷ Evimi bıraktım, mirasımı üzerimden attım; canımın sevgilisini düşmanlarının eline verdim. ⁸ Mirasım bana ormandaki aslan gibi oldu; üzerime gümürdedi; bundan ötürü ondan nefret ettim. ⁹ Mirasım bana benekli yırtıcı kuş gibi mi oldu? çepçevre yırtıcı kuşlar ona karşı mı? gidin, bütün kır canavarlarını toplayın, yiyip bitirmek için getirin. ¹⁰ Çok çobanlar bağımı harap ettiler, payımı çignediler, güzel payımı ıssız çöl ettiler. ¹¹ Onu virane ettiler; bir virane olarak karşımda yas tutuyor, bütün memleket viran oldu, çünkü onu kimse yüreğine koymıyor. ¹² Çölde bütün çıplak tepeler üzerine yağmacılar geldi; çünkü diyarın bir ucundan diyarın obir ucuna kadar RABBİN kılıcı yiyip bitiriyor; bütün beşere selâmet yok. ¹³ Buğday ektiler, ve dikenler biçtiler; emek verdiler, ve faide görmediler; ve RABBİN kızgın öfkesinden ötürü mahsullerinizden utanacaksınız.

¹⁴ Kavmım İsrail'e miras olarak verdiğim mirasa dokunan bütün kötü komşularına karşı RAB şöyle diyor: İşte, ben onları toprakları üzerinden sökeceğim, ve onların ortasından Yahuda evini sökeceğim. ¹⁵ Ve vaki olacak ki, onları söktükten sonra dönüp kendilerine acıyacağım; ve herkesi kendi mirasına, ve herkesi kendi memleketine döndüreceğim. ¹⁶ Ve vaki olacak ki, kavmıma Baal ile and etmeği öğrettikleri gibi, kendileri de kavmımın yollarını, RABBİN varlığı hakkı için, diye benim isimle and etmeği öğrenirlerse, o zaman kavmımın ortasında temelleşecekler. ¹⁷ Fakat dinlemezlerse, o zaman o milleti sökeceğim, kökten söküp yok edeceğim, RAB diyor.

BAP 13

RAB bana şöyle dedi: Git, ve kendine keten bir kuşak al da beline sar, ve onu suya koyma. ² Ve RABBİN sözüne göre kuşağı satın aldım, ve belime sardım. ³ Ve bana ikinci kere RABBİN şu sözü geldi: ⁴ Satın aldığın belindeki kuşağı al da kalk, Fırat ırmağına git, ve orada kayanın kovuğunda onu gizle. ⁵ Ve gittim, ve RABBİN bana emrettiği gibi Fırat yanında onu gizledim. ⁶ Ve bir çok günlerden sonra vaki oldu ki, RAB bana dedi: Kalk, Fırata git, ve orada gizle diye sana emrettiğim kuşağı oradan al. ⁷ Ve Fırata gittim, ve kazdım, ve gizlediğim yerden kuşağı aldım; ve işte, kuşak çürümüştü, hiç bir şeye yaramıyordu.

⁸ O zaman bana RABBİN şu sözü geldi: ⁹ RAB şöyle diyor: Yahudanın kibrini, ve Yeruşalimin büyük kibrini böyle çürüteceğim. ¹⁰ Sözlerimi dinlemek istemiyen, yüreklerinin inatçılığında yürüyen, ve başka ilâhlara kulluk etmek, ve tapınmak için onların ardınca yürümüş olan bu kötü kavm, hiç bir şeye yaramıyan bu kuşak gibi olacak. ¹¹ Çünkü kuşak nasıl insanın beline yapışırsa, bütün İsrail evini, ve bütün Yahuda evini kendime öyle yapıştırdım, RAB diyor; yapıştırdım ki, bana kavm, ve nam, ve hamt, ve güzellik olsunlar; fakat onlar dinlemedi.

¹² Bundan dolayı onlara şu sözü diyeceksin: İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Her tulum şarapla dolacak; ve sana diyecekler: Her tulumun şarapla dolacağını biz pek iyi bilmez miyiz? ¹³ O zaman onlara diyeceksin: RAB şöyle diyor: İşte, bütün bu diyarda oturanları, Davud tahtı üzerinde oturan kırıllar, ve kâhinler, ve peygamberlerle Yeruşalimde oturanların hepsini de ben sarhoşlukla dolduracağım. ¹⁴ Ve babaları ile oğulları birlikte olarak onları birbirine çarpacağım, RAB diyor; acımiyacağım, ve esirgemiyeceğim, onları

helâk etmekte merhamet etmiyeceğim.

¹⁵ Dinleyin, ve kulak verin; kibirli olmayın; çünkü RAB söyledi. ¹⁶ Karanlık çökmeden önce, ve karanlık dağlar üzerinde ayaklarınız sürçmeden önce, ve siz ışık beklerken, onu ölüm gölgesine çevirip koyu karanlığı bastırmadan önce, Allahınız RABBE izzet verin. ¹⁷ Fakat onu dinlemezseniz, kibrinizden ötürü canım gizli gizli ağlıyacak; ve gözüm acı acı ağlıyacak, ve gözyaşı dökülecek, çünkü RABBİN sürüsünü sürgün ettiler.

¹⁸ Kırıla, ve kiral anasına de: Kendinizi alçaltın, yere oturun; çünkü başınızın süsü, güzel tacınız düştü. ¹⁹ Cenubun* şehirleri kapandı, ve açan yok; bütün Yahuda sürüldü, hep birden sürüldü.

* İbranice, *Negeb*. Yahudanın cenup kısmı.

²⁰ Gözlerinizi kaldırın da şimalden gelenleri görün; sana verilen sürü, senin güzel sürün nerede? ²¹ Sana dost olmayı kendilerine öğrettiğin adamları senin üzerine baş olarak koyunca ne diyeceksin? doğuran kadının ağırları gibi ağırlar seni tutmıyacak mı? ²² Ve eğer yüreğinde: Niçin bunlar başıma geldi? dersin; fesadının çokluğundan eteklerin açıldı, ve topukların zorlandı. ²³ Habeş kendi derisini, yahut kaplan kendi beneklerini değiştirebilir mi? o zaman kötülük etmeğe alışmış olan sizler de iyilik edebilirsiniz. ²⁴ Bundan ötürü onları çöl yeli ile götürülen saman ufağı gibi dağıtacağım. ²⁵ Sana düşen kura, benim sana ölçtüğüm pay budur, RAB diyor; çünkü beni unuttun, ve yalana güvendin. ²⁶ Bundan ötürü ben de senin yüzüne eteklerini kaldıracacağım, ve aybın görünecek. ²⁷ Kırdaki tepeler üzerinde senin mekruh şeylerini, senin zinalarını, ve kişnemelerini, fahişeliğinin arsızlığını gördüm. Vay başına, ey Yeruşalim! sen temizlenmiyeceksin; daha ne vakte kadar?...

BAP 14

KURAKLIK hakkında Yeremyaya gelen RABBİN sözü.

² Yahuda yas tutuyor, ve kapıları solgun, karalar giymiş, yerde oturuyorlar; ve Yeruşalimin feryadı yükseldi. ³ Ve ileri gelenleri küçüklerini sulara gönderiyorlar; sarnıçlara gelip su bulmuyorlar; kapları boş dönüyorlar; utanıp rüsvay oluyorlar, ve başlarını örtüyorlar. ⁴ Memlekette yağmur olmadığı için çatlamış topraklardan dolayı çiftçiler utanıyorlar, başlarını örtüyorlar. ⁵ Evet, kırdaki geyik te yavrusunu doğurup bırakıyor, çünkü ot yok. ⁶ Ve yaban eşekleri çıplak tepeler üzerinde duruyorlar, çakallar gibi havayı kokluyorlar; gözleri sönyüyor, çünkü yeşillik yok.

⁷ Gerçi fesatlarımız bize karşı şahadet ediyorsa da, sen kendi isminden ötürü, ya RAB, işle, çünkü döneklıklarımız çoktur; sana karşı suç ettik. ⁸ Ey sen, İsrailin ümidi, sıkıntı zamanında onun Kurtarıcısı, niçin memlekette bir garip, ve geceleme için yolundan sapan bir yolcu gibi oluyorsun? ⁹ Niçin şaşırılmış bir adam gibi, kurtarmağa gücü yetmiyen yiğit gibi oluyorsun? fakat sen aramızdasın, ya RAB, ve biz senin isimle çağırılıyoruz; bizi bırakma.

¹⁰ RAB bu kavma şöyle diyor: Böylece gezip tozmayı sevdiler; ayaklarını alıkoymadılar; bundan ötürü RAB onlardan razı değil; şimdi onların fesadını anacak, ve suçlarını yoklayacak. ¹¹ Ve RAB bana dedi: Bu kavma iyilik olsun diye yalvarma. ¹² Oruç tuttıkları zaman, ben onların feryadını işitmeyeceğim; ve yakılan takdime ve ekmek takdimesi arzettikleri zaman onlardan razı olmayacağım; fakat ben kılıçla, ve kıtlıkla, ve veba ile onları bitireceğim.

¹³ Ve dedim: Ah, ya Rab Yehova, işte, peygamberler onlara: Kılıç görmiyeceksiniz, ve sizde kıtlık olmayacak; fakat bu yerde size gerçekten selâmet vereceğim, diyorlar. ¹⁴ Ve RAB bana dedi: Peygamberler benim isimle yalan peygamberlik ediyorlar; onları göndermedim, ve onlara emretmedim, ve onlara söylemedim; size peygamberlik ettikleri

yalan bir rüyet, ve falcılık, ve bir hiç, ve kendi yüreklerinin hilesidir. ¹⁵ Bundan dolayı RAB şöyle diyor: Kendilerini göndermediğim, ve: Bu diyarda kılıç ve kıtlık olmayacak, diyerek isimle peygamberlik eden peygamberlere gelince, bu peygamberler kılıçla ve kıtlıkla bitecekler. ¹⁶ Ve peygamberlik ettikleri kavm da kıtlık ve kılıç yüzünden Yerusâlim sokaklarına atılacaklar; ve onları, kendilerini, karılarını, ve oğullarını ve kızlarını gömen olmayacak; çünkü onların kötülüğünü kendi üzerlerine dökeceğim. ¹⁷ Ve onlara şu sözü diyeceksin: Gözlerim gece gündüz yaş döksün, ve durmasın; çünkü ere varmamış kavmım kızı çok acıklı vuruşla, büyük kırgınla kırıldı. ¹⁸ Eğer kıra çıksam, işte, kılıcın öldürdükleri! ve şehre girsem, işte, kıtlığın hastalıkları! çünkü peygamber de, kâhin de, memleketi dolanmaktalar, ve bir şey bilmiyorlar.

¹⁹ Yahudayı kendinden bütün bütün attın mı? canın Siondan tiksindi mi? niçin bizi vurdun da bize şifa yok? Selâmet bekledik, ve iyilik gelmedi; ve şifa vaktini bekledik, ve işte, yılgınlık! ²⁰ Ya RAB, kötülüğümüzü, ve atalarımızın fesadını biliyoruz; çünkü sana karşı suç işledik. ²¹ Kendi ismin uğrunda bizi hor görme; kendi izzetinin tahtını ucuzlatma; bizimle olan kendi ahdini an da bozma.

²² Milletlerin putları arasında yağmur yağdırabilen var mı? ve gökler yağmur verebilirler mi? ya RAB Allahımız, o sen değil misin? ve biz seni bekliyeceğiz, çünkü bütün bu şeyleri sen yaptın.

BAP 15

VE RAB bana dedi: Musa ile Samuel karşımda dursalar bile, yine canım bu kavma yünelmez; onları karşımdan at da çıksınlar. ² Ve vaki olacak ki, sana: Nereye çıkalım? dedikleri zaman onlara diyeceksin: RAB şöyle diyor: Ölüm için olan ölüme; ve kılıç için olan kılıca; ve kıtlık için olan kıtlığa; sürgün için olan da sürgüne. ³ Ve onların üzerine dört çeşidini koyacağım, RAB diyor; öldürmek için kılıcı, paralamak için köpekleri, ve yiyip bitirmek, ve helâk etmek için göklerin kuşlarını ve yerin canavarlarını. ⁴ Ve Yahuda kırallı Hizkiya oğlu Manassenin yüzünden, Yerusâlimde yaptığı şeylerden ötürü, bütün dünya ülkeleri arasında öteye beriye atılınsınlar diye onları ele vereceğim.

⁵ Çünkü ey Yerusâlim, sana kim acıyacak? ve kim senin için acınacak? ve senin halini sormak için kim yolundan sapacak? ⁶ Sen beni kendinden attın, RAB diyor, geriledin; ben de üzerine elimi uzatıp seni helâk ettim; nedamet ede ede yoruldu. ⁷ Ve memleketin kapısında onları yaba ile savurdum; onları çocuksuz bıraktım, kavmımı yok ettim; yollarından dönmediler. ⁸ Dul kadınları denizlerin kumundan ziyade karşımda çoğaldılar; onlara, yiğitlerin anası üzerine yağmacıyı öğleyin getirdim; sıkıntı ve dehşetleri onun üzerine ansızın düşürdüm. ⁹ Yedi çocuk doğuran kadın zayıflayıp can verdi; daha gündüzken onun güneşi battı; utanıp yüzü kızardı; ve onlardan artakalanı düşmanlarının önünde kılıca vereceğim, RAB diyor.

¹⁰ Ey anam, bütün dünya ile kavga adamı ve çekişme adamı olmak için beni doğurmuşsun, vay başıma! ben faizle para vermedim, ve bana faizle para vermediler; fakat herkes bana lânet ediyor.

¹¹ RAB dedi: Gerçek seni iyilik için kuvvetlendireceğim; gerçek bela vaktinde, ve sıkıntı vaktinde düşmanı sana yalvartacağım. ¹² Demiri, şimal demirini, ve tuncu adam kırabilir mi? ¹³ Senin malını ve hazinelerini karşılıksız çapul olarak vereceğim, bunu da bütün suçlarından ötürü, ve bütün sınırlarında. ¹⁴ Ve onları düşmanlarıyla bilmediğin diyara geçireceğim; çünkü öfkemde, sizin üzerinize yanacak bir ateş tutuştu.

¹⁵ Sen bilirsin, ya RAB! beni an, ve beni ara, ve beni kovalıyanlardan öcümü al; öfkemi geciktirerek beni kaptırma; bil ki, rüsvaylığı senin uğrunda taşıdım. ¹⁶ Sözlerin bulundu, ve onları yedim; ve sözlerin bana meserret ve yüreğime sevinç oldu; çünkü senin isimle

çağırılıyorum, ey orduların Allahı RAB! ¹⁷ Gülenler derneğinde oturmam, ve sevinip coşmadım; senin elinden ötürü tek başıma oturdum; çünkü beni gazapla doldurdun. ¹⁸ Niçin ağrım devamlı, ve yaram çaresiz, iyi olmak istemiyor? gerçek bana aldatıcı dere gibi mi, emin olmıyan sular gibi mi olacaksın?

¹⁹ Bundan dolayı RAB şöyle diyor: Eğer dönersen, seni geri getiririm de, önümde durursun; ve eğer değerli olanı bayağıdan ayırırsan, benim ağzımmış gibi olursun; onlar sana dönecekler, fakat sen onlara dönecek değilsin. ²⁰ Ve bu kavma seni pekiştirilmiş tunç bir duvar kılacağım; ve sana karşı cenk edecekler, fakat sana güçleri yetmiyecek; çünkü seni kurtarmak, ve azat etmek için seninle beraber olacağım, RAB diyor. ²¹ Ve kötülerin elinden seni azat edeceğim, ve korkunç adamların avucundan seni fidyeye ile kurtaracağım.

BAP 16

VE bana RABBİN şu sözü geldi: ² Kendine karı alma, ve bu yerde oğulların ve kızların olmasın. ³ Çünkü bu yerde doğan oğullar ve kızlar, ve onları doğuran anaları, ve onları bu memlekette tevlit eden babaları için RAB şöyle diyor: ⁴ Acıklı ölümlerle ölecekler; onlar için dövünen olmıyacak, ve gömülmiyecekler; toprağın yüzünde gübre gibi olacaklar; ve kılıçla ve kıtlıkla bitecekler; leşleri de yerin canavarlarına ve göklerin kuşlarına yem olacak.

⁵ Çünkü RAB şöyle diyor: Yas evine girme, ve dövünmek için gitme, ve onlar için figan etme; çünkü bu kavmdan selâmetimi, inayeti ve merhametleri kaldırdım, RAB diyor. ⁶ Ve bu memlekette büyükler de, küçükler de ölecekler; gömülmiyecekler, ve insanlar onlar için dövünmiyecekler, ve kendilerini yaralamıyacaklar, ve onlar için saç yolmiyacaklar; ⁷ ve ölüden ötürü onları teselli için yas ederken eklemek kırmıyacaklar; ve babaları ile anaları için onlara teselli kâsesini içirmeyecekler. ⁸ Ve yiyip içmek üzre onlarla oturmak için ziyafet evine girmeyeceksin. ⁹ Çünkü İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: İşte, bu yerden, meserret sesini, ve sevinç sesini, güvey sesini, ve gelin sesini, sizin günlerinizde ve gözlerinizin önünde sona erdireceğim.

¹⁰ Ve vaki olacak ki, bütün bu sözleri sen bu kavma bildirince, onlar da sana: Neden bize karşı RAB bu büyük kötülüğü söyledi? ve fesadımız nedir? ve Allahımız RABBE karşı işlediğimiz suç nedir? diyince, ¹¹ onlara diyeceksin: Mademki atalarınız beni bıraktılar, RAB diyor, ve başka ilâhların ardınca yürüdüler, ve onlara kulluk ettiler, ve onlara tapındılar, ve beni bırakıp şeriatimi tutmadılar; ¹² ve siz atalarınızdan ziyade kötülük ettiniz; işte, siz de beni dinlememek için, her biriniz kendi kötü yüreğinin inatçılığı ardınca yürüyorsunuz; ¹³ bundan dolayı sizi bu memleketten, atalarınızın da sizin de bilmediğiniz bir memlekete atacağım; ve orada başka ilâhlara gece gündüz kulluk edeceksiniz; çünkü size lûtfetmiyeceğim.

¹⁴ Bundan dolayı, RAB diyor, işte, artık: İsrail oğullarını Mısır diyarından çıkarmış olan RABBİN varlığı hakkı için değil, ¹⁵ ancak: İsrail oğullarını şimal diyarından, kendilerini sürmüş olduğu bütün memleketlerden çıkarmış olan RABBİN varlığı hakkı için, diyecekleri günler geliyor. Ve atalarına vermiş olduğum topraklarına onları tekrar getireceğim.

¹⁶ İşte, ben çok balıkçılar getirteceğim, RAB diyor, ve onları tutacaklar; ve ondan sonra çok avcılar getirteceğim, ve her dağ üzerinden, ve her tepe üzerinden, ve kayaların kovuklarından onları avlıyacaklar. ¹⁷ Çünkü gözlerim onların bütün yolları üzerinde; didarıma saklı değildir, ve onların fesadı gözlerime gizlenmedi. ¹⁸ Ve önce onların fesadını, ve suçunu iki kat ödiyeceğim, çünkü menfur şeylerinin leşleriyle diyarımı kirlettiler, ve mekruh şeyleriyle mirasımı doldurdular.

¹⁹ Ya RAB, kuvvetim, ve hisarım, ve sıkıntı gününde sığınacak yerim! milletler dünyanın uçlarından sana gelecekler, ve diyecekler: Atalarımız ancak yalanlara, boş şeye, ve kendilerinde faide olmayan şeylere varis oldular. ²⁰ İnsan kendine ilâhlar yapar mı? ve onlar ilâhlar değil.

²¹ Bunun için, onlara tanıtacağım, işte, bu defa elimi ve ceberrutumu onlara tanıtacağım; ve bilecekler ki, ismim Yehovadır.

BAP 17

YAHUDANIN suçu demir kalemlerle, elmas uçla yazıldı; ² yüksek tepeler üzerinde, yeşil ağaçlar yanındaki mezbahlarını ve Aşerlerini oğulları anarken, onların yürek levhasına, ve mezbahlarının boynuzlarına oyuldu. ³ Ey kırdaki dağım, senin sınırlarının hepsinde, malını, bütün hazinelerini, ve yüksek yerlerini, suçtan ötürü çapula vereceğim.

⁴ Ve sana verdiğim mirasını, sen kendin bırakacaksın; ve sana bilmediğin diyarda düşmanlarına kulluk ettireceğim; çünkü öfkemde ebediyen yanacak ateş tutuşturdu.

⁵ RAB şöyle diyor: İnsana güvenen, ve beşeri kendisine bazı edinen, ve yüreği RABDEN ayrılan adam lânetlidir. ⁶ Çünkü çöldeki ılgın ağacı gibi olacak, ve iyilik geldiği zaman görmeyecek, ancak çöldeki kurak yerlerde, kimsenin oturmadığı tuz diyarında oturacak. ⁷ Ne mutludur o adam ki, RABBE güvenir, ve onun güvendiği RABDİR. ⁸ Çünkü suların yanına dikilmiş ağaç gibi olacak, o ağaç ki, ırmak kenarında köklerini salar, ve sıcak gelince korkmaz, ve yaprağı yeşil olur; ve kuraklık yılında kaygı çekmez, ve meyva vermekten geri kalmaz.

⁹ Yürek her şeyden ziyade aldatıcıdır, ve çok çürüktür; onu kim anlayabilir? ¹⁰ Ben, RAB, herkese yollarına göre, işlerinin semeresine göre vermek için yüreği eşelerim, gönlü denerim. ¹¹ Kendi yumurtlamadığı yumurtaların üzerine oturan keklük nasılsa, haksızlıkla servet kazanan da öyledir; günlerinin yarısında onu bırakır, o da sonunda divane olur.

¹² Makdisimizin yeri, başlangıçtan yükseltilmiş izzet tahtıdır. ¹³ Ya RAB, İsrailin ümidi, seni bırakanların hepsi utanacak. Benden ayrılanlar toprağa yazılacaklar, çünkü RABBİ, diri suların kaynağını, bıraktılar. ¹⁴ Ya RAB, bana şifa ver, ve ben şifa bulurum; beni kurtar, ve ben kurtulurum; çünkü övündüğüm sensin. ¹⁵ İşte, onlar bana: RABBİN sözü nerede? haydi gelsin, diyorlar. ¹⁶ Ben ise senin ardından çoban olmaktan kaçınmadım; ve belâ gününü ben dilemedim; sen bilirsin; dudaklarımdan çıkan senin gözünün önünde idi. ¹⁷ Bana dehşet olma; belâ gününde sığınacak yerim sensin. ¹⁸ Beni kovalıyanlar utansınlar, fakat ben utanmıyayım; onlar yılgınlığa düşsünler, fakat ben düşmiyeyim; belâ gününü onların üzerine getir de, iki kat kırıyla onları kır.

¹⁹ RAB bana şöyle dedi: Git, ve Yahuda kırıllarının girip çıktıkları kavmım oğullarının kapısında, ve bütün Yeruşalim kapılarında dur; ²⁰ ve onlara de: Ey Yahuda kırılları, ve bütün Yahuda, ve Yeruşalimde oturanların hepsi, bu kapılardan girenler, RABBİN sözünü dinleyin; ²¹ RAB şöyle diyor: Canınızı sakının, ve Sebt günü yük taşımayın, ve Yeruşalim kapılarından içeri getirmeyin; ²² ve Sebt günü evlerinizden yük çıkarmayın, ve hiç iş yapmayın; ve Sebt gününü, atalarınıza emrettiğim gibi takdis edin. ²³ Fakat dinlemediler, ve kulak asmadılar, ve işitmesinler, ve ders almasınlar diye enselerini sertleştirdiler.

²⁴ Ve vaki olacak ki, Sebt günü bu şehrin kapılarından içeri yük getirmemek, fakat Sebt gününde hiç iş yapmıyarak onu takdis etmek için beni iyice dinlerseniz, RAB diyor; ²⁵ o zaman kırıllar, ve reisler, Davudun tahtı üzerinde oturanlar, arabalara ve atlara binenler, kendileri ve reisleri, Yahuda erleri ve Yeruşalimde oturanlar, bu şehrin kapılarından girecekler; ve bu şehir ebediyen yerinde kalacak. ²⁶ Ve Yahuda şehirlerinden, ve Yeruşalimin çevresinden, ve Benyamin diyarından ve Şefeladan*, ve dağlıktan, ve

Cenubdan yakılan takdimeler ve kurbanlar, ve ekmek takdimeleri, ve gnnk getirerek, ve Şükran takdimeleri getirerek RABBİN evine gelecekler. ²⁷ Ve Sebt günü Yeruslm kapılarından girmiyerek, ve yk taŐımıyarak Sebt gününü takdis etmekte beni dinlemezseniz; o zaman onun kapılarında ateş tutuşturacağım, ve Yeruslm saraylarını yiyip bitirecek, ve snmiyecek.

* Sahil ovasının Őarkında bulunan dağlık yer.

BAP 18

RABDEN Yeremyaya Şu söz geldi: ² Kalk da çömlekçinin evine in, ve orada sözlerimi sana işittireceğim. ³ Ve ben çömlekçinin evine indim, ve işte, ark üzerinde iş iŐliyordu. ⁴ Ve balçıkla yapmakta olduğu kap çömlekçinin elinde bozulunca, mleki kendisine hoş grndğu gibi ondan tekrar başka bir kap yaptı.

⁵ Ve bana RABBİN Şu sözü geldi: ⁶ Ey İsrail evi, bu çömlekçinin yaptığu gibi size yapamaz mıyım? RAB diyor. İŞte, balık çömlekçinin elinde nasılsa, siz de benim elimde öylesiniz, ey İsrail evi. ⁷ Bir milleti ve yahut bir ülkeyi kökünden sökmek, ve yıkıp yok etmek için ondan ötürü söylediğim anda, ⁸ hakkında söylediğim millet ktlgnden dönerse, ona yapmağı düşündüğüm beladan nadim olurum. ⁹ Ve bir milleti ve yahut bir ülkeyi bina etmek, ve onu dikmek için ondan ötürü söylediğim anda, ¹⁰ sözümü dinlememek için gözümde kötü olanı yaparsa, ona iyilik etmek için dediğim iyilikten nadim olurum. ¹¹ Ve Şimdi, Yahuda erlerine, ve Yeruslmde oturanlara söyliyip de: RAB Şöyle diyor: İŞte, size karşı bela tasarlamaktayım, ve size karşı bir düzen düŐünmekteyim; Şimdi her biriniz, kendi kötü yolunuzdan dnn, ve yollarınızı ve işlerinizi ıslâh edin. ¹² Fakat onlar diyor: Boşuna; çünkü biz dzenlerimizin ardınca yürüyeceğiz, ve her birimiz kötü yüreğimizin inatılığına göre iŐliyeceđiz.

¹³ Bundan dolayı RAB Şöyle diyor: Şimdi milletler arasında sorun, kim böyle Şeyler iŐitmiŐtir; İsrailin ere varmamış kızı çok korkunç iş etti. ¹⁴ Tarlanın kayasından Libnanın karı eksik olur mu? uzaktan akan soğuk sular kurur mu? ¹⁵ çünkü kavmım beni unuttu, yalancı ilâhlara buhur yaktılar; ve üzerine toprak yıđılmamıŐ yan yollarda yürümek üzre kendi yollarında, eski yollarda onları srtrdler ki, ¹⁶ onların memleketini ŐaŐıllacak ve ebedi ıslık çalınacak bir Şey etsinler; oradan geçen herkes Şaşacak, ve başını sallıyacak. ¹⁷ Şark yeli gibi onları düşman önünde dağıtacağım; felaketleri gününde onlara yüz değil, arka göstereceğim.

¹⁸ O zaman dediler: Gelin de Yeremyaya karşı düzenler düŐünelim; çünkü khinde Őeriat, ve hikmetli adamda öğüt, ve peygamberde söz yok olmaz. Gelin de onu dille vuralım, ve hiç bir sözünü dinlemiyelim.

¹⁹ Ya RAB, beni iyi dinle, ve benimle ekiŐenlerin sözünü işit. ²⁰ İyiliğe karşı kötülük m ödenir? Çünkü canıma çukur kazdılar. Senin kızgınlığını onlardan döndürmek üzre, onlar için iyilik söyliyeyim diye senin önünde nasıl durduğumu an. ²¹ Bundan dolayı oğullarını ktlığa ver, ve onları kılıcın eline ver; ve karıları çocuksuz ve dul kalsınlar; ve erlerini ölüm götürsün; cenkte yiğitlerini kılıç vursun. ²² Sen üzerlerine ansızın asker getirince, evlerinden çığlık iŐitilsin; çünkü beni tutmak için çukur kazdılar, ve ayaklarım için tuzaklar gizlediler. ²³ Fakat ya RAB, öldürmek için bana karşı olan bütün öğütlerini sen bilirsin; fesatlarını bađıŐlama, ve önünden onların suçunu silme; fakat senin önünde yıkılsınlar; fken vaktinde onlara karşı işle.

BAP 19

RAB Şöyle dedi: Git, ve mleki işi toprak bir testi satın al, ve kavmın ihtiyaclarından, ve kâhinlerin ihtiyaclarından bir kaçını yanına al; ² ve Harsit kapısına girilecek yerde olan Hinnom oğlu deresine ık, ve sana söyliyeceğim sözleri orada bağır; ³ ve de: RABBİN

sözünü dinleyin, ey Yahuda kırılları, ve Yerus alimde oturanlar; İsrailin Allahı, orduların RABBİ,  oy le diyor: İ te, ben bu yerin üzerine bir belâ getireyim de, her i itenin kulakları çınlasın. ⁴ Mademki beni bıraktılar, ve bu yeri murdar ettiler, ve orada kendilerinin ve atalarının ve Yahuda kırıllarının bilmedikleri başka ilâhlara buhur yaktılar, ve bu yeri su suzların kanı ile doldurdular, ⁵ ve emretmediğim, ve söylemediğim, ve aklımdan geçmemiŐ bir Şey olarak Baala yakılan takdime olmak için çocuklarını ateşte yakmak üzre Baalın yüksek yerlerini yaptılar; ⁶ bundan ötürü, işte, RAB diyor, günler geliyor ki, artık bu yere Tofet, ve Hinnom oğlu deresi değil, ancak Boğazlama deresi denilecek. ⁷ Ve Yahuda ile Yerus alimin öğüdünü bu yerde boŐa çıkaracağım; ve onları düşmanlarının önünde kılıçla, ve canlarını arıyanların elile d Ő regeĐim; ve leşlerini yerin canavarlarına, ve göklerin kuşlarına yem olarak veregeğim. ⁸ Ve bu Şehri Şaşılacak, ve ıslık çalınacak bir Şey edegeğim; oradan her geçen Şaşacak, ve bütün onun belâlarından ötürü ıslık  alacak. ⁹ Ve oğullarının etini ve kızlarının etini kendilerine yediregeğim; ve düşmanlarının ve canlarını arıyanların onları koyacakları muhasarada, ve sıkıntıda, her biri koŐsusunun etini yiyecek.

¹⁰ O zaman seninle beraber giden adamların önünde testi yi kıracaksın, ¹¹ ve onlara diyeceksin: Orduların RABBİ Őoy le diyor: Nasıl ki,   mlek i kabını kırarlar, o da bir daha onarılamaz, ben de bu kavmı ve bu Şehri  yle kıracağım; ve yer kalmayınca ya kadar Tofette gömecekler. ¹² Bu Şehri de Tofet gibi ederek bu yere, ve burada oturanlara böyle edegeğim, RAB diyor; ¹³ ve murdar olan Yerus alimin evleri, ve Yahuda kırıllarının evleri, damları üzerinde bütün gökler ordusuna buhur yakılmış, ve başka ilâhlara dökülen takdimeler dökülmüŐ olan o evlerin hepsi, Tofet yeri gibi olacaklar.

¹⁴ Ve peygamberlik etsin diye RABBİN Tofete göndermiş olduğu Yeremya oradan geldi; ve RAB evinin avlusunda durdu, ve bütün kavma dedi: ¹⁵ İsrailin Allahı, orduların RABBİ, Őoy le diyor: İ te, ben bu Şehre karşı söylediğim bel nın hepsini ona ve bütün kasabalarına getiregeğim;  nk  sözlerimi dinlemesinler diye enselerini sertleştirdiler.

BAP 20

VE kâhin İmmerin oğlu Paşhur, RAB evinin baş memuru, Yeremyayı bu sözlerle peygamberlik ederken işitti. ² Ve Paşhur peygamber Yeremyayı dövdü, ve RAB evindeki yukarı Benyamin kapısında olan tomruğa onu vurdu. ³ Ve ertesini gün, vaki oldu ki, Paşhur Yeremyayı tomruktan çıkardı. Ve Yeremya ona dedi: RAB senin adını Paşhur değil, ancak Magor-missabib* koydu. ⁴  nk  RAB Őoy le diyor: İ te, ben seni kendine ve bütün seni sevenlere bir deŐset kılacağım, ve onlar düşmanlarının kılıcı ile düşecekler, ve senin gözlerin görecek; ve bütün Yahudayı Babil kırıllarının eline veregeğim, ve onları Babile sürecek; ve kılıçla onları vuracak. ⁵ Ve bu Şehrin bütün zenginliğini, ve bütün kazancını, ve bütün değerli Şeylerini, ve Yahuda kırıllarının bütün hazinelerini düşmanlarının eline veregeğim; ve onları çapul edecekler, ve alıp Babile götürecekler. ⁶ Ve sen, Paşhur, ve evinde oturanların hepsi, sürgüne gideceksiniz; sen, ve kendilerine yalancı peygamberlik ettiğin bütün dostların, Babile varıp orada öleceksiniz, ve orada g m leceksiniz.

*  ep evre deŐset.

⁷ Ya RAB, beni kandırdın, ben de kandım; benden kuvvetlisin, ve beni yendin; bütün gün gülünç oldum, herkes benimle eğleniyor. ⁸  nk  her kere s ylediğe feryat ediyorum: Zorbalık ve soygun! diye bağırıyorum;  nk  bütün gün RABBİN sözü bana rüsvaylık ve maskaralık oldu. ⁹ Ve: Onu anmıyacağım, ve artık onun ismile s ylemeyegeğim, dedim; o zaman, yüreğimde, kemiklerimin içine kapatılmış yanar bir ateş gibi oldu, ve kendimi tutmaktan yoruldum, artık elimden gelmiyor. ¹⁰  nk  bir  oklarının  ekiŐtirdiĐini işittim,

çepçevre dehşet. Düşmemi bekliyen bütün yakın dostlarım diyorlar: Şikâyet edin, biz de onu şikâyet ederiz; belki kanar da onu yeneriz, ve ondan öcümüzü alırız. ¹¹ Fakat RAB korkunç bir yiğit gibi benimle beraberdir; bundan dolayı beni kovalıyanlar sürçecekler, ve yenmiyecekler; akıllıca davranmadıkları için, hiç unutulmaz ebedî bir rezaletle çok utanacaklar. ¹² Fakat ey sen, salihî deniyen, gönlü ve yüreği gören orduların RABBİ, onlardan alacağın öcü göreyim; çünkü davamı sana açtım. ¹³ RABBE terennüm edin, RABBE hamdedin; çünkü kötülük edenlerin elinden yoksulun canını kurtardı. ¹⁴ Doğduğum gün lânetli olsun; anamın beni doğurduğu gün mubarek olmasın. ¹⁵ Babamı çok sevindirerek: Bir erkek çocuğun doğdu, diye onu müjdeliyen adam lânetli olsun. ¹⁶ Ve o adam, RABBİN nadim olmayarak yıktığı şehirler gibi olsun; ve sabahlayın çığlık, ve öğleyin bağırsı işitsin; ¹⁷ çünkü beni rahimde öldürmedi; anam da kabrim olurdu, ve rahmi daima gebe kalırdı. ¹⁸ Zahmet ve keder göreyim, günlerim rüsvaylıkla tükensin diye niçin ana rahminden çıktım?

BAP 21

KIRAL Tsedekiya Malkiyanın oğlu Paşhuru, ve Maaseyanın oğlu kâhin Tsefanyayı Yeremyaya gönderip: ² Rica ederim, bizim için RABDEN sor; çünkü Babil kiralı Nebukadretsar bize karşı cenk ediyor; belki RAB bizimle şaşılacak işlerinin hepsine göre işler de, o üzerimizden kalkar, dediği zaman RAB tarafından Yeremyaya gelen sözdür. ³ O zaman Yeremya onlara dedi: Tsedekiyaya şöyle diyeceksiniz: ⁴ İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: İşte, duvarların dışında sizi kuşatmış olan Kildanîlere karşı, ve Babil kiralına karşı cenketmekte olduğunuz elinizdeki cenk âletlerini geri çevireceğim; ve kendilerini bu şehrin ortasına toplıyacağım. ⁵ Ve size karşı ben, uzatılmış el ile, ve zorlu bazu ile, hattâ öfke ile, ve kırgınlıkla, ve büyük gazapla cenkedeceğim. ⁶ Ve bu şehirde oturanları, insanı da hayvanı da vuracağım; büyük veba ile ölecekler. ⁷ Ve ondan sonra, RAB diyor, Yahuda kiralı Tsedekiyayı, ve kullarını, ve kavmı, vebadan, kılıçtan, ve kıtlıktan bu şehirde artakalanları Babil kiralı Nebukadretsarın eline, ve düşmanlarının eline, ve onların canını arıyanların eline vereceğim; ve onları kılıçtan geçirecek; onları esirgemiyecek, ve acımiyacak, ve merhamet etmiyecek.

⁸ Ve bu kavma diyeceksin: RAB şöyle diyor: İşte, yaşama yolunu, ve ölme yolunu önünüze koyuyorum. ⁹ Bu şehirde kalan kılıçla ve kıtlıkla, ve veba ile ölecek; fakat sizi kuşatan Kildanîlere çıkıp düşen adam sağ kalacak, ve canı kendisi için bir çapul malı olacak. ¹⁰ Çünkü bu şehre iyilik için değil, kötülük için yüneldim, RAB diyor; Babil kiralının eline verilecek, ve onu ateşle yakacaktır.

¹¹ Ve Yahuda kiralının evi için RABBİN sözünü dinleyin: ¹² Ey Davud evi, RAB şöyle diyor: Sabahlayın adalet edin, ve soyguna uğramış olanı zorbanın elinden kurtarın, yoksa işlerinizin kötülüğü yüzünden kırgınlığım ateş gibi çıkacak ve yakacak, ve onu söndüren olmayacak.

¹³ İşte, ben sana karşıyım, ey sen, vadide, ovanın kayasında oturan, RAB diyor; siz ki: Üzerimize kim iner? ve meskenlerimize kim girer? dersiniz. ¹⁴ Ve sizi işlerinizin semeresine göre yoklıyacağım, RAB diyor; ve onun ormanında ateş tutuşturacağım, ve bütün çevresini yiyip bitirecek.

BAP 22

RAB şöyle dedi: Yahuda kiralının evine in, ve orada şu sözü söyle, ² ve de: RABBİN sözünü dinle, ey Yahuda kiralı, Davud tahtı üzerinde oturan, sen ve kulların ve kavmın, sizler ki, bu kapılardan giriyorsunuz. ³ RAB şöyle diyor: Adalet ve doğruluk edin, ve soyguna uğramış olanı zorbanın elinden kurtarın; ve garibe, öksüze, ve dul kadına haksızlık etmeyin, zorbalık etmeyin; ve bu yerde suçsuz kanı dökmeyin. ⁴ Çünkü bu şeyi

gerçekten yaparsanız, o zaman Davud tahtı üzerinde oturan kırıllar arabalara, ve atlara binerek, kendisi ve kulları ve kavmı bu evin kapılarından girecekler. ⁵ Fakat bu sözleri dinlemezseniz, RAB diyor, kendim üzerime and ederim ki, bu ev harap olacak. ⁶ Çünkü Yahuda kiralının evinden ötürü RAB şöyle diyor: Sen benim için Gileadsın, ve Libnan doruğusun; fakat gerçek seni bir çöl, ve oturanı olmıyan şehirler edeceğim. ⁷ Ve sana karşı, her birinin silâhları elinde olarak helâk ediciler hazırlıyacağım; ve senin seçme erz ağaçlarını kesecekler, ve onları ateşe atacaktlar. ⁸ Ve çok milletler bu şehrin yanından geçecekler, ve herkes kendi komşusuna diyecek: Bu büyük şehre RAB niçin böyle etti? ⁹ Ve diyecekler: Çünkü kendilerinin Allahı RABBİN ahdini bıraktılar, ve başka ilâhlara tapındılar, ve onlara kulluk ettiler.

¹⁰ Ölen için ağlamayın, ve onun için dövünmeyin; fakat giden için acı acı ağlayın, çünkü artık dönmiyecek, ve doğduğu memleketi görmeyecek. ¹¹ Çünkü RAB, babası Yoşıyanın yerine kiral olmuş, ve bu yerden çıkıp gitmiş olan Yahuda kiralı Yoşıya oğlu Şallum için şöyle diyor: Artık buraya dönmiyecek; ¹² fakat kendisini sürgün götürmüş oldukları yerde ölecek, ve artık bu diyarı görmeyecek.

¹³ Vay o adama ki, evini haksızlıkla, ve odalarını adaletsizlikle bina eder, komşusunu boşuna çalıştırır, ve ücretini ona vermez: ¹⁴ Kendime geniş ev, ve havalı odalar bina edeceğim, der, ve kendisi için pencereler açar; ve erz ağacı ile kaplar, ve ala boyar. ¹⁵ Sen çok erz ağacı yığmakla kırıllık mı ediyorsun? Baban yiyip içip de, adalet ve doğruluk etmedi mi? o zaman kendisi için iyi oldu. ¹⁶ Düşkünün ve yoksulun davasını gördü; o zaman iyi oldu. Beni tanımak bu değil mi? RAB diyor. ¹⁷ Fakat senin gözlerin ve yüreğin ancak kendi kötü kazancında, ve dökeyim diye suçsuz kanda, ve edeyim diye gaddarlık ve zorbalıkta. ¹⁸ Bundan dolayı Yahuda kiralı Yoşıya oğlu Yehoyakim için RAB şöyle diyor: Vah kardeşim! Vah kızkardeş! diyerek onun için dövünmiyecekler. Vah efendi! Ah onun haşmeti! diyerek onun için dövünmiyecekler. ¹⁹ Sürütülerek, ve Yerusâlim kapılarından dışarı atılarak eşek gömülür gibi gömülecektir.

²⁰ Libnana çık da feryat et; ve Başanda sesini yükselt, ve Abarimden feryat et; çünkü senin bütün oynaşların kırıldılar. ²¹ İşin iyi giderken sana söyledim; fakat: Dinlemem, dedin. Çocukluğundan beri yolun budur; sözümü dinlemezsin. ²² Senin bütün çobanlarını yel otlatacak, ve oynaşların sürgüne gidecek; o zaman bütün kötülüğün yüzünden gerçekten utanacaksın, ve rüsvay olacaksın. ²³ Ey sen, Libnanda oturan, yuvasını erz ağaçlarında kuran, sana doğuran bir kadın gibi sancılar, ağrılar, gelince, ne acınacak halde olacaksın!

²⁴ Yahuda kiralı Yehoyakimin oğlu Konya sağ elimin üzerinde mühür yüzüğü bile olsaydı, varlığım hakkı için, RAB diyor, yine seni ondan çıkarırdım; ²⁵ ve senin canını arıyanların eline, ve kendilerinden yıldığın adamların eline, Babil kiralı Nebukadretsarın eline ve Kildanîlerin eline seni vereceğim. ²⁶ Ve seni, ve seni doğuran ananı, orada doğmadığınız başka bir diyara atacağım; ve orada öleceksiniz. ²⁷ Fakat oraya, canlarının dönmek istediği diyara, dönmiyecekler. ²⁸ Bu Konya kişi hor görülmüş kırık bir çömlek midir? kimsenin beğenmediği bir kap mıdır? niçin kendisi ve zürriyeti dışarı atıldılar, ve bilmedikleri diyara atıldılar? ²⁹ Diyar, ey diyar, RABBİN sözünü dinle, ey diyar! ³⁰ RAB şöyle diyor: Bu adamı çocuksuz, günlerinde işi iyi gitmiyecek bir adam olarak yazın; çünkü artık işi iyi gidip Davud tahtı üzerinde oturan, ve Yahudaya saltanat eden onun zürriyetinden kimse olmıyacak.

BAP 23

OTLAĞIMIN koyunlarını yok eden, ve dağıtan çobanların vay başına! RAB diyor. ² Bundan dolayı İsrailin Allahı RAB, kavmımı güden çobanlara karşı şöyle diyor: Siz

sürümü dağıttınız, ve kovdunuz, ve onları aramadınız; işte, sizin üzerinizde işlerinizin kötülüğünü yoklıyacağım, RAB diyor. ³ Ve kendilerini sürmüş olduğum bütün memleketlerden sürümün artakalanlarını toplıyacağım, ve onları yine ağıllarına getireceğim; ve semereli olup çoğalacaklar. ⁴ Ve üzerlerine onları güdecek çobanlar diyeceğim; ve artık korkmıyacaklar, ve yılgınlığa düşmeyecekler, ve eksilmeyecekler, RAB diyor.

⁵ İşte, Davuda salih bir Kök Sürgünü çıkaracağım günler geliyor, RAB diyor, ve bir kıral gibi kırallık edecek, ve akıllı davranacak, ve memlekette doğruluk ve adalet edecek. ⁶ Onun günlerinde Yahuda kurtulacak, ve İsrail emniyette oturacak; ve onu çağıracakları isim şudur: Yehova salâhımız. ⁷ Bundan dolayı, RAB diyor, işte, artık: İsrail oğullarını Mısır diyarından çıkarmış olan RABBİN varlığı hakkı için diye değil, ⁸ ancak: İsrail evinin zürriyetini şimal diyarından, kendilerini sürmüş olduğum bütün memleketlerden çıkarmış, ve getirmiş olan RABBİN varlığı hakkı için, diyecekleri günler geliyor. Ve onlar kendi topraklarında oturacaklar.

⁹ Peygamberlerden ötürü. İçimde yüreğim kırıldı, bütün kemiklerim gevşedi; RABBİN yüzünden, ve onun mukaddes sözleri yüzünden sarhoş adam gibiyim, ve şarabın yendiği adam gibiyim. ¹⁰ Çünkü memleket zina edenlerle dolu; çünkü lânetten ötürü memleket yas tutuyor; çölün otlakları kurudu. Ve onların koşu yolu kötü, ve onların kudreti doğru değil; ¹¹ çünkü peygamber de, kâhin de, dinsiz; evimde bile onların kötülüğünü buldum, RAB diyor. ¹² Bundan dolayı onların yolu kendilerine karanlık içinde kaypak yerler gibi olacak; kovulup orada düşecekler; çünkü onların üzerine kötülük getireceğim, onların yoklanılma yılını getireceğim, RAB diyor.

¹³ Ve Samiriye peygamberlerinde uygunsuzluk gördüm; Baal ile peygamberlik ettiler, ve kavmım İsraili saptırdılar. ¹⁴ Yeruşalim peygamberlerinde de korkunç şey gördüm; zina ediyorlar, ve yalan yolunda yürüyorlar; ve kötülük edenlerin ellerini kuvvetlendiriyorlar da kimse kötü yolundan dönmüyor; hepsi benim için Sodom gibi, ve orada oturanlar Gomorra gibi oldular. ¹⁵ Bundan dolayı peygamberler için orduların RABBİ şöyle diyor: İşte, ben onlara pelin otu yedireceğim, ve öd suyu içireceğim; çünkü dinsizlik bütün memlekete Yeruşalim peygamberlerinden çıktı.

¹⁶ Orduların RABBİ şöyle diyor: Size peygamberlik eden peygamberlerin sözlerini dinlemeyin; size boş şeyler öğretiyorlar; RABBİN ağızından değil, kendi yüreklerinin rüyetini söylüyorlar. ¹⁷ Beni hor görenlere daima diyorlar: RAB: Size selâmet olacak, dedi; ve yüreğinin inatçılığında yürüyen herkese: Üzerinize kötülük gelmeyecek, diyorlar. ¹⁸ Çünkü RABBİN meclisinde kim durdu ki, görsün ve onun sözünü işitsin? kim onun sözünü iyi dinliyip işitti? ¹⁹ İşte, RABBİN kızgınlığı, onun kasırgası, buran kasırga, çıktı; kötülerin başına patlıyacak. ²⁰ Yüreğinin muradını yapıncıya kadar, ve onu başarıncıya kadar RABBİN öfkesi dönmiyecek; son günlerde onu iyi anlayacaksınız. ²¹ Bu peygamberleri ben göndermedim, ancak kendileri koştular; onlara söylemedim, ancak kendileri peygamberlik ettiler. ²² Fakat meclisimde durmuş olsalardı, sözlerimi kavmıma işittirirlerdi, ve kötü yollarından, ve işlerinin kötülüğünden onları döndürürlerdi.

²³ RAB diyor: Ben yakından Allahım da uzaktan Allah değil miyim? ²⁴ Gizli yerlerde kimse saklanabilir mi ki, ben onu görmiyeyim? RAB diyor. Gökleri ve yeri ben doldurmuyor muyum? RAB diyor. ²⁵ Benim isimle yalanlar peygamberlik eden peygamberlerin: Düş gördüm, düş gördüm, diye söylediklerini işittim. ²⁶ Ne vakte kadar yalanlar peygamberlik eden peygamberlerin yüreğinde bu şey olacak? onlar ki, kendi yürekleri hilesinin peygamberleridirler; ²⁷ onlar ki, her biri komşusuna anlattıkları düşlerle kavmıma ismimi unutturmağı kuruyorlar, nasıl ki, ataları Baal uğrunda benim

ismimi unutmuşlardı. ²⁸ Kendisinde düş olan peygamber düş anlatsın; sözüm kendisinde olan da sözümü sadakatla söylesin. Buğdayın yanında saman nedir? RAB diyor. ²⁹ Benim sözüm ateş gibi, ve kayaları paralıyan külünk gibi değil mi? RAB diyor. ³⁰ Bundan dolayı, işte, ben peygamberlere karşıyım, RAB diyor, onlar ki, birbirlerinden sözlerimi çalıyorlar. ³¹ İşte, ben peygamberlere karşıyım, RAB diyor, onlar ki, kendi dillerini kullanıp: O diyor, demekteler. ³² İşte, ben yalancı düşler peygamberlik edenlere karşıyım, RAB diyor, ve onları anlatıyorlar, ve yalanları ile ve boş övünmelerile kavmımı saptırıyorlar; ve onları ben göndermedim, ve onlara emretmedim; ve bu kavma hiç faideleri yok, RAB diyor.

³³ Ve bu halktan biri, yahut bir peygamber, yahut bir kâhin: RABBİN yükü nedir? diye sana sorunca, onlara dersin: Hangi yük! sizi üzerimden atacağım, RAB diyor. ³⁴ RABBİN yükü, diyecek olan peygambere, ve kâhine, ve halktan olan adama gelince, ben o adamı da, evini de yokluyacağım. ³⁵ Her biriniz kendi komşusuna, ve her biriniz kendi kardeşine şöyle diyeceksiniz: RAB ne cevap verdi? ve: RAB ne söyledi? ³⁶ Ve artık RABBİN yükünü anmiyacaksınız; çünkü herkesin sözü kendi yükü olacak; çünkü siz hay olan Allahın, ordular RABBİNİN, Allahımızın sözlerini değiştirdiniz. ³⁷ Peygambere şöyle diyeceksin: RAB sana ne cevap verdi? ve: RAB ne söyledi? ³⁸ Ve eğer: RABBİN yükü, dersenez; bundan dolayı RAB şöyle diyor: Mademki bu sözü: RABBİN yükü, sözünü diyorsunuz, ve ben de: RABBİN yükü demeyeceksiniz, diye size gönderdim; ³⁹ bundan dolayı, işte, sizi büsbütün unutacağım, ve sizi, ve atalarınıza ve size verdiğim şehri, karşımdan atacağım; ⁴⁰ ve üzerinize unutulmıyacak ebedî bir utanç ve ebedî rüsvaylık getireceğim.

BAP 24

BABİL kralı Nebukadretzar Yahuda kralı Yehoyakim oğlu Yekonyayı, ve Yahuda reislerini, ve sanat sahipleri ile demircileri Yeruşalimden sürgün edip Babile götürdükten sonra, RAB bana gösterdi, ve işte, RABBİN mabedi önüne konulmuş iki sepet incir. ² Bir sepette çok iyi incirler vardı, turfanda incirler gibi; öteki sepette kötü oldukları için yenilemeyecek incirler, çok kötü incirler vardı. ³ Ve RAB bana dedi: Ne görüyorsun, Yeremya? Ve ben dedim: İncirler; iyi incirler, çok iyi; ve kötüleri, çok kötü, kötü oldukları için yenilemeyecek incirler.

⁴ Ve bana RABBİN şu sözü geldi: ⁵ İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: İyilik olsun diye bu yerden Kildanîler diyarına gönderdiğim Yahuda sürgünlerini gözümde bu iyi incirler gibi tutacağım. ⁶ Ve iyilik olsun diye gözlerim onların üzerinde olacak, ve onları yine bu diyara getireceğim; ve onları bina edeceğim, ve yıkmıyacağım; ve onları dikeceğim, ve sökmeyeceğim. ⁷ Beni, RAB ben idiğimi tanısinlar diye onlara yürek vereceğim; ve onlar bana kavm olacak; ve ben onlara Allah olacağım; çünkü bütün yürekleriyle bana dönecekler.

⁸ Gerçek RAB şöyle diyor: Yahuda kralı Tsedekiyayı ve reislerini, ve bu diyarda artakalmış olan Yeruşalimin bakiyesini, ve Mısır diyarında oturanları, bu kötü incirler nasılsa, öyle ele vereceğim, o incirler ki, kötü oldukları için yenilemiyor. ⁹ Kötülük için, bütün dünya ülkeleri arasında öteye beriye atılsınlar diye, kendilerini süreceğim yerlerin hepsinde utanç ve mesel, eğlence ve lânetlik olsunlar diye onları ele vereceğim. ¹⁰ Ve kendilerine, ve atalarına verdiğim toprağın üzerinden silinip bitirilinceye kadar onların arasına kılıcı, ve kıtlığı, ve vebayı göndereceğim.

BAP 25

YAHUDA kralı Yoşiya oğlu Yehoyakimin dördüncü yılında (Babil kralı Nebukadretsarın ilk yılı), bütün Yahuda kavmı için Yeremyaya gelen sözdür; ² bütün Yahuda kavmına, ve

Yeruşalimde oturanların hepsine Yeremya peygamber bu sözü söyleyip dedi: ³ Bu yirmi üç yıl, Yahuda kralı Amon oğlu Yoşiyanın on üçüncü yılından bugüne kadar, RABBİN sözü bana geldi, ve erken davranıp söyleyerek, ben de onu size söyledim; fakat dinlemediniz. ⁴ Ve RAB erken davranıp size bütün peygamber kullarını gönderdi (fakat dinlemediniz, ve işitmek için kulak vermediniz) ve dedi: ⁵ Şimdi herkes kötü yolundan, ve işlerinizin kötülüğünden dönün, ve eski vakitten ebede kadar RABBİN size ve atalarınıza vermiş olduğu toprak üzerinde oturun; ⁶ ve başka ilâhlara kulluk etmek ve tapınmak için onların ardınca gitmeyin, ve ellerinizin işile beni öfkelenirmeyin; ben de size kötülük etmiyeyim. ⁷ Ve RAB diyor: Ellerinizi işile, kendi zararınıza beni öfkelenirmek için beni dinlemediniz. ⁸ Bundan dolayı orduların RABBİ şöyle diyor: Mademki sözlerimi dinlemediniz, ⁹ işte, ben de gönderip bütün şimal aşiretlerini alacağım, RAB diyor, ve Babil kralı Nebukadretsar kuluma gönderip bu diyara karşı, ve onda oturanlara karşı, ve çepçevre bütün bu milletlere karşı onları getireceğim; ve bunları bütün bütün yok edeceğim, ve şaşılacak, ve ıslık çalınacak bir şey, ve ebedî viraneler edeceğim. ¹⁰ Ve meserret sesini, ve sevinç sesini, güvey sesini ve gelin sesini, değirmen taşları sesini, ve kandil ışığını onlardan kaldıracam. ¹¹ Ve bütün bu diyar bir virane, ve şaşılacak bir şey olacak; ve bu milletler Babil kralına yetmiş yıl kulluk edecekler.

¹² Ve vaki olacak ki, yetmiş yıl dolunca, RAB diyor, fesatlarından ötürü Babil kralını ve o milleti, ve Kildanîler diyarını yoklayacağım; ve onu ebedî viraneler edeceğim. ¹³ Ona karşı söylediğim bütün sözlerimi, bütün milletlere karşı Yeremyanın peygamberlik ettiği bu kitapta yazılan şeylerin hepsini o diyarın üzerine getireceğim. ¹⁴ Çünkü çok milletler ve büyük kırıllar kendilerine onları, onları da, köle edecekler; ve ettiklerine göre, ve ellerinin işine göre onlara ödiyeceğim.

¹⁵ Çünkü İsrailin Allahı RAB bana şöyle diyor: Benim elimden bu öfke şarabı kâsesini al, ve seni göndereceğim bütün milletlere onu için. ¹⁶ Ve onlar içecekler ve sendeliyecekler, ve aralarına göndereceğim kılıcın yüzünden çıldıracaklar. ¹⁷ O zaman RABBİN elinden kâseyi aldım, ve RABBİN beni gönderdiği bütün milletlere içirdim; ¹⁸ bugün olduğu gibi bir virane, şaşılacak, ıslık çalınacak şey, ve lânetlik olsunlar diye Yeruşalime, ve Yahuda şehirlerine, ve kırıllarına, ve reislerine; ¹⁹ Mısır kralı Firavuna, ve kullarına, ve reislerine, ve bütün kavmına; ²⁰ ve bütün karışık kavma, ve bütün Uts diyarı kırıllarına, ve bütün Filistîler diyarı kırıllarına, ve Aşkelona, ve Gazaya, ve Ekrona, ve Aşdoddan artakalanlara; ²¹ Edoma, ve Moaba, ve Ammon oğullarına; ²² ve bütün Sur kırıllarına, ve bütün Sayda kırıllarına, ve deniz ötesindeki adanın kırıllarına; ²³ Dedana, ve Temaya, ve Buza, ve sakal başları kesik olanların hepsine; ²⁴ ve bütün Arab ili kırıllarına, ve çölde oturan karışık kavmin bütün kırıllarına, ²⁵ ve bütün Zimri kırıllarına, ve bütün Elam kırıllarına, ve bütün Medler kırıllarına; ²⁶ ve yakın ve uzak, sıra ile bütün şimal kırıllarına; ve yeryüzündeki bütün dünya ülkelerine içirdim; Şeşak kralı da onlardan sonra içecektir.

²⁷ Ve onlara diyeceksin: İsrail Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: İçin de sarhoş olun, ve kusun, ve aranıza göndereceğim kılıcın yüzünden düşün, ve kalkmayın. ²⁸ Ve vaki olacak ki, içmek için senin elinden kâseyi almak istemezlerse, onlara diyeceksin: Orduların RABBİ şöyle diyor: Elbette içeceksiniz. ²⁹ Çünkü işte, ben belâ getirmeğe ismimle çağırılan şehirde başlıyorum; ve siz hiç cezasız mı kalırsınız? Cezasız kalmıyacaksınız; çünkü dünyada oturanların hepsi üzerine bir kılıç çağıracağım, orduların RABBİ diyor.

³⁰ Bundan dolayı onlara karşı bütün bu sözleri peygamberlik et, ve onlara de: RAB yüksekte gümürdiyecek, ve mukaddes meskeninden ses verecek; ağılına karşı

kuvvetle gümürdiyecek; dünyada oturanların hepsine karşı üzüm basanlar gibi bağırarak. ³¹ Gürültü yerin ucuna varacak; çünkü RABBİN milletlerle davası var; bütün beşerle muhakeme olacak; kötülere gelince, onları kılıca verecek, RAB diyor.

³² Orduların RABBİ şöyle diyor: İşte, milletten millete belâ çıkacak, ve dünyanın uçlarından büyük kasırga kopacak. ³³ Ve o gün yerin bir ucundan yerin öteki ucuna kadar RABBİN öldürdüğü adamlar olacak; onlar için dövünmiyecekler, ve onlar toplanılıp gömülmiyecek; toprağın yüzünde gübre olacaklar. ³⁴ Uluyun, ey çobanlar, ve feryat edin; ve sürüye baş olanlar, külde yuvarlanın; çünkü boğazlanmak için günleriniz doldu, ve sizi dağıtacağım, ve değerli bir kap gibi düşeceksiniz. ³⁵ Ve çobanlara kaçacak yol, ve sürüye baş olanlara kurtuluş yolu kalmıyacak. ³⁶ Çobanların feryat sesi, ve sürüye baş olanların uluyuşu! çünkü RAB onların otlaklarını harap ediyor. ³⁷ Ve RABBİN kızgın öfkesi yüzünden selâmet ağıllarında ses kalmadı. ³⁸ Genç aslan gibi inini bıraktı; çünkü onların diyarı, gaddar kılıcın kızgınlığı yüzünden, ve kızgın öfkesi yüzünden ıssız kaldı.

BAP 26

YAHUDA kiralı Yoşiya oğlu Yehoyakimin kırallığının başlangıcında RABDEN şu söz geldi: ² RAB şöyle diyor: RAB evinin avlusunda dur, ve onlara söyliyesin diye sana emrettiğim bu sözlerin hepsini, RAB evinde tapınmak için gelen bütün Yahuda şehirlerine söyle; bir söz eksiltme. ³ Belki dinlerler, ve herkes kendi kötü yolundan döner de, işlerinin kötülüğü yüzünden üzerlerine getirmeği düşündüğüm belâdan nadim olurum. ⁴ Ve onlara diyeceksin: RAB şöyle diyor: Önünüze koyduğum şeriatimde yürümek için, ⁵ size gönderdiğim, erken davranıp gönderdiğim ve dinlemediğiniz peygamber kullarımın sözlerini işitmek için beni dinlemezseniz; ⁶ o zaman bu evi Şilo gibi edeceğim, ve bütün dünya milletleri için bu şehri lânetlik edeceğim. ⁷ Ve RAB evinde bu sözleri söylerken Yeremyayı kâhinler ve peygamberler, ve bütün kavm işittiler. ⁸ Ve vaki oldu ki, bütün kavma söylesin diye, RABBİN emretmiş olduğu şeylerin hepsini Yeremya söyliyip bitirince, kâhinler ve peygamberler ve bütün kavm onu tutup dediler: Mutlaka ölmelisin. ⁹ Bu ev Şilo gibi olacak, ve bu şehir harap olacak, içinde oturan olmayacak, diye RABBİN ismile niçin peygamberlik ettin? Ve RABBİN evinde bütün kavm Yeremyanın başına üşüştüler.

¹⁰ Ve bu şeyleri işitince, Yahuda reisleri kiral evinden RAB evine çıktılar; ve RAB evinin yeni kapısına girilecek yerde oturdular. ¹¹ O zaman kâhinler ve peygamberler reislere ve bütün kavma söyliyip dediler: Bu adam ölümü hak etti; çünkü kulaklarınızla işittiğiniz gibi, bu şehre karşı peygamberlik etti. ¹² O zaman Yeremya bütün reislere, ve bütün kavma söyliyip dedi: Bu eve karşı ve bu şehre karşı bütün işittiğiniz sözleri peygamberlik etmek için beni RAB gönderdi. ¹³ Ve şimdi yollarınızı ve işlerinizi islâh edin, ve Allahınız RABBİN sözünü dinleyin; ve RAB size karşı söylediği kötülükten ötürü nadim olacak. ¹⁴ Ve ben ise, işte, ben elinizdeyim, gözünüzde iyi ve doğru olana göre bana yapın. ¹⁵ Ancak iyi bilin ki, beni öldürürseniz, suçsuz kan karşılığını üzerinize, ve bu şehrin üzerine, ve onda oturanların üzerine getirmiş olursunuz; çünkü bütün bu sözleri size söylemek için gerçek beni RAB size gönderdi.

¹⁶ Ve reisler ve bütün kavm kâhinlere ve peygamberlere dediler: Bu adam için ölüm hükmü olmaz, çünkü Allahımız RABBİN ismile bize söyledi. ¹⁷ Ve memleketin ihtiyarlarından bir kaç kalktı, ve kavmin bütün cemaatine söyliyip dediler: ¹⁸ Yahuda kiralı Hizkiyanın günlerinde Moreşetli Mika peygamberlik etti; ve bütün Yahuda kavmına söyliyip dedi: Orduların RABBİ şöyle diyor: Sion tarla gibi sürülecek, ve Yeruşalim taş yığınları olacak, ve mabedin dağı ormanın yüksek yerleri gibi olacak. ¹⁹ Yahuda kiralı Hizkiya ve bütün Yahuda onu öldürdüler mi? RABDEN korkmadı mı, ve RABBİN lûtfunu

dilemedi mi, ve RAB onlara karşı söylemiş olduğu kötülükten ötürü nadim olmadı mı? biz ise, canlarımıza büyük kötülük işlemiş oluruz.

²⁰ Ve RABBİN ismile peygamberlik eden bir adam daha vardı, Kiryat-yearimden Şemayanın oğlu Uriya; ve bu şehre karşı, ve bu memlekete karşı Yeremyanın bütün sözlerine göre peygamberlik etti. ²¹ Ve kiral Yehoyakim, ve bütün yiğitleri, ve bütün reisler onun sözlerini işittiler, ve kiral onu öldürmek istedi; fakat Uriya bunu işitince, korktu, ve kaçıp Mısıra gitti. ²² Ve kiral Yehoyakim Mısıra adamlar gönderdi, Mısıra Akborun oğlu Elnatan ile beraber adamlar gönderdi; ²³ ve Uriyayı Mısırdan çıkardılar, ve onu kiral Yehoyakime getirdiler, ve onu kılıçla vurdu, ve leşini avam kabirlerine attı. ²⁴ Fakat, Yeremyayı öldürmek için kavmin eline vermesinler diye onu tutan Şafanın oğlu Ahikamın eli idi.

BAP 27

YAHUDA kiralı Yoşiya oğlu Yehoyakimin kiralılığının başlangıcında RABDEN Yeremyaya şu söz geldi: ² RAB bana şöyle diyor: Kendine bağlar ve boyunduruklar yap, ve onları kendi boynuna koy; ³ ve Yeruşalime, Yahuda kiralı Tsedekiyaya gelen ulakların elile onları Edom kiralına, ve Moab kiralına, ve Ammon oğulları kiralına, ve Sur kiralına, ve Sayda kiralına gönder; ⁴ ve efendilerine söylesinler diye onlara emret: İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: Efendilerinize şöyle diyeceksiniz: ⁵ Dünyayı, yeryüzünde olan insanı ve hayvanı, büyük kudretimle ve uzanmış bazumla ben yarattım, ve onu gözümde doğru olana veririm. ⁶ Ve şimdi bütün bu memleketleri Babil kiralı Nebukadnetsar kulumun eline verdim; ve ona hizmet etsinler diye kırım hayvanlarını da kendisine verdim. ⁷ Ve onun memleketinin vakti gelinceye kadar bütün milletler kendisine ve oğluna, ve oğlunun oğluna kulluk edecekler; ve o zaman çok milletler ve büyük kırıllar onu kendilerine köle edecekler. ⁸ Ve vaki olacak ki, hangi millet ve ülke bu Babil kiralı Nebukadnetsara kulluk etmez, ve boynunu Babil kiralının boyunduruğu altına koymazsa, ben onları onun elile bitirinceye kadar, RAB diyor, o milleti kılıçla ve kıtlıkla, ve veba ile yoklayacağım. ⁹ Ve size gelince, peygamberlerinizi, ve falcılarınızı, ve düşlerinizi, ve münecimlerinizi, ve afsuncularınızı dinlemeyin, onlar ki, size: Babil kiralına kulluk etmiyeceksiniz, diye söylüyorlar; ¹⁰ çünkü onlar toprağınızdan sizi uzaklaştırsınlar, ve ben sizi süreyim de yok olasınız diye size yalan peygamberlik ediyorlar. ¹¹ Fakat boynunu Babil kiralının boyunduruğu altına koyacak, ve ona kulluk edecek milleti kendi toprağında bırakacağım, RAB diyor; ve onu işliyecekler, ve orada oturacaklardır.

¹² Ve bütün bu sözlere göre Yahuda kiralı Tsedekiyaya söyleyip dedim: Boyunlarınızı Babil kiralının boyunduruğu altına koyun, ve kendisine ve kavmına kulluk edin de sağ kalın. ¹³ Babil kiralına kulluk etmiyecek olan millet hakkında RABBİN söylediği gibi, sen ve kavmin kılıçla, kıtlıkla, ve veba ile niçin ölesiniz? ¹⁴ Ve: Babil kiralına kulluk etmiyeceksiniz, diye size söyleyen peygamberlerin sözlerini dinlemeyin; çünkü onlar size yalan peygamberlik ediyorlar. ¹⁵ Çünkü onları ben göndermedim, RAB diyor, ancak sizi süreyim de, siz, ve size peygamberlik eden peygamberler yok olasınız diye, benim ismimle size yalan peygamberlik ediyorlar.

¹⁶ Ve kâhinlere ve bütün bu kavma söyleyip dedim: RAB şöyle diyor: İşte, RAB evinin takımları şimdi Babilden çabuk geri getirilecek, diye size peygamberlik eden peygamberlerinizin sözlerini dinlemeyin; çünkü size yalan peygamberlik ediyorlar. ¹⁷ Onları dinlemeyin; Babil kiralına kulluk edin de sağ kalın; bu şehir niçin harap olsun? ¹⁸ Fakat onlar peygamberlerse, ve RABBİN sözü onlarda ise, şimdi orduların RABBİNE yalvarsınlar da, RAB evinde ve Yahuda kiralının evinde, ve Yeruşalimde artakalan

takımlar Babile götürülmesin. ¹⁹ Çünkü direkler için, ve deniz için, ve ayaklıklar için, ve bu şehirde kalan takımlar için orduların RABBİ şöyle diyor, ²⁰ evet, Yahuda kralı Yehoyakim oğlu Yekonyayı, ve Yahudanın ve Yeruşalimin bütün ileri gelenlerini Yeruşalimden Babile sürdüğü zaman, Babil kralı Nebukadnetsarın almamış olduğu, ²¹ RAB evinde, ve Yahuda kralının evinde, ve Yeruşalimde kalan takımlar için İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: ²² Onlar Babile götürülecek, ve onları yoklayacağım güne kadar orada kalacaklar, RAB diyor; o zaman onları çıkaracağım, ve bu yere geri getireceğim.

BAP 28

VE o yıl, Yahuda kralı Tsedekiyanın kiralılığının başlangıcında, dördüncü yılda, beşinci ayda vaki oldu ki, Gibeonlu Azzurun oğlu Hananya peygamber, RAB evinde, kâhinlerin ve bütün kavmin önünde bana söyleyip dedi: ² İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: Babil kralının boyunduruğunu kırdım. ³ Babil kralı Nebukadnetsarın bu yerden alıp Babile götürmüş olduğu RAB evinin bütün takımlarını iki yıl müddet içinde bu yere geri getireceğim; ⁴ ve Yahuda kralı Yehoyakim oğlu Yekonyayı, ve Babile giden bütün Yahuda sürgünlerini bu yere geri getireceğim, RAB diyor; çünkü Babil kralının boyunduruğunu kıracağım.

⁵ O zaman peygamber Yeremya kâhinlerin önünde, ve RAB evinde durmakta olan bütün kavmin önünde Hananya peygambere cevap verdi, ⁶ ve peygamber Yeremya dedi: Amin; RAB öyle etsin; RAB evinin takımlarını, ve bütün sürgünleri Babilden bu yere geri getirmek için peygamberlik ettiğin sözleri RAB yapsın. ⁷ Ancak, şimdi, sen iştirken, ve bütün kavm iştirken söyleyeceğim şu sözü dinle: ⁸ Benden önce ve senden önce olan peygamberler, eski zamandan beri çok memleketlere karşı, ve büyük ülkelere karşı cengi, ve kötülüğü, ve vebayı peygamberlik ettiler. ⁹ Bir peygamber selâmeti peygamberlik ederse, o peygamberin söylediği çıkınca, bilinir ki, gerçekten RABBİN göndermiş olduğu bir peygamberdir. ¹⁰ O zaman peygamber Hananya peygamber Yeremyanın boynundan boyunduruğu alıp kırdı. ¹¹ Ve Hananya bütün kavmin önünde söyleyip dedi: RAB şöyle diyor: İki yıl müddet içinde bütün milletlerin boynundan Babil kralı Nebukadnetsarın boyunduruğunu böyle kıracağım. Ve peygamber Yeremya yoluna gitti.

¹² Ve peygamber Hananya Yeremya peygamberin boynundan boyunduruğu alıp kırdıktan sonra Yeremyaya RABBİN şu sözü geldi: ¹³ Git, ve Hananyaya söyleyip de: RAB şöyle diyor: Sen odun boyunduruğu kırdın; fakat onun yerine demir boyunduruk yaptın; ¹⁴ çünkü İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: Babil kralı Nebukadnetsara kulluk etsinler diye bütün bu milletlerin boynuna demir boyunduruk koydum; ve ona kulluk edecekler; ve kır hayvanlarını da ona verdim. ¹⁵ Ve peygamber Yeremya Hananya peygambere dedi: Şimdi dinle, ey Hananya, seni RAB göndermedi; fakat sen bu kavmi yalana güvendiriyorsun. ¹⁶ Bundan dolayı RAB şöyle diyor: İşte, seni yeryüzünden göndereceğim; bu yıl öleceksin, çünkü RABBE karşı sapıklık söyledin. ¹⁷ Peygamber Hananya da o yılın içinde yedinci ayda öldü.

BAP 29

KIRAL Yekonya, ve kralın anası, ve harem ağaları, Yahuda ve Yeruşalim reisleri, ve dülgerlerle demirciler Yeruşalimden çıktıktan sonra, ² Yahuda kralı Tsedekiyanın Babile, Babil kralı Nebukadnetsara gönderdiği Şafanın oğlu Elasa ve Hilkiyanın oğlu Gemarya elile, ³ sürgünlerin artakalan ihtiyarlarına, ve kâhinlere, ve peygamberlere, ve Nebukadnetsarın Yeruşalimden Babile sürmüş olduğu bütün kavma Yeremya peygamberin Yeruşalimden gönderdiği mektubun sözleri şunlardır: ⁴ Yeruşalimden

Babile sürmüş olduğu bütün sürgünlere İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: ⁵ Evler yapıp oturun; bahçeler dikin ve meyvalarını yiyin. ⁶ Karılar alın, ve oğullar ve kızlar babası olun, ve oğullarınıza karılar alın, ve kızlarınızı kocaya verin de, oğullar ve kızlar doğursunlar; ve orada çoğalın ve azalmayın. ⁷ Ve sizi sürmüş olduğum şehrin selâmetini arayın, ve onun için RABBE dua edin, çünkü onun selâmetile siz de selâmet bulursunuz. ⁸ Çünkü İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: Aranızdaki peygamberleriniz ve falcılarınız sizi aldatmasınlar; ve gördüğünüz ryalara kulak vermeyin. ⁹ Çünkü onlar benim ismimle size yalancı peygamberlik ediyorlar; onları ben göndermedim, RAB diyor. ¹⁰ Çünkü RAB şöyle diyor: Babil için tam yetmiş yıl dolunca, sizi arıyacağım, ve sizi bu yere geri getirmekle iyi sözümü size yapacağım. ¹¹ Çünkü sizin için düşünmekte olduğum düşünceleri ben bilirim, RAB diyor, kötülük düşünceleri değil, ancak sonunuzda size ümit vermek için selâmet düşünceleridir. ¹² Ve beni çağıracaksınız, ve gidip bana dua edeceksiniz, ve sizi işiteceğim. ¹³ Ve beni arıyacaksınız, ve bütün yüreğinizle beni arayınca bulacaksınız. ¹⁴ Ve kendimi size buldurtacağım, RAB diyor, ve sizi sürgünlükten geri getireceğim, ve sizi sürmüş olduğum yerlerin hepsinden, ve bütün milletlerden toplıyacağım, RAB diyor; ve sizi oradan sürgün ettirdiğim yere geri getireceğim.

¹⁵ Mademki siz: RAB bize Babilde peygamberler çıkardı, dediniz; ¹⁶ Davud tahtı üzerinde oturan kiral için, ve bu şehirde oturan bütün kavm, sizinle beraber sürgüne çıkmamış olan kardeşleriniz için RAB şöyle diyor, ¹⁷ evet, orduların RABBİ şöyle diyor: İşte, ben onların üzerine kılıcı, kıtlığı, ve vebayı göndereceğim, ve onları kötülüğünden yenilemiyen bayağı incirler gibi edeceğim. ¹⁸ Ve onların ardından kılıçla, kıtlıkla, ve veba ile kovulacağım, ve bütün dünya ülkeleri arasında öteye beriye atılınsınlar, ve kendilerini kovduğum bütün milletler arasında lânetlik, ve şaşılacak, ve ıslık çalınacak bir şey, ve bir utanç olsunlar diye, onları ele vereceğim; ¹⁹ çünkü sözlerimi dinlemediler, RAB diyor, o sözleri ki, erken davranıp kendilerine peygamber kullarımı onlarla gönderdim; fakat siz dinlemediniz, RAB diyor. ²⁰ Bunun için, ey sizler, Yerusâlimden Babile gönderdiğim bütün sürgünler, RABBİN sözünü dinleyin.

²¹ Benim ismimle size yalan peygamberlik eden Kolaya oğlu Ahab ve Maaseya oğlu Tsedekiya için İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: İşte, ben onları Babil kralı Nebukadretsarin eline vereceğim; ve gözlerinizin önünde onları vuracak; ²² ve onlara olandan Babildeki bütün Yahuda sürgünleri lânetleme alacaklar: RAB seni Babil kralının ateşte yaktığı Tsedekiya ve Ahab gibi etsin, diyecekler; ²³ çünkü İsrailde ahmaklık ettiler, ve komşuların karıları ile zina ettiler, ve onlara emretmediğim yalan sözleri benim ismimle söylediler; ve bilen ve şahit olan benim, RAB diyor.

²⁴ Ve Nehelamlı Şemaya için söylüyüp diyeceksin: ²⁵ İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle söylüyüp diyor: Mademki sen, Yerusâlimde olan bütün kavma, ve Maaseya oğlu kâhin Tsefanyaya, ve bütün kâhinlere kendi adınla mektuplar gönderip dedin: ²⁶ Deli olup kendisini peygamber eden her adam için RAB evinde memurlar olsun da sen o adamı tomruğa ve demir halkaya vurasın diye kâhin Yehoyadanın yerine RAB seni kâhin etti. ²⁷ Ve şimdi, kendisini size peygamber eden Anatotlu Yeremyayı niçin azarlamadın? ²⁸ Çünkü Babile, bize gönderip dedi: Sürgünlük uzıyacak; evler yapın da oturun; ve bahçeler dikin, ve meyvalarını yiyin. ²⁹ Ve kâhin Tsefanya bu mektubu peygamber Yeremya işitirken okudu. ³⁰ Ve Yeremyaya RABBİN şu sözü geldi: ³¹ Bütün sürgünlere gönderip de: Nehelamlı Şemaya için RAB şöyle diyor: Mademki Şemaya, kendisini ben göndermemişken size peygamberlik edip sizi yalana güvendirdi; ³² bundan dolayı RAB şöyle diyor: İşte, ben Nehelamlı Şemayı ve zürriyetini yoklıyacağım; bu kavm arasında

oturan kimsesi kalmıyacak, ve kavmıma edeceğim iyiliği o görmeyecek, RAB diyor, çünkü RABBE karşı sapıklık söyledi.

BAP 30

YEREMYAYA RABDEN şu söz geldi:

² İsrailin Allahı RAB şöyle söylüyor diyor: Sana söylediğim bütün sözleri kendin için bir kitaba yaz. ³ Çünkü işte, RAB diyor, kavmım İsrailin ve Yahudanın sürgünlerine döneceğim günler geliyor, RAB diyor; ve atalarına verdiğim diyara onları döndüreğim, ve onu mülk edinecekler.

⁴ Ve İsrail için ve Yahuda için RABBİN söylediği sözler şunlardır. ⁵ Çünkü RAB şöyle diyor: Titreme sesi işittik, selâmet değil, yılgınlık. ⁶ Şimdi sorun da bakın, bir erkek doğurur mu? niçin doğuran bir kadın gibi her yiğidin ellerini belinde görüyorum, ve bütün yüzler solgun olmuş? ⁷ Yazık! çünkü o büyük bir gündür, onun gibisi yoktur; ve o Yakubun sıkıntı vaktidir; fakat ondan kurtulacak. ⁸ Ve o günde vaki olacak ki, orduların RABBİ diyor, onun boyunduruğunu senin boynundan alıp kıracağım, ve senin bağlarını koparacağım; ve artık onu yabancılar kendilerine köle etmeyecekler; ⁹ fakat Allahları RABBE, ve onlar için diyeceğim kırılları Davuda kulluk edecekler. ¹⁰ Ve ey Yakub kulum, sen korkma, RAB diyor; ve ey İsrail, sen yılgınlığa düşme; çünkü işte, ben seni uzaktan, ve zürriyetini onların sürgünlük diyarından kurtaracağım; ve Yakub geri dönecek, ve rahat edip kaygısız olacak, ve onu korkutan olmayacak. ¹¹ Çünkü seni kurtarmak için, RAB diyor, ben seninle beraberim; çünkü aralarına seni dağıttığım milletlerin hepsini bütün bütün sona erdireceğim, fakat seni bütün bütün sona erdirmeyeceğim; ancak seni ölçü ile tedip edeceğim, ve seni hiç cezasız bırakmayacağım.

¹² Çünkü RAB şöyle diyor: Senin yaran şifa bulmaz, beren de sızlıyor. ¹³ Davanı gören yok ki, sana sargı vurulsun; şifa veren ilâçların yok. ¹⁴ Bütün oynaşların seni unuttular; seni aramıyorlar; çünkü fesadının büyüklüğü yüzünden seni düşman vuruşu ile, insafsız tedip ile vurdum; çünkü suçların çoğaldı. ¹⁵ Niçin yarandan ötürü feryat ediyorsun? senin sancın şifa bulmaz; fesadının büyüklüğünden ötürü bu şeyleri sana yaptım, çünkü suçların çoğaldı. ¹⁶ Bundan dolayı seni yutanların hepsi yutulacak; ve bütün seni sıkıştıranlar, hep birden sürgüne gidecekler; ve seni çapul edenler, çapul malı olacaklar, ve seni yağma edenlerin hepsini yağmaya vereceğim. ¹⁷ Çünkü yine seni iyi edeceğim, ve yaralarından sana şifa vereceğim, RAB diyor, çünkü: O Siondur, onu arıyan yoktur, diyerek senin adını: Sürgün, koydular.

¹⁸ RAB şöyle diyor: İşte, ben Yakub çadırlarını sürgünden geri getireceğim, ve onun meskenlerine acıyacağım; ve şehir kendi hüyüğü üzerine yapılacak, ve usulüne göre sarayda oturulacak. ¹⁹ Ve onların arasından şükran, ve şenlik edenlerin sesi yükselecek; ve onları çoğaltacağım, ve azalmıyacaklar; onlara izzet vereceğim, ve küçülmiyecekler.

²⁰ Ve oğulları önce oldukları gibi olacaklar, ve onların cemaati önümde pekiştirilecek, ve onları sıkıştıranların hepsini yoklıyacağım. ²¹ Ve onların reisi kendilerinden olacak, ve onların hâkimi içlerinden çıkacak; ve onu yaklaştıracam, ve bana yaklaşacak; çünkü bana yaklaştıra kim cüret eder? RAB diyor. ²² Ve siz bana kavm olacaksınız, ve ben size Allah olacağım.

²³ İşte, RABBİN kızgınlığı, onun kasırgası, süpürüp götürün kasırga, çıktı; kötülerin başına patlıyacak. ²⁴ RAB kendi yüreğinin muradını yapıncıya kadar, ve onu başarınca kadar, onun kızgın öfkesi geri dönmiyecek; bunu son günlerde anlıyacaksınız.

BAP 31

O vakit İsrailin bütün aşiretlerinin Allahı olacağım, RAB diyor, ve onlar benim kavmım olacaklar. ² RAB şöyle diyor: Kılıçtan kaçıp kurtulan kavm, İsrail, ben ona rahat vermeğe

gidince, çölde lûtf buldu. ³ RAB eskiden bana görünüp dedi: Evet, seni ebedî sevgi ile sevdim; bundan dolayı seni inayette kendime çektim. ⁴ Yine seni bina edeceğim, ve bina olunacaksın, İsrailin ere varmamış kızı, yine teflerinle süsleneceksin, ve şenlik edenlerin oyun alayları ile çıkacaksın. ⁵ Yine Samiriye dağlarında bağlar dikeceksin; bağ dikenler dikecekler, ve meyvalarını tatacaklar. ⁶ Çünkü Efraim dağları üzerinde bekçilerin: Kalkın, ve Siona, Allahımız RABBE çıkalım, diye bağıracakları bir gün vardır.

⁷ Çünkü RAB şöyle diyor: Yakub için sevinçle terennüm edin, ve milletlere baş olan için bağırın; ilân edin, hamdedin, ve diyin: Ya RAB, kendi kavmını, İsrailin bakiyesini kurtar. ⁸ İşte, ben onları şimal diyarından getireceğim, ve onları dünyanın uçlarından, ve onlarla beraber körü ve topalı, gebe kadını ve doğuran kadını birlikte toplıyacağım; büyük cemaat olarak buraya dönecekler. ⁹ Ağlayışla gelecekler; yalvardıkça onlara yol göstereceğim; onları sulu vadiler yanında, sürçmiyecekleri doğru yolda yürüteceğim; çünkü ben İsrail babayım, Efraim de ilk oğlumdur.

¹⁰ Ey milletler, RABBİN sözünü dinleyin, ve uzakta olan adalarda onu bildirip diyin: İsraili dağıtan onu toplıyacak, ve çoban sürüsünü nasıl korursa onu öyle koruyacak. ¹¹ Çünkü RAB Yakubu satın aldı, ve onu kendisinden kuvvetli olanın elinden fidye ile kurtardı. ¹² Ve gelecekler, ve Sionun yüksek yerinde terennüm edecekler, ve buğdaya, ve yeni şaraba, ve yağa, ve koyun ve sığır yavrularına, RABBİN iyiliğine doğru akacaklar; ve onların canı sulanmış bir bahçe gibi olacak; ve artık bir daha solmıyacaklar. ¹³ O zaman gençlerle kocamış adamlar birlikte, ve ere varmamış kız oyun alaylarında sevinecek; çünkü onların yasını meserrete çevireceğim, ve kederlerinden ötürü onları teselli edip kendilerini sevindireceğim. ¹⁴ Ve kâhinlerin canını yağla doyuracağım, ve kavmım iyiliğimle doyacaklar, RAB diyor.

¹⁵ RAB şöyle diyor: Ramada bir ses işitiliyor, figan ve acı ağlayış, Rahel çocukları için ağlamakta; çocukları için teselli edilmek istemiyor, çünkü onlar yok. ¹⁶ RAB şöyle diyor: Sesini ağlayıştan, gözlerini yaş dökmekten alıkoy; çünkü senin için için ücret vardır, RAB diyor; ve düşman diyarından geri gelecekler. ¹⁷ Ve senin sonun için ümit vardır, RAB diyor; ve oğulların kendi sınırlarına dönecekler. ¹⁸ Gerçek dövünmekte olan Efraimi işittim: Beni tedip ettin, ve boyunduruğa alışmamış dana gibi tedip olundum; beni döndür ki, döneyim; çünkü Allahım RAB sensin. ¹⁹ Gerçek ben döndükten sonra tövbe ettim; ve tedip olunduktan sonra kalçamı dövdüm; gençliğimin utancını taşıdığım için utandım, ve rüsvay oldum. ²⁰ Değerli oğlum Efraim mi? sevgili çocuk o mu? çünkü ona karşı söyledikçe durmadan onu anmaktayım; yüreğim bundan ötürü onu özliyor; gerçek ona merhamet edeceğim, RAB diyor.

²¹ Kendine yol işaretleri koy, kendine direkler dik; yüreğini büyük yola, gittiğin yola koy; geri dön, ere varmamış İsrail kızı, bu kendi şehirlerine dön. ²² Ne vakte kadar serserilik edeceksin, ey dönek kız? çünkü RAB dünyada yeni bir şey yarattı: Kadın erkeği koruyacak.

²³ İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: Ben onların sürgünlerini geri getirince, Yahuda diyarında ve şehirlerinde yine şu sözü söyleyecekler: Ey adalet yurdu, ey kudsiyet dağı, RAB seni mubarek kılsın. ²⁴ Ve Yahuda ile bütün şehirleri, çiftçiler ve sürüleri ile beraber göç edenler, orada birlikte oturacaklar. ²⁵ Çünkü yorgun cana kana kana içirdim, ve her solgun canı doyurdum. ²⁶ Bunun üzerine uyandım, ve baktım; ve uyukum bana tatlı geldi.

²⁷ İşte, RAB diyor, İsrail evini ve Yahuda evini insan tohumu ile ve hayvan tohumu ile ekeceğim günler geliyor. ²⁸ Ve vaki olacak ki, sökmek ve yıkmak, ve devirmek ve yok etmek, ve belâya sokmak için nasıl bekçilik ettimse, bina etmek ve dikmek için de

onların üzerinde öyle bekçilik edeceğim, RAB diyor. ²⁹ Artık o günlerde: Babalar koruk yediler ve oğulların dişleri kamaştı, demiyecekler. ³⁰ Fakat herkes kendi fesadı için ölecek; koruk yiyen herkesin kendi dişleri kamaşacak.

³¹ İşte, RAB diyor, İsrail evi ile, ve Yahuda evi ile yeni bir ahit keseceğim günler geliyor;

³² atalarını Mısır diyarından çıkarmak için onların elini tuttuğum gün kendilerile kestiğim ahit gibi değil; onların efendisi olduğum halde o ahdimi bozdular, RAB diyor. ³³ Fakat o

günlerden sonra, RAB diyor, İsrail evile keseceğim ahit şudur: Şeriatimi onların içlerine koyup, yürekleri üzerine onu yazacağım; ve ben onlara Allah olacağım, ve onlar bana kavm olacaklar. ³⁴ Ve artık herkes kendi komşusuna, ve herkes kendi kardeşine: RABBİ

bilin, diye öğretmiyecekler; çünkü küçüğünden büyüğüne kadar onların hepsi beni bilecekler, RAB diyor; çünkü fesatlarını bağışlıyacağım, ve artık suçlarını anmıyacağım.

³⁵ Gündüzün ışık olsun diye güneşi veren, geceleyin ışık olsun diye ayın ve yıldızların kanunlarını koyan, dalgaları gürliyinciyedek denizi karıştıran RAB (ismi orduların RABBİDİR) şöyle diyor: ³⁶ Eğer önümden bu kanunlar ortadan kalkarsa, RAB diyor, İsrail

zürriyeti de bütün günler önümden bir millet olmaktan çıkar. ³⁷ RAB şöyle diyor: Eğer yukarıda gökler ölçülebilirse, ve aşağıda yerin temelleri eşilebilirse, ben de o zaman

ettikleri şeylerin hepsinden ötürü bütün İsrail zürriyetini kendimden atarım, RAB diyor.

³⁸ İşte, Hananel kulesinden köşe kapısına kadar şehrin RAB için bina edileceği günler geliyor, RAB diyor. ³⁹ Ve ölçü ipi, daha öteye, dosdoğru Gareb tepesine çıkacak, ve Goaya dönecek. ⁴⁰ Ve leşler ve küller deresinin hepsi, ve Kidron vadisine kadar bütün

tarlalar, şarka doğru atlar kapısı köşesine kadar, RABBE mukaddes olacak; yerinden sökülmiyecek, ve artık ebediyen yıkılmıyacak.

BAP 32

YAHUDA kiralı Tsedekiyanın onuncu yılında (Nebukadretsarın on sekizinci yılı)

RABDEN Yeremyaya gelen sözdür. ² Ve o zaman Babil kiralının ordusu Yeruşalimi kuşatmakta idi; ve peygamber Yeremya Yahuda kiralının evindeki muhafızlar avlusunda

mahpustu. ³ Çünkü Yahuda kiralı Tsedekiya: Sen: RAB şöyle söyledi: İşte, ben bu şehri Babil kiralının eline vereceğim, ve onu alacak; ⁴ ve Yahuda kiralı Tsedekiya Kildanîlerin

elinden kaçıp kurtulmıyacak, fakat mutlaka Babil kiralının eline verilecek, ve ağız ağza onunla söyleşecek, ve gözleri onun gözlerini görecek; ⁵ ve o, Tsedekiyayı Babile

götürecek, ve ben onu yoklıyıcıya kadar orada kalacak, RAB diyor; Kildanîlerle cenketseniz de işiniz iyi gitmiyecek, diyerek niçin peygamberlik ediyorsun? demiş ve onu

hapsetmişti.

⁶ Ve Yeremya dedi: Bana RABBİN şu sözü geldi: ⁷ İşte, amcan Şallumun oğlu Hanamel sana gelip diyecek: Anatotta olan tarlamı kendine satın al; çünkü onu satın almak için

akrabalık hakkı senindir. ⁸ Ve amcamın oğlu Hanamel, RABBİN sözüne göre muhafızlar avlusuna, yanıma geldi, ve bana dedi: Rica ederim, Benyamin diyarındaki Anatotta olan

tarlamı satın al; çünkü miras hakkı senindir, ve akrabalık hakkı senindir; kendine satın al. Ve bildim ki bu RABBİN sözü idi. ⁹ Ve Anatotta olan tarlayı amcamın oğlu Hanamelden

satın aldım, ve ona gümüşü tarttım, on yedi şekel* gümüş. ¹⁰ Ve hücceti imzaladım ve mühürledim, ve şahitler çağırdım, ve ona gümüşü terazide tarttım. ¹¹ Ve satış hüccetini,

kanuna ve âdete göre mühürlenmiş olanı, ve açık olanı aldım; ¹² ve amcamın oğlu Hanamelin gözü önünde, ve satış hüccetini imzalamış olan şahitlerin gözü önünde, ve

muhafızlar avlusunda oturan bütün Yahudilerin gözü önünde satış hüccetini Mahseyanın oğlu Neriyanın oğlu Baruka verdim. ¹³ Ve onların gözü önünde Baruka emredip dedim: ¹⁴ İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: Bu hüccetleri al, bu mühürlenmiş satış

hüccetini ve bu açık hücceti al, ve onları bir toprak kaba koy da uzun müddet kalsınlar. ¹⁵

Çünkü İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: Bu memlekette yine evler, ve tarlalar, ve bağlar satın alınacaktır.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

¹⁶ Ve satış hüccetini Neriyanın oğlu Baruka verdikten sonra RABBE dua edip dedim: ¹⁷ Ah, ya Rab Yehova! İşte, gökleri ve yeri büyük kuvvetinle, ve uzanmış bazunla sen yarattın; senin için yapılamaz şey yoktur, ¹⁸ sen ki, binlerce insanlara inayet edersin, ve babalardan sonra onların fesadını oğullarının bağrına ödersin: büyük ve kudretli Allahsın, ismin orduların RABBİDİR; ¹⁹ öğütte büyük ve işte kuvvetlisin; sen ki, herkese kendi yollarına göre, ve işlerinin semeresine göre vermek için âdem oğullarının bütün yolları üzerine gözlerin açıktır; ²⁰ sen ki, Mısır diyarında, ve İsrailde, ve başka insanlar arasında bugüne kadar alâmetler ve hârikalar yaptın; ve bugün olduğu gibi kendine isim yaptın; ²¹ ve alâmetlerle ve hârikalarla, ve kuvvetli elle, ve uzanmış bazu ile, ve büyük heybetle kavmin İsraili Mısır diyarından çıkardın; ²² ve atalarına vermek üzre and ettiğin bu diyarı, süt ve bal akan diyarı onlara verdin; ²³ ve gelip onu mülk edindiler; fakat senin sözünü dinlemediler, ve senin şeriatinde yürümediler; yapsınlar diye emrettiğin bütün şeylerden hiç birini yapmadılar; ve başlarına bütün bu belâyı getirdin. ²⁴ İşte, şehri almak için meterisler ona erişti; ve şehir kılıç, ve kıtlık, ve veba yüzünden ona karşı cenkeden Kildanîlerin eline verildi; ve söylediğin şey oldu; ve işte, görüyorsun. ²⁵ Ve ya Rab Yehova, sen bana: Tarlayı gümüşle kendine satın al, ve şahitler çağır, dedin; şehir de Kildanîlerin eline verildi.

²⁶ Ve Yeremyaya RABBİN şu sözü geldi: ²⁷ İşte, bütün beşerin Allahı RAB benim; benim için yapılamaz şey var mı? ²⁸ Bundan ötürü RAB şöyle diyor: İşte, ben bu şehri Kildanîlerin eline, ve Babil kiralı Nebukadretsarın eline vereceğim, ve onu alacaktır; ²⁹ ve bu şehre karşı cenk eden Kildanîler gelecekler, ve bu şehre ateş verecekler, ve onu, ve beni öfkelenirsiniz diye damları üzerinde Baala buhur yaktıkları, ve başka ilâhlara dökülen takdimeler döktükleri evleri yakacaklar. ³⁰ Çünkü çocukluklarından beri İsrail oğulları ve Yahuda oğulları ancak gözümde kötü olanı yaptılar; çünkü İsrail oğulları ellerinin işile beni öfkelenirmekten başka bir şey yapmadılar, RAB diyor. ³¹ Çünkü İsrail oğulları ile Yahuda oğullarının, kendileriyle kırıllarının, reislerinin, ve kâhinleriyle peygamberlerinin, ve Yahuda erleriyle Yeruşalimde oturanların, beni öfkelenirmek için işledikleri her kötülükten dolayı onu gözümün önünden kaldırıp atayım diye, ³² bu şehir, onu bina ettikleri günden bugüne kadar, öfkeme ve gazabıma sebep oldu. ³³ Ve bana yüz değil arka çevirdiler; ve erken davranıp öğreterek onlara öğrettimse de, yine ders almak için dinlemediler. ³⁴ Fakat ismimle çağırılan evi murdar etmek için ona menfur şeylerini koydular. ³⁵ Ve Molek için oğullarını ve kızlarını ateşten geçirmek üzre, Hinnom oğlu deresindeki Baalın yüksek yerlerini bina ettiler; bu işleri onlara ben emretmedim, ve Yahudaya suç işlettirmek üzre bu mekruh şeyi yapsınlar diye aklımdan geçmedi.

³⁶ Ve şimdi bundan dolayı İsrailin Allahı RAB: Kılıçla, ve kıtlıkla, ve veba ile Babil kiralı eline verildi, dediğiniz bu şehir için şöyle diyor: ³⁷ İşte, öfkemle, ve gazabımla, ve büyük kırgınlıkla onları sürmüş olduğum memleketlerin hepsinden kendilerini toplıyacağım; ve onları bu yere geri getireceğim, ve onları emniyette oturtacağım. ³⁸ Ve onlar bana kavm olacak, ve ben onlara Allah olacağım; ³⁹ ve bütün günler benden korksunlar diye, ve onlara ve onlardan sonra oğullarına iyilik olsun diye, kendilerine tek yürek ve tek yol vereceğim; ⁴⁰ ve onlara iyilik etmek için onların ardından dönmiyeceğim diye, kendileriyle ebedî ahit keseceğim; ve benden ayrılmasınlar diye, yüreklerine korkumu koyacağım. ⁴¹ Ve onlara iyilik ederek kendileri için mesrur olacağım, ve hakikatla, bütün yüreğimle, ve bütün canımla onları bu memlekette dikeceğim. ⁴² Çünkü RAB şöyle diyor: Bu kavmin

üzerine bütün bu büyük kötülüğü nasıl getirdimse, onlara söylediğim bütün iyiliği de öylece üzerlerine getireceğim. ⁴³ Ve: İnsansız ve hayvansız bir çöl oldu, Kildanîlerin eline verildi, dediğiniz bu diyarda tarlalar satın alınacak. ⁴⁴ Benyamin diyarında, ve Yerusâlim çevresindeki yerlerde, ve Yahuda şehirlerinde, ve dağlığın şehirlerinde, ve Şefela şehirlerinde, ve Cenub şehirlerinde, gümüşle tarlalar satın alacaklar, ve hüccetler imzalıyacaklar, ve mühürliecekler, ve şahitler çağıracaklar; çünkü sürgünlerini geri getireceğim, RAB diyor.

BAP 33

VE Yeremya henüz muhafızlar avlusunda mahpusken, ikinci defa kendisine RABBİN şu sözü geldi: ² Onu yapan RAB, ve pekiştirmek için ona şekil veren RAB, ismi Yehova olan şöyle diyor: ³ Beni çağır da sana cevap vereyim, ve bilmediğin büyük ve erişilmez şeyleri sana göstereyim. ⁴ Çünkü meterislere ve kılıca karşı siper olsun diye yıkılmış olan bu şehrin evleri, ve Yahuda kırallarının evleri için İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: ⁵

Kildanîlere karşı cenketmek için, ve öfkemde ve kızgınlığımda vurduğum insanların leşleriyle o evleri doldurmak için geliyorlar, o insanlar ki, bütün kötülüklerinden dolayı yüzümü bu şehre karşı gizledim. ⁶ İşte, o şehre sağlık ve şifa vereceğim, ve kendilerini iyi edeceğim; ve onlara selâmet ve hakikat bolluğunu göstereceğim. ⁷ Ve Yahuda sürgünlerini ve İsrail sürgünlerini geri getireceğim, ve önce olduğu gibi onları bina edeceğim. ⁸ Ve bana karşı suç ettikleri bütün fesatlarından onları temizliyeceğim; ve bana karşı suç ettikleri, ve bana karşı günah işledikleri bütün fesatlarını onlara bağışlıyacağım. ⁹ Onlara yapmakta olduğum bütün iyiliği işitecek, ve onun için yapmakta olduğum bütün iyilik ve selâmetten dolayı yılacak ve titriyecek olan bütün dünya milletleri önünde, bu şehir benim için sevindirici bir ad, hamt ve izzet olacak.

¹⁰ RAB şöyle diyor: İnsansız ve hayvansız ıssız kalmış, dediğiniz bu yerde, içinde oturanı kalmıyan, insansız ve hayvansız çöl edilmiş olan Yahuda şehirlerinde, ve Yerusâlim sokaklarında, ¹¹ meserret sesi, ve sevinç sesi, güvey sesi ve gelin sesi: Orduların RABBİNE şükredin, çünkü RAB iyidir, çünkü inayeti ebedîdir, diyenlerin sesi; ve RAB evine şükran takdimeleri getirenlerin sesi yine işitilecek. Çünkü önce olduğu gibi diyarın sürgünlerini geri getireceğim, RAB diyor.

¹² Orduların RABBİ şöyle diyor: İnsansız ve hayvansız ıssız kalan bu yerde, ve onun bütün şehirlerinde yine sürülerini yatıran çobanlar yurdu olacak. ¹³ Dağlığın şehirlerinde, Şefelet şehirlerinde, ve Cenub şehirlerinde, ve Benyamin diyarında, ve Yerusâlim çevresindeki yerlerde, ve Yahuda şehirlerinde yine sayıcının elinden sürüler geçecek, RAB diyor.

¹⁴ İşte, RAB diyor, İsrail evi için, ve Yahuda evi için söylediğim iyi sözü yapacağım günler geliyor. ¹⁵ O günlerde ve o vakitte, Davud için bir salâh Kök Sürgünü sürdüreceğim; ve memlekette adalet ve doğruluk edecek. ¹⁶ O günlerde Yahuda kurtulacak, ve Yerusâlim emniyette oturacak; ve o şehir şu adla çağırılacak: Yehova salâhımız. ¹⁷ Çünkü RAB şöyle diyor: Davud için İsrail evinin tahtı üzerinde oturan adam eksik olmayacak; ¹⁸ ve kâhinler, Levililer için önümde yakılan takdimeler arzeden, ve ekmek takdimeleri yakan, ve daima kurban kesen adam eksik olmayacak.

¹⁹ Ve Yeremyaya RABBİN şu sözü geldi: ²⁰ RAB şöyle diyor: Gündüz ve gece kendi vakitlerinde olmasın diye gündüz ahdimi, ve gece ahdimi bozabilirseniz; ²¹ o zaman, kendi tahtı üzerinde kırallık eden bir oğlu olmasın diye kulum Davud ile olan ahdim, ve hizmetçilerim Levililer, kâhinlerle olan ahdim de bozulabilir. ²² Göklerin ordusu nasıl sayılamaz, ve denizin kumu ölçülemezse, kulum Davudun zürriyetini, ve bana hizmet eden Levilileri öyle çoğaltacağım.

²³ Ve Yeremyaya RABBİN şu sözü geldi: ²⁴ Seçtiği iki aşireti RAB kendisinden attı, diyerek bu kavmin ne söylediğini görmüyor musun? kavmımı karşılarında artık bir millet saymıyarak böylece onu hor görüyorlar. ²⁵ RAB şöyle diyor: Eğer gün ve gece ahdimi, göklerin, ve yerin kanunlarını ben komadımsa; ²⁶ o zaman İbrahimin, İshakın, ve Yakubun zürriyeti üzerine hâkimler olmak için onun zürriyetinden almıyayım diye, Yakubun ve kulum Davudun zürriyetini de kendimden atarım; çünkü ben onların sürgünlerini geri getireceğim, ve onlara merhamet edeceğim.

BAP 34

BABİL kralı Nebukadnetsar, ve bütün ordusu, ve onun saltanatı altında olan bütün dünya ülkeleri, ve bütün kavmlar Yeruşalime karşı, ve onun bütün şehirlerine karşı cenk ederler iken, RABDEN Yeremyaya şu söz geldi: ² İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Git, ve Yahuda kralı Tsedekiyaya söyle, ve ona de: RAB şöyle diyor: İşte, ben bu şehri Babil kiralının eline vereceğim, ve onu yakacak; ³ ve sen onun elinden kaçıp kurtulmıyacaksın, fakat mutlaka tutulup onun eline verileceksin; ve gözlerin Babil kiralının gözlerini görecekler, ve seninle ağız ağza söyleşecek, ve Babile gideceksin. ⁴ Ancak, ey Yahuda kralı Tsedekiya, RABBİN sözünü dinle: RAB senin için şöyle diyor: Kılıçla ölmeyeceksin; ⁵ selâmette öleceksin; ve ataların için, senden önce olan evelki kırıllar için tütsü yaktıkları gibi, senin için de yakacaklar; ve senin için: Ah efendi! diye dövünecekler; çünkü sözü ben söyledim, RAB diyor.

⁶ Ve peygamber Yeremya bütün bu sözleri Yeruşalimde Yahuda kralı Tsedekiyaya söyledi, ⁷ ve Babil kiralının ordusu Yeruşalime karşı, ve artakalan bütün Yahuda şehirlerine karşı, Lakişe, ve Azekaya karşı cenketmekte idi; çünkü Yahuda şehirleri arasında duvarlı şehir olarak bunlar kalmışlardı.

⁸ Kral Tsedekiya azatlık ilân etmek için Yeruşalimde olan bütün kavmla, ⁹ herkes kölesini, ve herkes cariyesini, İbranî olan erkek ve kadını, serbest salıversin, ve onlardan kimse Yahudi kardeşini köle etmesin, diye ahit kestikten sonra, Yeremyaya RABDEN söz geldi. ¹⁰ Ve herkes kölesini, ve herkes cariyesini serbest salıversin, ve onlardan birini artık kimse köle etmesin diye ahde giren bütün reisler, ve bütün kavm dinlediler; dinliyip onları salıverdiler; ¹¹ fakat sonradan döndüler, ve serbest salıverdikleri köleleri ve cariyeleleri geri çevirdiler, ve onları zorla köle ve cariye ettiler.

¹² Ve RABDEN Yeremyaya RABBİN şu sözü geldi: ¹³ İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Ben atalarınızı Mısır diyarından, kölelik evinden çıkardığım gün onlarla ahit kesip dedim: ¹⁴ Her biriniz kendisine satılmış ve altı yıl kulluk etmiş olan İbranî kardeşini yedi yıl sonunda salıvereceksiniz; ve onu yanından serbest salıvereceksin; fakat atalarınız beni dinlemediler, ve kulak asmadılar. ¹⁵ Ve şimdi herkes komşusuna azatlık ilân etmekle siz dönmüş, ve gözümde doğru olanı yapmıştınız; ve benim önümde, benim isimle çağırılan evde ahit kesmişsiniz; ¹⁶ fakat geri döndünüz, ve ismimi kirlettiniz, ve canlarının istediğine göre serbest olarak salıvermiş olduğunuz herkesin kölesini ve herkesin cariyesini geri çevirttiniz; ve onları kendinize zorla köle ve cariye ettiniz.

¹⁷ Bundan dolayı RAB şöyle diyor: Herkes kardeşine, ve herkes komşusuna azatlık ilân etmek için beni dinlemediniz; işte, sizin için kılıca, vebaya, ve kıtlığa azatlık ilân edeceğim; ve bütün dünya ülkeleri arasında öteye beriye atılasınız diye, sizi ele vereceğim. ¹⁸ Ve buzağıyı ikiye bölüp parçaları arasından geçtikleri zaman önümde kestikleri ahdimin sözlerini pekiştirmiyerek ahdimden öte geçen adamları, ¹⁹ buzağının parçaları arasından geçmiş olan Yahuda reislerini, ve Yeruşalim beylerini, harem ağalarını, ve kâhinleri, ve memleketin bütün kavmını ele vereceğim; ²⁰ onları düşmanlarının eline, ve canlarını arıyanların eline vereceğim; ve leşleri yerin

canavarlarına, ve göklerin kuşlarına yem olacak. ²¹ Ve Yahuda kiralı Tsedekiya ile reislerini düşmanlarının eline, ve canlarını arıyanların eline, ve Babil kiralının üzerinizden çekilmiş olan ordusunun eline vereceğim. ²² İşte, ben emredeceğim, RAB diyor, ve onları bu şehre geri getireceğim; ve ona karşı cenk edecekler, ve onu alacaklar, ve onu yakacaklar; ve Yahuda şehirlerini içinde oturanı olmıyan bir virane kılacağım.

BAP 35

YAHUDA kiralı Yoşıya oğlu Yehoyakimin günlerinde RABDEN Yeremyaya şu söz geldi: ² Rekabîler evine git, ve onlara söyle, ve RAB evine, odaların birine onları getir, ve onlara şarap içir. ³ Ve Habatsinyanın oğlu Yeremyanın oğlu Yaazanyayı, ve kardeşlerini, ve bütün oğullarını, ve bütün Rekabîler evini aldım; ⁴ ve onları RAB evine, Allah adamı İgdalya oğlu Hananın oğullarının odasına getirdim; o oda eşik bekçisi Şallum oğlu Maaseyanın odası üzerindeki reisler odası yanında idi. ⁵ Ve Rekabîler evi oğullarının önüne şarap dolu taslarla kâseler koydum; ve onlara: Şarap için, dedim. ⁶ Ve dediler: Şarap içmeyiz; çünkü atamız Rekab oğlu Yonadab bize emredip demiştir: Siz ve oğullarınız ebede kadar şarap içmiyeceksiniz; ⁷ ve ev yapmıyacaksınız, ve tohum ekmiyeceksiniz, ve bağ dikmiyeceksiniz, ve sizde bunlar olmıyacak; fakat misafir olduğunuz diyarda çok zaman yaşıyasınız diye bütün günlerinizce çadırlarda oturacaksınız. ⁸ Ve biz, karılarımız, oğullarımız ve kızlarımız şarap içmiyelim, ⁹ ve oturmak için evler yapmalıyım diye bize emrettiği her şeye göre atamız Rekab oğlu Yonadabın sözünü dinledik; ve bağımız, ve tarlamız, ve ekinimiz yoktur; ¹⁰ ve çadırlarda oturduk, ve atamız Yonadabı dinliyip bize emrettiği her şeye göre yaptık. ¹¹ Fakat vaki oldu ki, Babil kiralı Nebukadretsar memlekete çıkınca, biz: Gelin, ve Kildanîler ordusu yüzünden, ve Suriyeliler ordusu yüzünden Yeruşalime girelim, dedik; ve Yeruşalimde oturmaktayız.

¹² Ve Yeremyaya RABBİN şu sözü geldi: ¹³ İsrail Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: Git, ve Yahuda erlerine ve Yeruşalimde oturanlara de: Sözlerimi dinlemek üzre ders almıyacak mısınız? RAB diyor. ¹⁴ Rekab oğlu Yonadabın, oğullarına şarap içmesinler diye emrettiği sözleri tuttular; ve bugüne kadar içmiyorlar, çünkü atalarının emrini dinliyorlar. Fakat erken davranıp söyliyerek ben size söyledim; ve beni dinlemediniz. ¹⁵ Ve erken davranıp göndererek: Şimdi herkes kendi kötü yolundan dönsün, ve işlerinizi islâh edin, ve başka ilâhlara kulluk etmek için onların ardınca yürümeyin, ve size ve atalarınıza verdiğim diyarda oturacaksınız, diye bütün peygamber kullarımı size gönderdim; fakat kulak asmadınız, ve beni dinlemediniz. ¹⁶ Mademki Rekab oğlu Yonadab oğulları atalarının kendilerine ettiği emri tuttular, ve bu kavm beni dinlemedi; ¹⁷ bundan dolayı İsrailin Allahı, orduların Allahı, RAB şöyle diyor: İşte, ben Yahudaya ve Yeruşalimde oturanların hepsine karşı söylediğim bütün kötülüğü onların üzerine göndereceğim; çünkü onlara söyledim ve dinlemediler; ve onları çağırdım ve cevap vermediler.

¹⁸ Ve Yeremya Rekabîler evine dedi: İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: Mademki siz atanız Yonadabın emrini dinlediniz, ve onun bütün emirlerini tuttunuz, ve size emrettiği her şeye göre yaptınız; ¹⁹ bundan dolayı İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: Bütün günler Rekab oğlu Yonadabın benim önümde duran bir adamı eksik olmıyacaktır.

BAP 36

VE vaki oldu ki, Yahuda kiralı Yoşıya oğlu Yehoyakimin dördüncü yılında RABDEN Yeremyaya şu söz geldi: ² Kendin için bir kitap tomarı al, ve Yoşıyanın günlerinden, sana söylediğim günden bugüne kadar İsraille karşı ve Yahudaya karşı ve bütün milletlere

karşı sana söylediğim sözlerin hepsini ona yaz. ³ Herkes kötü yolundan dönsün diye, onlara yapmağı düşünmekte olduğum bütün kötülüğü Yahuda evi belki iştirir, ben de fesatlarını ve suçlarını başışlarım.

⁴ O zaman Yeremya Neriyanın oğlu Baruku çağırıldı; ve Baruk RABBİN Yeremyaya söylemiş olduğu bütün sözleri onun ağzından kitap tomarına yazdı. ⁵ Ve Yeremya Baruka emredip dedi: Ben bağılıyım; RAB evine giremem; ⁶ fakat sen git, ve benim ağzımdan yazmış olduğun RABBİN sözlerini, oruç günü, kavm iştirirken RABBİN evinde tomardan oku; ve şehirlerinden gelen bütün Yahuda iştirirken de onları okuyacaksın. ⁷ Belki yalvarışlarını RABBİN önüne arzederler, ve herkes kendi kötü yolundan döner; çünkü bu kavma karşı RABBİN söylediğı öfke ve kızgınlık büyüktür. ⁸ Ve Neriyanın oğlu Baruk, RAB evinde kitaptan RABBİN sözlerini okuyarak peygamber Yeremyanın kendisine emrettiğı her şeye göre yaptı.

⁹ Ve vaki oldu ki, Yahuda kıralı Yoşıya oğlu Yehoyakimin beşinci yılında, dokuzuncu ayda, Yerusolimde olan bütün kavm, ve Yahuda şehirlerinden Yerusalime gelen bütün kavm, RABBİN önünde oruç ilân ettiler. ¹⁰ Ve RABBİN evinde, kâtip Şafan oğlu Gemaryanın odasında, yukarıki avluda, RAB evinin yeni kapısına girilecek yerde, Baruk Yeremyanın sözlerini bütün kavm iştirirken kitaptan okudu.

¹¹ Ve Şafan oğlu Gemaryanın oğlu Mikaya kitaptan RABBİN bütün sözlerini iştirince, ¹² kıral evine, kâtibin odasına indi; ve işte, bütün reisler, kâtip Elişama, ve Şemayanın oğlu Delaya, ve Akborun oğlu Elnatan, ve Şafanın oğlu Gemarya, ve Hananyanın oğlu Tsedekiya, ve beylerin hepsi orada idiler. ¹³ Ve Baruk kavm dinlerken kitaptan okuduğı zaman iştirilmiş olduğu bütün sözleri Mikaya onlara bildirdi. ¹⁴ Ve bütün reisler: Kavm iştirirken okuduğun tomarı eline al da gel, diyerek Kuşinin oğlu, Şeleymanın oğlu, Netanyanın oğlu Yehudiyi Baruka gönderdiler. Ve Neriyanın oğlu Baruk tomarı eline alıp onlara geldi. ¹⁵ Ve ona: Şimdi otur, ve biz dinlerken onu oku, dediler. Ve onlar dinlerken Baruk okudu. ¹⁶ Ve vaki oldu ki, bütün sözleri onlar iştirince yılgnlıkla birbirlerine döndüler, ve Baruka dediler: Bütün bu sözleri mutlaka kırala bildiririz. ¹⁷ Ve Baruka sorup dediler: Şimdi bize anlat, bütün bu sözleri onun ağzından nasıl yazdın? ¹⁸ Ve Baruk onlara dedi: Bütün bu sözleri kendi ağzı ile bana söyledi, ben de mürekkeple kitaba yazdım. ¹⁹ Ve reisler Baruka dediler: Git, sen de Yeremya da gizlenin; ve sizin nerede olduğunuzu kimse bilmesin.

²⁰ Ve avluya, kıralın yanına girdiler, ve tomarı kâtip Elişamanın odasında saklamışlardı; ve kıral dinlerken bütün sözleri anlattılar. ²¹ Ve tomarı alıp getirmek için kıral Yehudiyi gönderdi, ve kâtip Elişamanın odasından onu alıp getirdi. Ve kıral dinlerken, ve kıralın yanında duran bütün reisler dinlerken Yehudi onu okudu. ²² Ve dokuzuncu ay idi; kıral kış evinde oturuyordu; ve önünde yakılmış mangal vardı. ²³ Ve vaki oldu ki, Yehudi üç dört yaprak okudukça kıral kalemtıraşla onu kesti ve mangaldaki ateşe attı, o vakte kadar ki, bütün tomar mangaldaki ateşte bitti. ²⁴ Ve bütün bu sözleri dinliyen kıral ile bütün kulları yılmadılar, ve esvaplarını yırtmadılar. ²⁵ Ve Elnatan, ve Delaya, ve Gemarya, tomarı yakmasın diye kırala yalvardılar ise de, onları dinlemedi. ²⁶ Ve kâtip Baruku ve peygamber Yeremyayı tutsunlar diye, kıralın oğlu Yerahmeele, ve Azrielin oğlu Serayaya, ve Abdeelin oğlu Şelemyaya kıral emretti; fakat RAB onları gizledi.

²⁷ Ve Yeremyanın ağzından Barukun yazmış olduğu sözlerle tomarı kıral yaktıktan sonra, Yeremyaya RABBİN şu sözü geldi: ²⁸ Yine kendine başka bir tomar al, ve Yahuda kıralı Yehoyakimin yakmış olduğu birinci tomarda olan evelki bütün sözleri ona yaz. ²⁹ Ve Yahuda kıralı Yehoyakim için diyeceksin: RAB şöyle diyor: Gerçek Babil kıralı gelecek, ve bu diyarı harap edecek, ve ondan insanı ve hayvanı silip atacaktır, diye niçin

ona yazdın? diyerek o tomarı yaktın. ³⁰ Bundan dolayı Yahuda kralı Yehoyakim için RAB şöyle diyor: Davud tahtı üzerinde oturan kimsesi olmayacak; ve onun leşi gündüzün sıcağına, ve gecenin ayazına atılacak. ³¹ Ve fesatlarından ötürü kendisini ve zürriyetini ve kullarını yoklayacağım; ve onlara karşı söylediğim ve kulak asmadıkları bütün kötülüğü kendi üzerlerine, ve Yerusolimde oturanların üzerine, ve Yahuda erleri üzerine getireceğim.

³² Ve Yeremya başka bir tomar aldı, ve onu Neriya oğlu kâtip Baruka verdi, o da Yahuda kralı Yehoyakimin ateşte yakmış olduğu kitabın bütün sözlerini, Yeremyanın ağzından ona yazdı; ve o sözlerin üzerine onlara benzer daha çok sözler katıldı.

BAP 37

VE Babil kralı Nebukadretsarın Yahuda diyarına kiral ettiği Yoşiya oğlu Tsedekiya kiral olarak, Yehoyakim oğlu Konyanın yerine kırallık etti. ² Fakat Yeremya peygamber vasıtası ile RABBİN söylemiş olduğu sözleri, kendisi de, kulları da, memleket kavmı da, dinlemediler.

³ Ve kiral Tsedekiya: Şimdi bizim için Allahımız RABBE dua et, diyerek Yeremya peygambere Şelemyanın oğlu Yehukalı, ve Maaseyanın oğlu kâhin Tsefanyayı gönderdi. ⁴ Ve Yeremya kavmin arasına girip çıkıyordu; çünkü onu hapishaneye koymamışlardı. ⁵ Ve Firavunun ordusu Mısırdan çıkmıştı; ve Yerusolimi kuşatan Kildanîler onların haberini işitince Yerusolimden çekildiler.

⁶ Ve Yeremya peygambere RABBİN şu sözü geldi: ⁷ İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Bana sormak için sizi bana göndermiş olan Yahuda kralına şöyle diyeceksiniz: İşte, size yardım etmek için çıkmış olan Firavun ordusu kendi memleketine, Mısıra, dönecek. ⁸ Ve Kildanîler yine gelecekler, ve bu şehre karşı cenk edecekler; ve onu alıp yakacaklar. ⁹ RAB şöyle diyor: Kildanîler mutlaka üzerimizden gideceklerdir, diye kendinizi aldatmayın; çünkü gitmiyecekler. ¹⁰ Çünkü size karşı cenk eden Kildanîlerin bütün ordusunu vursanız, ve aralarında ancak yaralı adamlar kalsa bile, yine her biri kendi çadırında ayağa kalkacak, ve bu şehri yakacaklar.

¹¹ Ve vaki oldu ki, Firavun ordusu yüzünden Kildanîlerin ordusu Yerusolimden çekilince,

¹² Yeremya Benyamin diyarına gidip kavm arasında payını oradan almak için Yerusolimden çıktı. ¹³ Ve o Benyamin kapısında idi, ve bekçilerin başı orada idi, ve onun adı Hananyanın oğlu, Şelemyanın oğlu İriya idi; ve Yeremya peygamberi tutup dedi: Sen Kildanîlere geçiyorsun. ¹⁴ Ve Yeremya: Yalan, ben Kildanîlere geçmiyorum, dedi. Fakat onu dinlemedi; ve İriya Yeremyayı tutup onu reislere getirdi. ¹⁵ Ve reisler Yeremyaya öfkeleniler, ve onu dövdüler, ve kendisini hapishaneye, kâtip Yonatanın evine koydular; çünkü o evi hapishane etmişlerdi.

¹⁶ Yeremya zindana ve bodrumlara girdi, ve Yeremya bir çok günler orada kaldı; ¹⁷ o zaman kiral Tsedekiya gönderip onu getirtti; ve kiral kendi evinde gizlice ona sorup dedi: RABDEN söz var mı? Ve Yeremya: Var, dedi. Ve: Babil kralının eline verileceksin, dedi.

¹⁸ Ve Yeremya kiral Tsedekiyaya dedi: Sana ve kullarına veya bu kavma karşı ne suç ettim de, beni hapishaneye koydunuz? ¹⁹ Babil kralı üzerinize ve bu memleket üzerine gelmiyecek, diye size peygamberlik eden peygamberleriniz şimdi nerede? ²⁰ Ve şimdi, rica ederim dinle, ey efendim kiral; rica ederim, yalvarışım senin önüne düşsün, ve kâtip Yonatanın evine beni geri gönderme de, orada ölmüyeyim. ²¹ Ve kiral Tsedekiya emretti, ve Yeremyayı muhafızlar avlusuna koydular; ve şehirden ekmeğin ardı bütün bütüne kesilinceye kadar, kendisine fırıncılar sokağından her gün bir somun verdiler. Ve Yeremya muhafızlar avlusunda kaldı.

BAP 38

VE Mattanın oğlu Şefatya, ve Paşhurun oğlu Gedalya, ve Şelemyanın oğlu Yukal, ve Malkiyanın oğlu Paşhur, Yeremyanın bütün kavma söylediği şu sözleri işittiler: ² RAB şöyle diyor: Bu şehirde kalan kılıçla, kıtlıkla ve veba ile ölecek; fakat Kildanîlere çıkan adam yaşıyacak, ve canı kendisine çapul malı olacak, ve sağ kalacaktır. ³ RAB şöyle diyor: Bu şehir mutlaka Babil kiralının ordusu eline verilecek, ve onu alacaktır. ⁴ Ve reisler kırala dediler: Rica ederiz, bu adamı öldürsünler; çünkü böyle sözler söyleyerek bu şehirde artakan cenk adamlarının ellerini, ve bütün kavmin ellerini gevşetiyor; çünkü bu adam bu kavmin selâmetini değil ancak zararını arıyor. ⁵ Ve kıral Tsedekiya dedi: İşte, o sizin elinizde; çünkü kıral size karşı bir şey yapamaz. ⁶ O zaman Yeremyayı aldılar, ve muhafızlar avlusunda olan kıral oğlu Malkiyanın sarnıcına onu attılar; ve Yeremyayı iplerle sarkıttılar. Ve sarnıçta su yoktu, ancak çamur vardı; ve Yeremya çamura battı.

⁷ Ve kıral evinde olan kızlar ağası Habeş Ebed-melek, Yeremyayı sarnıca atmış olduklarını işitti; ve kıral Benyamin kapısında oturmakta idi, ⁸ ve Ebed-melek kıral evinden çıktı, ve kırala söyliyip dedi: ⁹ Efendim kıral, bu adamlar, sarnıca attıkları Yeremya peygambere ettikleri her şeyde kötülük ettiler; ve olduğu yerde açıklıktan ölecek, çünkü artık şehirde ekmek kalmadı. ¹⁰ Ve kıral Habeş Ebed-meleke emredip dedi: Buradan yanına otuz kişi al, ve peygamber Yeremyayı ölmeden evel sarnıçtan çıkar. ¹¹ Ve Ebed-melek adamları yanına aldı, ve kıral evine hazine odasının altına girdi, ve oradan yırtık paçavralar ve yıpranmış esvaplar aldı, ve onları iplerle sarnıca Yeremyaya sarkıttı. ¹² Ve Habeş Ebed-melek Yeremyaya dedi: Şimdi, yırtık paçavraları, ve esvapları iplerin altından koltuklarının altına koy. Ve Yeremya öyle yaptı. ¹³ Ve Yeremyayı iplerle çektiler, ve onu sarnıçtan çıkardılar; ve Yeremya muhafızlar avlusunda kaldı.

¹⁴ Ve kıral Tsedekiya gönderdi, ve Yeremya peygamberi kendi yanına, RAB evinde olan girilecek yerlerin üçüncüsüne getirtti; ve kıral Yeremyaya dedi: Sana bir şey soracağım; benden bir şey gizleme. ¹⁵ Ve Yeremya Tsedekiyaya dedi: Sana bildirirsem, mutlaka beni öldürmeyecek misin? sana öğüt verirsem de, beni dinlemezsin. ¹⁶ Ve kıral Tsedekiya Yeremyaya gizlice and edip dedi: Hay olan RAB ki, bu canı bize yarattı, onun hakkı için seni öldürmeyeceğim, ve senin canını arıyan bu adamların eline seni vermiyeceğim.

¹⁷ Ve Yeremya Tsedekiyaya dedi: İsrailin Allahu, orduların Allahu, RAB şöyle diyor: Eğer Babil kiralının reislerine sen çıkarsan, canın yaşıyacak, ve bu şehir ateşte yanmayacak; ve sen, ve evin sağ kalacaksınız. ¹⁸ Fakat Babil kiralının reislerine çıkmazsan, bu şehir Kildanîlerin eline verilecek, ve onu yakacaklar, ve sen onların elinden kaçıp kurtulmayacaksın. ¹⁹ Ve kıral Tsedekiya Yeremyaya dedi: Kildanîlere geçmiş olan Yahudilerin eline beni verirler de, benimle eğlenirler diye onlardan korkuyorum. ²⁰ Ve Yeremya dedi: Vermezler. Sana söylediğim şeyde RABBİN sesini işit, rica ederim; ve sana iyilik olur, ve canın sağ kalır. ²¹ Fakat sen çıkmak istemezsen, RABBİN bana gösterdiği söz şudur: ²² İşte, Yahuda kiralının evinde kalan bütün kadınlar Babil kiralının reislerine çıkarılacaklar, ve o kadınlar diyecekler: Yakın dostların seni aldattılar, ve seni alt ettiler; senin ayakların çamura battı, onlar geri döndüler. ²³ Ve senin bütün karılarını, ve oğullarını Kildanîlere çıkaracaklar; ve sen onların elinden kaçıp kurtulmayacaksın; fakat Babil kiralının eli seni tutacak; ve sen bu şehri yaktıracaksın.

²⁴ Ve Tsedekiya Yeremyaya dedi: Bu sözleri kimse bilmesin, sen de ölmiyeceksin. ²⁵ Ve seninle söyletiğimi reisler işitirler, ve sana gelip: Kırala ne söyledin, ve kıral sana ne dedi ise şimdi bize bildir, bizden gizleme ve seni öldürmeyiz, derlerse, ²⁶ onlara: Beni Yonatanın evine göndermesin de, orada ölmiyeyim diye, yalvarışımı kıralın önüne

düşürdüm, dersin. ²⁷ Ve bütün reisler Yeremyaya gelip ona sordular, ve kralın emretmiş olduğu bütün bu sözlere göre onlara anlattı. Ve artık ona bir şey demediler, çünkü işi kimse işitmemişti. ²⁸ Ve Yeruslaimin alındığı güne kadar Yeremya muhafızlar avlusunda kaldı.

BAP 39

VE Yeruslaim alındığı zaman (Yahuda kralı Tsedekiyanın dokuzuncu yılında, onuncu ayda, Babil kralı Nebukadretsar ve bütün ordusu Yeruslaim'e karşı gelmiş, ve onu kuşatmışlardı; ² Tsedekiyanın on birinci yılında, dördüncü ayda, ayın dokuzuncu gününde şehrin duvarında gedik açılmıştı), vaki oldu ki, ³ Babil kralının bütün reisleri içeri girdiler, ve Nergal-şaretser, Samgar-nebo, Sarsekim, Rab-saris, Nergal-şaretser, Rab-mag, ve Babil kralının geri kalan bütün reisleri orta kapıda oturdular.

⁴ Ve vaki oldu ki, Yahuda kralı Tsedekiya ve bütün cenk erleri, onları görünce kaçtılar, ve geceleyin şehirden, kral bahçesi yolundan, iki duvar arasındaki kapıdan çıktılar; ve Araba* yolunu tuttu. ⁵ Ve Kildanîler ordusu onların ardını kovdu, ve Eriha ovalarında Tsedekiyaya yetiştiler; ve onu tuttular, ve onu Hamat diyarında Riblaya, Babil kralı Nebukadretsara çıkardılar; ve onun hakkında hüküm verdi. ⁶ Ve Riblada Babil kralı Tsedekiyanın gözü önünde oğullarını öldürdü; Babil kralı bütün Yahuda ileri gelenlerini de öldürdü. ⁷ Ve Tsedekiyanın gözlerini kör etti; ve onu Babile götürmek için zincire vurdu. ⁸ Ve Kildanîler kral evini, ve kavmin evlerini yaktılar, ve Yeruslaim duvarlarını yıktılar. ⁹ Ve muhafız askerin başı Nebuzaradan şehirde kalan kavmin bakiyesini, ve kendi tarafına geçmiş olanları, ve artakalan kavmin bakiyesini Babile sürdü. ¹⁰ Ve muhafız askerin başı Nebuzaradan kavmin fakirlerinden olup hiç bir şeyi olmıyan adamları Yahuda diyarında bıraktı, ve o gün onlara bağlar ve tarlalar verdi.

* Lût Denizi cenubunda ve şimalinde bulunan derin vadi.

¹¹ Ve Babil kralı Nebukadretsar Yeremya için muhafız askerin başı Nebuzaradana emredip dedi: ¹² Onu al, ve ona iyi bak, ve ona kötü bir şey yapma; ancak sana ne derse ona öyle yap. ¹³ Ve muhafız askerin başı Nebuzardan, ve Nebuşazban, Rab-saris, ve Nergal-şaretser, Rab-mag, ve Babil kralının bütün reisleri adam gönderdiler; ¹⁴ ve gönderip Yeremyayı muhafızlar avlusundan aldılar, ve eve götürsün diye Şafanın oğlu Ahikamın oğlu Gedalyaya verdiler. Ve kavm arasında oturdu.

¹⁵ Ve muhafızlar avlusunda bağlı iken Yeremyaya RABBİN şu sözü gelmişti: ¹⁶ Git, ve Habeş Ebed-meleke söyle: İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: İşte, bu şehrin üzerine sözlerimi iyilik için değil, kötülük için getireceğim; ve o gün senin önünde vaki olacaklar. ¹⁷ Fakat o gün seni kurtaracağım, RAB diyor; ve yılmakta olduğun adamların eline verilmeyeceksin. ¹⁸ Çünkü elbette seni kurtaracağım, ve kılıçla düşmiyeceksin, ve canın sana bir çapul malı olacak; çünkü bana güvenden, RAB diyor.

BAP 40

MUHAFIZ askerin başı Nebuzaradan, Babile sürgün götürülen bütün Yeruslaim ve Yahuda sürgünleri arasında zincirle bağlı olan Yeremyayı Ramadan salıverdikten sonra, ona RABBİN sözü geldi. ² Ve muhafız askerin başı Yeremyayı alıp ona dedi: Bu yere karşı Allahın RAB bu belâyı söyledi; ³ ve onu RAB getirdi, ve söylediği gibi yaptı; çünkü RABBE karşı suç ettiniz, ve sözünü dinlemediniz, bundan dolayı başınıza bu iş geldi. ⁴ Ve şimdi, işte, elinde olan zincirlerden seni bugün çözüyorum. Eğer benimle beraber Babile gelmek gözünde iyi ise, gel, ve sana iyi bakarım; fakat benimle beraber Babile gelmek gözünde kötü ise, gelme; bak, bütün memleket senin önünde; nereye gitmek gözünde iyi ve doğru ise, oraya git. ⁵ Ve Yeremya henüz dönmeden ona dedi: Babil kralının Yahuda şehirleri üzerine koymuş olduğu Şafanın oğlu, Ahikamın oğlu

Gedalyanın yanına dön, ve onunla beraber kavm arasında otur; yahut gözünde nereye gitmek doğru ise, oraya git. Ve muhafız askerin başı ona azık ve hediye verip kendisini salıverdi. ⁶ Ve Yeremya Mitspaya, Ahikamın oğlu Gedalyanın yanına gitti, ve onunla beraber, memlekette kalmış olan kavm arasında oturdu.

⁷ Ve kırlarda olan bütün asker başları, kendileri ve adamları, Babil kiralının Ahikamın oğlu Gedalyayı memleket üzerine koymuş olduğunu, ve memleketin en fakirlerinden olup Babile sürülmemiş olanlardan erkekleri, ve kadınları ve çocukları ona verdiğini işitince, ⁸ Mitspaya, Gedalyanın yanına geldiler: Netanyanın oğlu İsmail, ve Kareahın oğulları Yohanan ve Yonatan, ve Tanhumetin oğlu Seraya, ve Netofalı Efayın oğulları, ve Maakalının oğlu Yezanya, kendileri ve adamları. ⁹ Ve Şafanın oğlu, Ahikamın oğlu Gedalya onlara ve adamlarına and edip dedi: Kildanîlere kulluk etmekten korkmayın; memlekette oturun, ve Babil kiralına kulluk edin, ve sizin için iyi olur. ¹⁰ Ve bana gelince, işte, bize gelecek olan Kildanîlerin önünde durmak için ben Mitspada oturacağım; fakat siz, şarap ve yaz yemişleri ve yağ toplayın, ve kaplarınıza koyun, ve aldığınız şehirlerde oturun. ¹¹ Ve Moabda, ve Ammon oğulları arasında, ve Edomda, ve bütün memleketlerde olan Yahudilerin hepsi, Babil kiralının Yahudadan bir bakiye bırakmış olduğunu, ve üzerlerine Şafanın oğlu Ahikamın oğlu Gedalyayı koymuş olduğunu işitince, ¹² Yahudilerin hepsi sürülmüş oldukları bütün yerlerden döndüler, ve Yahuda diyarına, Mitspaya, Gedalyanın yanına geldiler, ve pek çok şarap ve yaz yemişleri topladılar.

¹³ Ve Kareahın oğlu Yohanan, ve kırlarda olan bütün asker başları Mitspaya Gedalyanın yanına geldiler, ¹⁴ ve ona dediler: Senin canını alsın diye Netanyanın oğlu İsmaili Ammon oğulları kıralı Baalisin gönderdiğini biliyor musun? Fakat Ahikamın oğlu Gedalya onlara inanmadı. ¹⁵ Ve Kareahın oğlu Yohanan, Mitspada Gedalyaya gizlice söylüyüp dedi: Bırak gideyim, ve Netanyanın oğlu İsmaili vurayım, ve kimse bilmiyecektir; niçin senin canını alsın da, senin yanına toplanmış olan Yahudilerin hepsi dağılsınlar, ve Yahudanın bakiyesi yok olsun? ¹⁶ Fakat Ahikamın oğlu Gedalya Kareahın oğlu Yohanana dedi: Bu işi yapmıyacaksın, çünkü İsmail hakkında yalan söylüyorsun.

BAP 41

VE yedinci ayda vaki oldu ki, kıral zürriyetinden ve kıralın büyük adamlarından biri olan Elişamanın oğlu, Netanyanın oğlu İsmail, ve kendisile beraber on kişi Mitspaya Ahikamın oğlu Gedalyanın yanına geldiler; ve orada, Mitspada birlikte yemek yediler. ² Ve Netanyanın oğlu İsmail, ve kendisile beraber olan on kişi kalktılar, ve Babil kiralının memleket üzerine koymuş olduğu Şafanın oğlu, Ahikamın oğlu Gedalyayı kılıçla vurup öldürdüler. ³ Ve Mitspada onunla, Gedalya ile beraber olan bütün Yahudileri, ve orada bulunan Kildanîleri, cenk erlerini, İsmail vurdu.

⁴ Ve Gedalyayı vurduktan sonra, (ve kimse bilmiyordu) ikinci günde vaki oldu ki, ⁵ Şekemden, Şilodan, ve Samiriyeden adamlar, sakalları tıraş edilmiş, ve esvapları yırtılmış, ve kendi bedenlerinde yaralar açmış, ve RAB evine getirmek üzere ekmek takdimesi ve günlük ellerinde olarak seksen kişi geldiler. ⁶ Ve onları karşılamak için Netanyanın oğlu İsmail, ağılıya ağılıya yürüyerek Mitspadan çıktı; ve vaki oldu ki, onları karşılayınca kendilerine dedi: Ahikamın oğlu Gedalyanın yanına gelin. ⁷ Ve vaki oldu ki, şehrin ortasına geldikleri zaman Netanyanın oğlu İsmail, kendisi ve yanında olan adamlar, onları boğazlıyıp çukurun içine attılar. ⁸ Fakat onlar arasında bulunan on kişi İsmaille dediler: Bizi öldürme; çünkü tarlada saklı malımız var, buğday, ve arpa, ve yağ, ve bal. O da vazgeçip onları kardeşleri ile beraber öldürmedi. ⁹ Ve İsmailin öldürmüş olduğu adamların bütün leşlerini içine, Gedalyanın yanına, attığı sarnıç, İsrail kıralı

Baaşa korkusu yüzünden kiral Asanın yapmış olduğu sarnıçtı; Netanyanın oğlu İsmail öldürülmüş olanlarla onu doldurdu. ¹⁰ Ve muhafız askerinin başı Nebuzaradanın Ahikamın oğlu Gedalyaya vermiş olduğu Mitspada olan kavmin bütün bakiyesini, kiralın kızlarını, ve Mitspada kalan bütün kavmi İsmail sürdü; Netanyanın oğlu İsmail onları sürüp Ammon oğullarına geçmek için gitti.

¹¹ Fakat Kareahın oğlu Yohanan, ve onunla beraber olan bütün asker başları Netanyanın oğlu İsmailin etmiş olduğu kötülüğün hepsini işitince, ¹² bütün adamları aldılar, ve Netanyanın oğlu İsmaille cenketmeğe gittiler, ve onu Gibeonda olan büyük suların yanında buldular. ¹³ Ve vaki oldu ki, İsmail yanında olan bütün kavim, Kareahın oğlu Yohananı, ve onunla beraber olan bütün asker başlarını görünce sevindiler. ¹⁴ Ve İsmailin Mitspadan sürmüş olduğu bütün kavim dönüp geri geldiler, ve Kareahın oğlu Yohananın yanına gittiler. ¹⁵ Ancak Netanyanın oğlu İsmail, Yohananın önünden sekiz kişi ile kaçıp kurtuldu, ve Ammon oğullarına gitti. ¹⁶ Yanındaki bütün asker başları ile Kareahın oğlu Yohanan, Netanyanın oğlu İsmailin, Ahikamın oğlu Gedalyayı vurduktan sonra Mitspadan götürmüş olduğu kavmin bütün bakiyesini, yani Gibeondan geri getirdiği yiğit cenk erlerini, ve kadınları, ve çocukları, ve kızlar ağalarını aldı. ¹⁷ Ve gittiler, ve Kildaniler yüzünden gidip Mısır'a girmek için, Beyt-lehem yanında olan Gerutkimhamda oturdular, ¹⁸ çünkü onlardan korkuyorlardı; çünkü Babil kiralının memleket üzerine koymuş olduğu Ahikamın oğlu Gedalyayı Netanyanın oğlu İsmail vurmuştu.

BAP 42

VE bütün asker başları, ve Kareahın oğlu Yohanan, ve Hoşayanın oğlu Yezanya, ve küçüğünden büyüğüne kadar bütün kavim yaklaşıp, ² Yeremya peygambere dediler: Rica ederiz, yalvarışımız senin önüne düşsün, ve bizim için, bu bakiye için (çünkü çokluktan artakalan az adamlarız, nasıl ki, gözlerin bizi görüyor) Allahın RABBE dua et de, ³ yürüyeceğimiz yolu, ve yapacağımız şeyi Allahın RAB bize bildirsin. ⁴ Ve peygamber Yeremya onlara dedi: Sizi dinledim; işte, sözlerinize göre Allahınız RABBE dua edeceğim, ve vaki olacak ki, sizin için RAB ne cevap verirse size bildireceğim; sizden bir şey saklamıyacağım. ⁵ Ve Yeremyaya dediler: Allahın RABBİN bize bildirmek üzere seni göndereceği her söze göre yapmazsak, RAB aramızda sadık ve emin bir şahit olsun. ⁶ Seni kendisine gönderdiğimiz Allahımız RABBİN sözü iyi olsun kötü olsun, dinliyeceğiz ki, Allahımız RABBİN sözünü dinliyince bize iyilik olsun.

⁷ Ve on gün sonra vaki oldu ki, RABBİN sözü Yeremyaya geldi. ⁸ Ve Kareahın oğlu Yohananı, ve onunla beraber olan bütün asker başlarını, ve küçüğünden büyüğüne kadar bütün kavmi çağırırdı, ⁹ ve onlara dedi: Yalvarışınızı önüne arzedeğim diye, beni kendisine gönderdiğiniz İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: ¹⁰ Gerçek bu diyarda kalırsanız, sizi bina ederim ve yıkmam, ve sizi dikerim ve sökmem; çünkü size yapmış olduğum bütün kötülükten dolayı nadim oluyorum. ¹¹ Babil kiralından korkmayın, siz ki, ondan korkuyorsunuz; ondan korkmayın, RAB diyor; çünkü sizi kurtarmak için, ve sizi onun elinden azat etmek için ben sizinle beraberim. ¹² O size merhamet etsin de, sizi kendi toprağınıza geri göndersin diye, ben size merhamet edeceğim. ¹³ Fakat siz: Bu diyarda oturmayacağız, dersiniz, ve Allahınız RABBİN sözünü dinlemiyerek: ¹⁴ Hayır; fakat Mısır diyarına gireceğiz, orada cenk görmeyeceğiz, ve boru sesi işitmiyeceğiz, ve ekmek için açlık çekmiyeceğiz; ve orada oturacağız, dersiniz; ¹⁵ bundan dolayı da, ey Yahuda bakiyesi, şimdi RABBİN sözünü dinleyin: İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: Eğer siz Mısır'a girmeğe gerçekten yüz tutarsanız, ve orada misafir olmak üzere giderseniz; ¹⁶ o zaman vaki olacak ki, korkmakta olduğunuz kılıç Mısır diyarında, orada size yetişecektir; ve korkmakta olduğunuz kıtlık Mısırdaki, orada ardınıza yapışacaktır; ve

orada öleceksiniz. ¹⁷ Mısırdaki misafir olmak üzere oraya girmeğe yüz tutan bütün adamlar böyle olacak; kılıçla, kıtlıkla, ve veba ile ölecekler; ve onlardan kimse kalmıyacak, ve üzerlerine getireceğim kötülükten kaçıp kurtulmıyacak.

¹⁸ Çünkü İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: Yerusolimde oturanların üzerine öfkem ve kızgınlığım nasıl döküldü ise, siz Mısıra girince üzerinize kızgınlığım öyle dökülecek; ve lânetlik, ve şaşılacak, ve nefret edilecek bir şey, ve bir utanç olacaksınız; ve artık bu yeri görmeyeceksiniz. ¹⁹ Ey Yahuda bakiyesi, sizin için RAB: Mısıra gitmeyin, diye söyledi; iyi bilin ki, bugün size şehadet ettim. ²⁰ Çünkü canlarınıza hile ettiniz; çünkü beni Allahınız RABBE gönderip dediniz: Allahımız RABBE bizim için dua et; ve Allahımız RABBİN diyeceği her şeye göre bize öylece bildir, ve biz yaparız. ²¹ Ve ben bugün size bildirdim; fakat beni size göndermiş olduğu hiç bir işte Allahınız RABBİN sözünü dinlemediniz. ²² Ve şimdi iyi bilin ki, misafir olmak üzere gitmek istediğiniz yerde, kılıçla, kıtlıkla, ve veba ile öleceksiniz.

BAP 43

ALLAHLARI RABBİN bütün sözlerini, onlara bildirmek için Allahları RABBİN kendisini göndermiş olduğu bu sözlerin hepsini, Yeremya bütün kavma söylemeği bitirince vaki oldu ki, ² Hoşayanın oğlu Azarya, ve Kareahın oğlu Yohanan, ve bütün kibirli adamlar Yeremyaya söyliyip dediler: Sen yalan söylüyorsun: Mısırdaki misafir olmak üzere oraya gitmeyeceksiniz, demek için seni bize Allahımız RAB göndermedi; ³ ancak, Kildaniler bizi öldürsünler, ve Babile sürsünler diye bizi onların eline vermek için, Neriyanın oğlu Baruk bize karşı seni kışkırtıyor. ⁴ Ve Kareahın oğlu Yohanan, ve bütün asker başları, ve bütün kavm, Yahuda diyarında oturmak üzere RABBİN sözünü dinlemediler. ⁵ Fakat Kareahın oğlu Yohanan, ve bütün asker başları, sürülmüş oldukları bütün milletlerden Yahuda diyarında misafir olmak üzere geri gelmiş olan bütün Yahuda bakiyesini, ⁶ erkekleri, ve kadınları, ve çocukları, ve kıralın kızlarını, ve muhafız askerin başı Nebuzaradanın Şafanın oğlu, Ahikamın oğlu Gedalyanın yanında bırakmış olduğu her canı, ve Yeremya peygamberi, ve Neriyanın oğlu Baruku alıp gittiler. ⁷ Ve Mısır diyarına girdiler; çünkü RABBİN sözünü dinlemediler. Ve Tahpanhese geldiler.

⁸ Ve Tahpanhese Yeremyaya RABBİN şu sözü geldi: ⁹ Eline büyük taşlar al, ve onları Yahuda erlerinin gözü önünde, Tahpanhese Firavun evine girilecek yerde olan kiremitlikte, balçığın içine gizle; ¹⁰ ve onlara de: İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: İşte, ben gönderip Babil kıralı Nebukadretsar kulumu alacağım, ve gizlediğim bu taşların üzerine onun tahtını kuracağım; ve kıral kendi otağını onların üzerine kuracak. ¹¹ Ve gelip Mısır diyarını vuracak; ölüm için olanlar ölüme, ve sürgün için olanlar sürgüne, ve kılıç için olanlar kılıca verilecek. ¹² Ve Mısır ilâhlarının evlerinde ateş tutuşturacağım; ve onları o yakacak, ve onları sürgün edecek; ve bir çoban nasıl kendi esvabını giyerse, o da Mısır diyarını öyle giyecek; ve oradan selâmetle çıkacak. ¹³ Ve Mısır diyarında olan Beyt-şemeşin dikili taşlarını kıracak; ve Mısır ilâhlarının evlerini yakacak.

BAP 44

MISIR diyarında oturan, Migdolda, ve Tahpanhese, ve Memfiste, ve Patros diyarında oturan bütün Yahudiler için Yeremyaya şu söz geldi: ² İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: Yerusolim üzerine, ve bütün Yahuda şehirleri üzerine getirmiş olduğum kötülüğün hepsini gördünüz; ³ ve onların, ve atalarınızla sizin bilmediğiniz başka ilâhlara buhur yakmağa, ve kulluk etmeğe giderek beni öfkeliendirmek için etmiş oldukları kötülükleri yüzünden, işte, bugün şehirler harap, ve içlerinde oturan yok. ⁴ Ve erken davranıp göndererek, bütün peygamber kullarımı size gönderip: Ah, nefret etmekte olduğum bu mekruh şeyi yapmayın, dedim. ⁵ Fakat dinlemediler, ve başka ilâhlara buhur

yakmayıp kötülüklerinden dönmek için kulak asmadılar. ⁶ Bundan dolayı kızgınlığım ve öfkem taşıp döküldü, ve Yahuda şehirlerinde ve Yerusalim sokaklarında tutuştu; ve bugün olduğu gibi harap ve virane oldular. ⁷ Ve şimdi İsrailin Allahı, orduların Allahı RAB şöyle diyor: Sizin için bir bakiye kalmasın diye, sizden erkeği ve kadını, çocuğu ve emzikte olanı Yahuda içinden kesip atmak için, ⁸ misafir olarak gittiğiniz Mısır diyarında, başka ilâhlara buhur yakıp ellerinizin işleriyle beni öfkelendirerek, kesilip atılmak, ve dünyanın bütün milletleri arasında lânetlik ve utanç olmak için, canlarınıza bu büyük kötlğu niçin ediyorsunuz? ⁹ Yahuda diyarında, ve Yerusalim sokaklarında atalarınızın işledikleri kötülükleri, ve Yahuda kırallarının kötülüklerini, ve karılarının kötülüklerini, ve sizin kötülüklerinizi, ve karılarınızın kötülüklerini unuttunuz mu? ¹⁰ Bugüne kadar kendilerini alçaltmadılar, ve korkmadılar, ve önünüze ve atalarınızın önüne koyduğum şeriatimde ve kanunlarımda yürümediler.

¹¹ Bundan dolayı İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: İşte ben, kötülük için, bütün Yahudayı kesip atmak için, size yneleceğim. ¹² Ve Mısır diyarında misafir olmak için oraya girmek üzre yönelmiş olan Yahuda bakiyesini ele alacağım, ve hepsi telef olacaklar; Mısır diyarında düşecekler; kılıçla ve kıtlıkla telef olacaklar; küçüğünden büyüğüne kadar, kılıçla ve kıtlıkla ölecekler; ve lânetlik, ve şaşılacak, ve nefret edilecek bir şey, ve bir utanç olacaklar. ¹³ Ve Yerusalimi kılıçla, kıtlıkla, ve veba ile nasıl yokladımsa, Mısır diyarında oturanları da öyle yoklıyacağım; ¹⁴ ve Mısır diyarında misafir olmak üzre oraya giden, ve Yahuda diyarında oturmak üzre oraya dnmeği özliyen Yahuda bakiyesinden, oraya dönmek için kaçıp kurtulan ve bırakılan kimse kalmıyacak; ancak kaçıp kurtulan bir kaç kişiden başkası dönmiyecek.

¹⁵ Ve karılarının başka ilahlara buhur yaktıklarını bilen bütün erkekler, ve orada durmakta olan bütün kadınlar, büyük bir cemaat, Mısır diyarında Patrosta oturan bütün kavm, Yeremyaya cevap verip dediler: ¹⁶ Bize RABBİN ismile söylediğin sözde seni dinlemeyeceğiz. ¹⁷ Fakat gökler kıraliçasına buhur yakmak, ve ona dökülen takdimeler dökmek için ağzımızdan çıkan her sözü mutlaka yapacağız, nitekim biz ve atalarımız, kırallarımız ve reislerimiz, Yahuda şehirlerinde ve Yerusalim sokaklarında yaptık; o zaman ekmeğe doyuyorduk, ve iyilik görüyor, kötülük grmiyorduk. ¹⁸ Ve gökler kıraliçasına buhur yakmağı, ve ona dökülen takdimeler dkmeği bıraktığımız vakitten beri, her şeye muhtaç olduk, ve kılıçla, ve kıtlıkla telef olduk. ¹⁹ Ve biz gökler kıraliçasına buhur yakarken, ve ona dökülen takdimeler dökerken, kocalarımızın haberi olmadan mı ona tapınmak için pideler yaptık, ve ona dökülen takdimeler döktük?

²⁰ Ve Yeremya bütün kavma, erkeklere ve kadınlara, kendisine o cevabı vermiş olan bütün kavma söyliyip dedi: ²¹ Sizin ve atalarınızın, kırallarınızın ve reislerinizin, ve memleket kavminin Yahuda şehirlerinde, ve Yerusalim sokaklarında yaktığınız buhuru RAB anmadı mı, ve onun hatırına gelmedi mi? ²² ve RAB işlerinizin kötülüğü yüzünden, ve yaptığınız mekruh şeyler yüzünden artık dayanamadı; ve bugün olduğu gibi içinde oturanı kalmıyarak memleketiniz virane, ve şaşılacak, ve nefret edilecek bir şey oldu. ²³ Mademki buhur yaktınız, ve mademki RABBE karşı suç işlediniz, ve RABBİN sözünü dinlemediniz, ve şeriatinde, ve kanunlarında, ve şehadetlerinde yrmediniz; bundan dolayı, bugün olduğu gibi başınıza bu kötülük geldi.

²⁴ Ve Yeremya bütün kavma ve bütün kadınlara dedi: Mısır diyarında olan bütün Yahuda, RABBİN sözünü dinleyin. ²⁵ İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle söyliyip diyor: Gökler kıraliçasına buhur yakmak için, ve ona dökülen takdimeler dökmek için adanış olduğumuz adakları mutlaka yapacağız, diyerek siz de karılarınız da ağzınızla söylediniz, ve ellerinizle yerine getirdiniz; adaklarınızı tutun, ve adaklarınızı yapın. ²⁶

Mısır diyarında oturan bütün Yahuda, bundan dolayı RABBİN sözünü dinleyin: İşte, ben büyük ismim üzerine and ettim ki, RAB diyor, artık bütün Mısır diyarında, Yahuda adamlarından hiç birinin ağzı ile: Hay olan Rab Yehovanın hakkı için, diye benim ismim çağırılmıyacak. ²⁷ İşte, ben uyanık durup onları iyilik için değil kötülük için bekliyorum; ve Mısır diyarında olan bütün Yahuda erleri bitinciye kadar, kılıçla ve kıtlıkla telef olacaklar. ²⁸ Ve kılıçtan kaçıp kurtulanlar, sayısı az adamlar, Mısır diyarından Yahuda diyarına dönecekler; ve Mısır diyarında misafir olmak için oraya giden bütün Yahuda bakiyesi, kimin sözü duracağını bilecekler, benimki mi, yoksa onlarınki mi? ²⁹ Ve elbette sözlerimin kötülük için size karşı duracağını bilirsiniz diye, RAB diyor, bu yerde sizi yoklayacağıma alâmet şu olacak; ³⁰ RAB şöyle diyor: İşte, Yahuda kiralı Tsedekiyayı, düşmanı olan ve canını arıyan Babil kiralı Nebukadretsarın eline nasıl verdimse, Mısır kiralı Firavun Hofrayı da, düşmanlarının eline, ve canını arıyanların eline öyle vereceğim.

BAP 45

YAHUDA kiralı Yoşiya oğlu Yehoyakimin dördüncü yılında, Neriyanın oğlu Baruk, Yeremyanın ağzından bu sözleri kitaba yazdığı zaman, Yeremya peygamber ona şu sözü söyledi: ² Ey Baruk, senin için İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: ³ Sen: Şimdi vay başıma! çünkü RAB sızılara keder kattı; iniltimden yoruldu, ve rahat bulmıyorum, dedin. ⁴ Ona şöyle diyeceksin: RAB şöyle diyor: İşte, bina ettiğimi ben yıkacağım, ve diktiğimi ben sökeceğim, hem de bütün memlekette. ⁵ Ve sen kendin için büyük şeyler mi arıyorsun? arama; çünkü işte, ben bütün beşerin üzerine kötülük getireceğim, RAB diyor; fakat gideceğin bütün yerlerde canını sana çapul malı olarak vereceğim.

BAP 46

MİLLETLER için Yeremya peygambere gelen RABBİN sözü.

² Mısır için: Mısır kiralı Firavun-nekonun ordusu için; o ordu ki, Fırat ırmağı yanında Karkemişte idi; ve Yahuda kiralı Yoşiya oğlu Yehoyakimin dördüncü yılında Babil kiralı Nebukadretsar onu vurdu.

³ Küçük kalkanı ve büyük kalkanı hazırlayın, ve cenge girin. ⁴ Atları koşun, siz de binin, ey atlılar, ve miğferler giyip dikilin; mızraklarınızı bileyin, zırhlar giyin. ⁵ Bunu niçin gördüm? yıldılar ve geri döndüler; ve yiğitleri yere çalındılar, ve çabuk kaçtılar, ve arkaya bakmadılar; çepçevre yılgınlık! RAB diyor. ⁶ Ayağına çevik olan kaçmasın, ve yiğit kaçıp kurtulmasın; şimalde, Fırat ırmağı yanında sürçüp düştüler. ⁷ Nil gibi yükselen bu kimdir? suları ırmaklar gibi çalkanıyor. ⁸ Nil gibi yükselen Mısırdır, ve onun suları ırmaklar gibi çalkanıyor; ve diyor: Yükselip yeryüzünü kaplıyacağım; şehirleri, ve onlarda oturanları yok edeceğim. ⁹ Ey atlar, şahlanın; cenk arabaları, saldırın; ve yiğitler, kalkan kullanan Kuş ile Put, ve yay kullanan ve kuran Ludliler çıksınlar. ¹⁰ Çünkü o gün orduların Rabbi Yehovanın günüdür, hasımlarından oç alsın diye, oç günüdür; ve kılıç yiyip doycak, ve kana kana onların kanından içecek; çünkü şimal diyarında, Fırat ırmağı yanında, orduların Rabbi Yehovanın kurbanı var. ¹¹ Ey sen, Mısırın ere varmamış kızı, Gileada çık da merhem al; boş yere çok ilaç kullanıyorsun; senin için şifa yok. ¹² Milletler senin utancını işittiler, ve yeryüzü senin feryadınla dolu; çünkü yiğit yiğide çarptı, ikisi de birden düştüler.

¹³ Babil kiralı Nebukadretsarın Mısır diyarını vurmak üzere geleceğine dair RABBİN Yeremya peygambere söylediği söz.

¹⁴ Mısırdan bildirin, ve Migdolda işittirin, ve Memfiste, ve Tahpanheste işittirin; diyin: Dikil ve hazırlan; çünkü çevrende olanları kılıç yiyip bitirdi. ¹⁵ Kuvvetli erlerin niçin süpürüldüler? yerlerinde durmadılar, çünkü RAB onları kovdu. ¹⁶ Sürçenleri çoğalttı,

evet, birbiri üzerine düştüler; ve dediler: Kalkın da gaddar kılıcın yüzünden kavmımıza, ve doğduğumuz diyara dönelim. ¹⁷ Orada bağırdılar: Mısır kiralı Firavun ancak bir yaygaracı; tam vakti kaçırdı. ¹⁸ İsmi orduların RABBİ olan Kiral diyor: Varlığım hakkı için, gerçek dağlar arasında Tabor dağı gibi, ve deniz yanındaki Karmel gibi gelecektir. ¹⁹ Ey sen, Mısırdaki oturan kız, sürgünlük için eşyanı hazırla; çünkü Memfis virane olacak, ve yanacak, içinde oturanı olmayacak. ²⁰ Mısır çok güzel bir genç inek; fakat şimalden geliyor, at sineği geliyor. ²¹ Onun içinde ücretli askerleri de besili buzağular gibi; çünkü onlar da geri dönüp hep birden kaçtılar, yerlerinde durmadılar; çünkü üzerlerine felâketleri günü, yoklanmaları vakti gelmişti. ²² Yürüyen yılan gibi hıştırsı olacak; çünkü ordu ile yürüyecekler, ve ona karşı odun kesenler gibi baltalarla gelecekler. ²³ Ağaçları sayıya gelmezse de, yine onun ormanını kesecekler, RAB diyor; çünkü onlar çekirgelerden çokturlar, ve sayıya gelmezler. ²⁴ Mısır kızı utandırılacak; şimal kavminin eline verilecek. ²⁵ İsrailin Allahı, orduların RABBİ diyor: İşte, No şehrindeki Amonu, ve Firavunu, ve Mısırı, ve onun ilâhlarını, ve kırıllarını, Firavunu ve ona güvenenleri yoklayacağım; ²⁶ ve canlarını arıyanların eline, ve Babil kiralı Nebukadretsarın eline, ve kullarının eline onları vereceğim; ve ondan sonra eski günlerde olduğu gibi orada oturulacak, RAB diyor.

²⁷ Fakat, ey Yakub kulum, sen korkma, ve ey İsrail, sen yılgınlığa düşme; çünkü, işte, seni uzaktan, ve zürriyetini onların sürgünlük diyarından ben kurtaracağım; ve Yakub geri gelecek, ve rahat bulup kaygısız olacak, ve kendisini korkutan olmayacak. ²⁸ Kulum Yakub, sen korkma, RAB diyor; çünkü ben seninle beraberim; çünkü aralarına seni sürmüş olduğum milletlerin hepsini bütün bütün sona erdireceğim; fakat seni bütün bütün sona erdirmeyeceğim, ancak seni ölçü ile tedip edeceğim, ve seni hiç cezasız bırakmayacağım.

BAP 47

FİRAVUN Gazayı vurmadan önce Filistîler için Yeremya peygambere gelen RABBİN sözü.

² RAB şöyle diyor: İşte, şimalden sular yükseliyor, ve onlar taşkın bir sel olacak, ve diyarın, ve bütün içindekilerin, şehrin ve onda oturanların üzerine taşacak; ve insanlar feryat edecek, ve diyarda oturanların hepsi uluyacaklar. ³ Kuvvetli atlarının yere vuran tırnakları sesinden, cenk arabalarının velvelesinden, tekerleklerinin gürültüsünden, elleri gevşediği için babalar dönüp oğullarına bakmıyorlar; ⁴ çünkü Sur ve Saydaya kalan her yardımcıyı kesip atmak üzere, bütün Filistîleri helâk etmek günü geldi; çünkü RAB Filistîleri, Kaftor adasının bakiyesini helâk edecek. ⁵ Gaza saçını yoldu; Aşkelon vadilerinin bakiyesile beraber hiçe indirildi; daha ne vakte kadar bedeninde yara açacaksın? ⁶ Ey sen, RABBİN kılıcı, ne vakte kadar susmıyacaksın? kınına gir; rahat et de sus. ⁷ RAB sana emretmişken nasıl susabilirsin? Onu oraya, Aşkelona, ve deniz kıyısına karşı gönderdi.

BAP 48

MOAB için. İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: Neboya ne yazık! çünkü harap oldu; Kiryataim utandı, alındı; Misgab utandı, ve yıldı. ² Artık Moabın övünmesi kalmadı; Heşbonda ona karşı kötülük düşündüler: Gelin, onu kesip atalım da artık bir millet olmasın. Sen de susturulacaksın, ey Madmen; seni kılıç kovalıyacak. ³ Horonaimden çığlık sesi, soygun ve büyük kırgın! ⁴ Moab kırıldı; yavrularının feryadı işitildi. ⁵ Çünkü Luhit yokuşunu ağılıya ağılıya çıkıyorlar; çünkü Horonaim inişinde kırgından dolayı sıkıntı çığlığını işittiler. ⁶ Kaçın, canınızı kurtarın, ve çöldeki ilgın ağacı gibi olun. ⁷ Çünkü, kendi işlerine ve hazinelerine güvendiğin için sen de alınacaksın; ve Kemoş kendi kâhinleri ve

reisleri ile beraber sürgüne çıkacak. ⁸ Ve RABBİN söylediği gibi, helâk edici her şehrin üzerine gelecek, ve hiç bir şehir kurtulmayacak; ve vadi yok olacak, ve ova harap olacak. ⁹ Moaba kanat verin de uçup gitsin; onun şehirleri de virane olacak, onlarda oturan kalmıyacak. ¹⁰ RABBİN işini gevşeklikle yapan lânetli olsun; ve kılıcını kandan alıkoyan lanetli olsun.

¹¹ Moab çocukluğundan beri kaygısızdı, ve şarap gibi tortusu üzerine yerleşti, ve kaptan kaba boşaltılmadı, ve sürgüne gitmedi; bundan dolayı tadını kaybetmedi, ve kokusu değişmedi. ¹² Bundan dolayı, RAB diyor, onu kaptan kaba dökecek olan adamları göndereceğim günler işte, geliyor, ve onu dökecekler; ve kaplarını boşaltacaklar, ve küplerini parçalıyacaklar. ¹³ İsrail evi güvendikleri Beyt-elden nasıl utandırsa, Moab da Kemoştan öyle utanacak. ¹⁴ Nasıl diyorsunuz: Biz yiğitleriz, ve cenk için cesur adamlarız? ¹⁵ Moab harap oldu, ve onun şehirlerine çıktılar, ve seçme yiğitleri boğazlanmak için indiler, ismi orduların RABBİ olan Kıral diyor. ¹⁶ Moabın felâketi gelmek üzredir, ve onun belâsı seğirdip gelmektedir. ¹⁷ Ey sizler, bütün onun çevresinde olanlar, ve hep onun adını bilenler, onun için figan edip diyin: Kuvvet asası, güzel değnek nasıl kırıldı! ¹⁸ Ey sen, Dibonda oturan kız, izzetinden aşağı in, ve susuz yerde otur; çünkü Moabı harap eden sana karşı çıktı, senin hisarlarını yıktı. ¹⁹ Ey sen, Aroerde oturan, yol kenarında dur da bekle; kaçan ere, ve kurtulan kadına sor: Ne oldu? de. ²⁰ Moab utandı; çünkü yıkıldı; ulu ve feryat et; Moabın harap olduğunu Arnon yanında bildirin. ²¹ Ovalık memlekete, Holona, ve Yahtsaya, ve Mefaata, ²² ve Dibona, ve Neboya, ve Beyt-diblataime, ²³ ve Kiryataime, ve Beyt-gamula, ve Beyt-meona, ²⁴ ve Keriyota, ve Botsraya, ve uzak ve yakın bütün Moab diyarı şehirlerine hüküm geldi. ²⁵ Moabın boynuzu kesildi, ve bazusu kırıldı, RAB diyor.

²⁶ Onu sarhoş edin; çünkü RABBE karşı kendisini büyük etti; ve Moab kendi kusmuğu içinde yuvarlanacak, ve o da gülünç olacak. ²⁷ Çünkü İsrail sana gülünç olmadı mı? hırsızlar arasında mı bulundu? çünkü onun için söyledikçe baş sallıyorsun. ²⁸ Ey sizler, Moabda oturanlar, şehirleri bırakın da kayada oturun; ve yuvasını uçurumun ağzında yapan güvercin gibi olun. ²⁹ Moabın kibrini, onun çok mağrur olduğunu, büyüklük sattığını, ve kibrini ve küstahlığını, ve yüreğinin kibirli olduğunu işittik. ³⁰ Onun gazabını bilirim, RAB diyor, bir hiçtir; onun övünmeleri bir şey yapmadı. ³¹ Bundan dolayı Moab için uluyacağım; evet, bütün Moab için feryat edeceğim; Kir-heres adamları için yas tutacaklar. ³² Senin için Yazer ağlayışından ziyade ağlıyacağım, ey Sibma asması; çubukların denizi aştılar, Yazer denizine eriştiler; harap edici senin yaz yemişlerin ve bağ bozumun üzerine düştü. ³³ Semereli tarladan ve Moab diyarından sevinç ve meserret kaldırıldı; ve mâsaralardan şarabı kestim; kimse bağırişla üzüm basmayacak; bağıriş, o bağıriş olmayacak. ³⁴ Heşbonun çığığından Elealeye, Yahatsa kadar, Tsoardan Horonaime, Eglat-şelişiyaya kadar, seslerini işittirdiler; çünkü Nimrim suları da harap olacak. ³⁵ Ve yüksek yerde takdime arzedeni, ve ilâhlarına buhur yakarı Moabda sona erdireceğim, RAB diyor.

³⁶ Bundan dolayı Moab için yüreğim ney gibi inliyor; Kir-heres erleri için yüreğim ney gibi inliyor; bundan dolayı artırdığı mal yok oldu. ³⁷ Çünkü her başın saçı yolunmuş, ve her sakal kesilmiş; bütün eller üzerinde kesikler, ve bellerde çul. ³⁸ Moabın bütün damlarında ve meydanlarında, her yerde dövünme var; çünkü Moabı kimsenin beğenmediği bir kap gibi kırdım, RAB diyor. ³⁹ Nasıl yıkıldı! nasıl uluyorlar! Moab utançtan arkasını nasıl döndü! ve Moab bütün çevresinde olanlar için gülmeğe ve yılgınlığa vesile olacak. ⁴⁰ Çünkü RAB şöyle diyor: İşte, kartal gibi uçacak, ve Moaba karşı kanatlarını gerecek. ⁴¹ Keriyot alındı, ve hisarlar ele geçti, ve o gün Moab yiğitlerinin yüreği ağrı çeken kadının

yüreği gibi olacak. ⁴² Ve Moab harap olacak, bir kavm olmaktan çıkacak, çünkü RABBE karşı kendisini büyük etti. ⁴³ Ey sen, Moabda oturan, yılgınlık, ve çukur, ve tuzak senin üzerinde! RAB diyor. ⁴⁴ Yılgınlıktan kaçan çukura düşecek; ve çukurdan çıkan tuzağa tutulacak; çünkü onun üzerine, Moabın üzerine, yoklanmaları yılını getireceğim, RAB diyor.

⁴⁵ Kaçaklar Heşbonun gölgesinde takatsiz durmaktalar; çünkü Heşbondan ateş, ve Sihonun ortasından alev çıktı, ve Moab köşesini, ve velvele oğullarının tepesini yiyip bitirdi. ⁴⁶ Vay sana, ey Moab! Kemoşun kavmi yok oldu; çünkü oğulların sürgün olarak alındı, ve kızların esirliğe götürüldü. ⁴⁷ Fakat son günlerde Moab sürgünlerini geri getireceğim, RAB diyor. Moabın hükmü buraya kadardır.

BAP 49

AMMON oğulları için.

RAB şöyle diyor: İsrailin oğulları yok mu? onun mirasçısı yok mu? öyle ise Malkam* niçin Gadı mülk edindi, ve kavmi onun şehirlerinde oturuyor? ² Bundan dolayı, RAB diyor, işte, Ammon oğullarının Rabba şehrine karşı cenk bağırışını işittireceğim günler geliyor; ve ıssız bir hüyük olacak, ve köyleri yakılacak; ve İsrail, kendisini mülk edinenleri mülk edinecek, RAB diyor. ³ Ulu, ey Heşbon! çünkü Ay harap oldu; feryat edin, Rabba kızları! çul kuşanın; dövünün, ve çitlerin arasında öteye beriye koşun; çünkü kâhinleri ve reislerle birlikte Malkam sürgüne gidecek. ⁴ Ey döne kız! vadilerle, sulak vadin ile niçin övünüyorsun? sen ki, hazinelerine güveniyordun: Üzerime kim gelecek? diyordun. ⁵ İşte, senin üzerine çevrende olanların hepsinden yılgınlık getireceğim, orduların Rabbi Yehova diyor; ve sürüleceksiniz, herkes önüne gelen tarafa; ve kaçakları toplıyan olmayacak. ⁶ Fakat ondan sonra Ammon oğullarının sürgünlerini geri getireceğim, RAB diyor.

* Yahut, *onların kıralı*.

⁷ Edom için.

Orduların RABBİ şöyle diyor: Artık Temanda hikmet kalmadı mı? anlayışlı adamlarda öğüt tükendi mi? onların hikmeti boşaldı mı? ⁸ Kaçın, geri dönün, derin yerlerde oturun, Dedanda oturanlar! çünkü Esavı yokladığım zaman belâsını onun başına getireceğim. ⁹ Eğer sana bağ bozanlar gelmiş olsalardı, artakalan üzüm bırakmazlar mıydı? eğer geceleyin hırsızlar gelmiş olsalardı, diledikleri kadar harap etmezler miydi? ¹⁰ Fakat Esavı ben soydum, gizli yerlerini açtım, ve gizlenemeyecek; zürriyeti ve kardeşleri ve komşuları helâk oldular, kendisi de yok oldu. ¹¹ Babasız çocuklarını bırak, onları ben yaşatırım; ve dul kadınların bana güvensinler. ¹² Çünkü RAB şöyle diyor: Onlar ki, kâseyi içecek adamlardan değildiler, işte, elbette içecekler; ve bütün bütün cezasız kalacak olan sen misin? cezasız kalmıyacaksın, fakat elbette içeceksin. ¹³ Çünkü kendim üzerine and ettim, RAB diyor, Botsra şaşılacak, utanılacak şey, çöl, lânetlik olacak; ve bütün şehirleri ebedî harabeler olacak.

¹⁴ RABDEN haber işittim, ve milletler arasına bir de elçi gönderildi: Toplanın, ve ona karşı gelin, ve cenge kalkın. ¹⁵ Çünkü işte, seni milletler arasında küçük ve insanlar arasında hakir ettim. ¹⁶ Korkunç olmana gelince, yüreğinin gururu seni aldattı, sen ki, kayanın kovukları arasında oturuyorsun, sen ki, bayırın doruğunu tutuyorsun; yuvanı kartal gibi yüksek koysan bile, seni oradan indiririm, RAB diyor. ¹⁷ Ve Edom şaşılacak bir şey olacak; oradan geçen herkes şaşacak, ve bütün onun belâlarından ötürü ıslık çalacak. ¹⁸ Sodom ve Gomorranın, ve komşu şehirlerin altüst edildikleri zamanda olduğu gibi, orada kimse oturmayacak, RAB diyor, ve âdem oğlu orada misafir olmayacak. ¹⁹

İşte, kuvvetli yurda karşı bir aslan gibi Erdenin kabarmasından çıkacak; çünkü oradan onları ansızın kaçıracağım; ve kim seçilirse, onun üzerine onu koyacağım; çünkü benim gibi olan kimdir? ve bana vakit tayin edecek olan kimdir? ve önümde duracak çoban kimdir?

²⁰ Bundan dolayı RABBİN Edoma karşı kararını, ve Temanda oturanlara karşı düşüncelerini dinleyin: Gerçek onları, sürülerinin küçüklerini sürükliyecekler; gerçek yurtlarını üzerlerine yıkacak. ²¹ Düşmelerinin velvelesinden yer titiyor; çığlık var, gürültüsü Kızıl Denizde iştiliyor. ²² İşte, kartal gibi yükselip uçacak, ve Botsraya karşı kanatlarını gerecek; ve o gün Edom yiğitlerinin yüreği ağrı çeken kadının yüreği gibi olacak.

²³ Şam için.

Hamat ve Arpad utandılar; çünkü kötü haber işittiler, eridiler; denizde kaygı var, rahat edemez. ²⁴ Şam gevşedi, kaçmak için döndü, ve onu titreme aldı; doğuran kadın gibi onu sıkıntı ve ağrılar tuttu. ²⁵ Şöhretli şehir, meserret bulduğum şehir, neden bırakılmadı? ²⁶ Bundan dolayı onun meydanlarında yiğitleri düşecek, o gün bütün cenk erleri susturulacak, orduların RABBİ diyor. ²⁷ Ve Şamın duvarında ateş tutuşturacağım, ve Ben-hadadın saraylarını yiyip bitirecek.

²⁸ Babil kiralı Nebukadretsarın vurduğu Kedar, ve Hatsor ülkeleri için.

RAB şöyle diyor: Kalkın, Kedara çıkın, ve şark oğullarını helâk edin. ²⁹ Çadırlarını ve sürülerini alacaklar; çadır eteklerini, ve bütün kaplarını, ve develerini kendileri için götürecekler; ve onlara: Çepçevre yılgınlık! diye bağıracaklar. ³⁰ Ey sizler, Hatsorda oturanlar, kaçın, uzaklara dağılın, derin yerlerde oturun, RAB diyor; çünkü Babil kiralı Nebukadretsar size karşı öğüt aldı, ve size karşı düşüncesi var. ³¹ Kalkın, kaygısız ve emniyette oturan kavmin üzerine yürüyün, RAB diyor; onun kapıları ve sürgüleri yoktur, yalnız başına oturur. ³² Ve develeri yağma olacak, ve sayısız sürüleri çapul malı olacak; ve sakal başları kesik olan o adamları bütün yellere dağıtacağım; ve her yandan belâlarını getireceğim, RAB diyor. ³³ Ve Hatsor çakal yeri, ebedî virane olacak; orada kimse oturmayacak, ve âdem oğlu orada misafir olmayacak.

³⁴ Yahuda kiralı Tsedekiyanın kiralılığının başlangıcında, Yeremya peygambere Elam için RABBİN şu sözü geldi: ³⁵ Orduların RABBİ şöyle diyor: İşte, Elamın yayını, başlıca kuvvetini, kıracağım. ³⁶ Ve göklerin dört ucundan Elam üzerine dört yeli getireceğim, ve onları bütün bu yellere dağıtacağım; ve hiç bir millet olmayacak ki, onun yanına Elamın sürgünleri gelmesin. ³⁷ Ve düşmanlarının önünde, ve canlarını arıyanların önünde, Elamı yıldıracam; ve kötülüğü, kızgın öfkemi, onların üzerine getireceğim, RAB diyor; ve onları bitirinciye kadar artlarından kılıcı göndereceğim; ³⁸ ve Elamda tahtımı kuracağım, ve oradan kıralla reisleri yok edeceğim, RAB diyor. ³⁹ Fakat son günlerde vaki olacak ki, Elamın sürgünlerini geri getireceğim, RAB diyor.

BAP 50

BABİL için, Kildanîler diyarı için, Yeremya peygamber vasıtası ile RABBİN söylediği söz.

² Milletler arasında bildirin ve işittirin, ve bayrak dikin; işittirin ve gizlemeyin: Babil alındı, Bel utandı, Merodak yıld; onun dikili taşları utandılar, putları yıldılar, diyin. ³ Çünkü ona karşı şimalden bir millet çıkıyor, onun diyarını viran edecek, ve onda oturan olmayacak; insan da hayvan da kaçıp gittiler. ⁴ O günlerde, o vakitte, RAB diyor, İsrail oğulları, onlar ve Yahuda oğulları birlikte gelecekler; yürürken ağlıyarak gidip Allahları RABBİ arıyacaklar. ⁵ Gelin, RAB ile unutulmaz ebedî ahitle birleşin, diyerek yüzleri Siona doğru, onun yolunu soracaklar.

⁶ Kavmim kaybolmuş koyunlardılar; onları çobanları saptırdılar; dağlarda onları salıverdiler; dağdan tepeye gittiler; yattıkları yeri unuttular. ⁷ Koyunları bulanların hepsi onları yediler; ve hasımları dediler: Biz suçlu değiliz, çünkü RABBE karşı, doğruluk yurduna, atalarının ümidi olan RABBE karşı onlar suç ettiler. ⁸ Babilin içinden kaçın, ve Kildanîler diyarından çıkın, ve sürünün önünde ergeçler gibi olun. ⁹ Çünkü işte, Babile karşı büyük milletler cümhurunu, şimal diyarından ben uyandırıp çıkaracağım; ve ona karşı dizilecekler; o yandan alınacak; onların okları hünerli yiğidin oku gibi olacak; hiç biri boş dönmiyecek. ¹⁰ Ve Kildanîler diyarı çapul malı olacak; onu çapul edenlerin hepsi doycaklar, RAB diyor.

¹¹ Mademki seviniyorsunuz, mademki meserretle coşuyorsunuz, ey sizler, mirasımı yağma edenler, mademki harman döven genç inek gibi sıcıyorsunuz, ve aygırlar gibi kişniyorsunuz; ¹² ananız çok utanacak; sizi doğuranın yüzü kızaracak; işte, milletlerin sonuncusu, çöl, kurak ve ıssız diyar olacak. ¹³ RABBİN öfkesinden ötürü onun içinde oturan olmayacak, ancak bütün bütün ıssız kalacak; Babilden geçenlerin hepsi şaşacaklar, ve onun belâlarından ötürü ıslık çalacaklar. ¹⁴ Ey sizler, bütün yay kuranlar, Babile karşı çepçevre saf bağlayın; ona ok atın, oku esirgemeyin; çünkü RABBE karşı suç etti. ¹⁵ Çepçevre ona karşı bağırın; o teslim oldu; hisarları düştü, duvarları yıkıldılar; çünkü RABBİN öcüdür; ondan oç alın; o ne etti ise ona öyle edin. ¹⁶ Ekin ekeni, ve biçim vaktinde orakçıyı Babilden kesip atın; gaddar kılıcın yüzünden herkes kendi kavmına dönecek, ve herkes kendi memleketine kaçacak.

¹⁷ İsrail dağılmış koyundur; aslanlar onu kaçırttılar; önce onu Aşur kiralı yedi; şimdi de Babil kiralı Nebukadretsar sonunda onun kemiklerini kırdı. ¹⁸ Bundan dolayı İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: İşte, ben Aşur kiralını nasıl yokladım, Babil kiralını ve onun memleketini öyle yoklayacağım. ¹⁹ Ve İsraili yine kendi otlağına getireceğim, ve Karmelde ve Başanda otlayacak, ve Efraim dağılığında ve Gileadda canı doycak. ²⁰ O günlerde ve o vakitte, RAB diyor, İsrailin fesadı aranacak, ve onun fesadı olmayacak; ve Yahudanın suçları aranacak, ve bulunmayacak; çünkü bakiye olarak bıraktığım adamlara bağışlıyacağım.

²¹ Merataim diyarına karşı, ona karşı, ve Pekodda oturanlara karşı çık; öldür ve artlarından bütün bütün yok et, RAB diyor, ve sana emrettiğim her şeye göre yap. ²² Memlekette cenk ve büyük kırgın velvelesi! ²³ Bütün dünyanın çekici nasıl kırıldı ve parçalandı! Babil milletler arasında nasıl virane oldu! ²⁴ Senin için tuzak kurdum, ey Babil, sen de bilmiyerek ona tutuldun; bulundun, hem de tutuldun, çünkü RABBE karşı cenkettin. ²⁵ RAB hazinesini açtı, ve gazabının silâhlarını çıkardı; çünkü Kildanîler diyarında orduların Rabbi Yehovanın yapacağı iş var. ²⁶ Her yandan ona karşı gelin; ambarlarını açın; kümeler halinde onu yığın, onu bütün bütün yok edin; ondan bir şey kalmasın. ²⁷ Boğalarının hepsini boğazlayın; boğazlanmaya insinler; vay başlarına! çünkü onların günü, yoklanmaları vakti geldi. ²⁸ Allahımız RABBİN öcünü, mabedinin öcünü Sionda ilân etmek için, Babil diyarından kaçıp kurtulanların sesi!

²⁹ Okçuları, yay gerenlerin hepsini Babile karşı çağırın; çepçevre ona karşı ordugâh kurun; kimse oradan kaçıp kurtulmasın; işine göre ona ödeyin; her ne etti ise, kendisine onu edin, çünkü RABBE karşı, İsrailin Kuddûsuna karşı kibirli oldu. ³⁰ Bundan dolayı gençleri meydanlarında düşecekler, ve bütün onun cenk erleri o gün susturulacaklar, RAB diyor. ³¹ Ey sen, kibirli olan, işte, ben sana karşıyım, orduların Rabbi Yehova diyor; çünkü senin günün, seni yoklayacağım vakit geldi. ³² Ve kibirli olan sürçüp düşecek, ve onu kaldıran olmayacak; ve onun şehirlerinde ateş tutuşturacağım, ve çevresinde olanların hepsini yiyip bitirecek.

³³ Orduların RABBİ şöyle diyor: İsrail oğulları ve Yahuda oğulları, ikisi de mağdur oldular; ve bütün onları sürgün edenler onları sıkı tutmaktalar; onları salıvermek istemiyorlar. ³⁴ Onların Kurtarıcısı kuvvetlidir; ismi orduların RABBİDİR; Babilde oturanları titretsin de, dünyaya rahat versin diye, onların davasını tamamı ile görecektir.

³⁵ Kildanîler üzerine, ve Babilde oturanlar üzerine, ve reisleri üzerine, ve hikmetlileri üzerine kılıç, RAB diyor. ³⁶ Boş yere övünenler üzerine kılıç, ve onlar divane olacaklar; yiğitleri üzerine kılıç, ve onlar yılacaklar. ³⁷ Atları üzerine, ve cenk arabaları üzerine, ve içinde olan karışık kavmin hepsi üzerine kılıç, ve onlar kadın gibi olacaklar; hazineleri üzerine kılıç, ve onlar yağma edilecekler. ³⁸ Suları üzerine kuraklık, ve onlar kuruyacak; çünkü o oyma putlar diyarıdır, ve putları ile çıldırdılar. ³⁹ Bundan dolayı çölün canavarları kurtlarla beraber orada oturacaklar, ve orada devekuşları oturacaklar, ve artık ebediyen orada oturulmıyacak; ve nesilden nesle içinde oturanı olmayacak. ⁴⁰ Sodomu ve Gomorrayı, ve komşu şehirlerini Allah alt üst ettiği zaman olduğu gibi, orada kimse oturmıyacak, ve âdem oğlu orada misafir olmayacak, RAB diyor.

⁴¹ İşte, şimalden bir kavim geliyor; ve büyük bir millet ve çok kırallar yerin uçlarından uyanacaklar. ⁴² Ellerinde yay ve kargı var; insafsızdırlar, ve merhametleri yok; sesleri deniz gibi gürlüyor; ve atlara binmişler, her biri sana karşı dizilmiş cenkçi gibi, ey Babil kızı. ⁴³ Babil kırılı onların haberini işitti, ve elleri gevşedi; onu sıkıntı, doğuran kadın gibi ağrılar tuttu. ⁴⁴ İşte, düşman kuvvetli yurda karşı aslan gibi Erdenin kabarmasından çıkacak; çünkü oradan onları ansızın kaçıracağım; ve kim seçilirse, onun üzerine onu koyacağım; çünkü benim gibi olan kimdir? ve bana vakit tayin edecek olan kimdir? ve önümde duracak çoban kimdir? ⁴⁵ Bundan dolayı RABBİN Babil için olan kararını, ve Kildanîler diyarı için olan düşüncelerini dinleyin: Gerçek onları, sürülerinin küçüklerini sürükliyecekler; gerçek yurtlarını üzerlerine yıkacak. ⁴⁶ Babilin alınması velvelesinden dünya titriyor, ve milletler arasında çığlık iştiliyor.

BAP 51

RAB şöyle diyor: İşte, Babile karşı, ve Leb-kamayda oturanlara karşı helâk edici bir yel uyandıracacağım. ² Ve Babile harman savuranlar göndereceğim, ve onu savuracaklar; ve onun diyarını boş bırakacaklar; çünkü kötü günde her taraftan onun üzerine gelecekler. ³ Yay kurana karşı, ve zırhı ile övünene karşı okçu yayını kursun; ve onun gençlerini esirgemeyin; hep ordusunu bütün bütün yok edin. ⁴ Ve vurulanlar Kildanîler diyarında, ve yaralılar onun meydanlarında düşecekler.

⁵ Çünkü İsrailin Kuddûsuna karşı memleketleri suç ile dolu olduğu halde, İsrail ile Yahuda, Allahı, orduların RABBİ tarafından bırakılmamıştır. ⁶ Babilin ortasından kaçın, ve herkes canını kurtarsın; onun fesadı içinde helâk olmayın; çünkü RABBİN oç alma vaktidir; ona karşılık ödiyecek olan odur. ⁷ Babil RABBİN elinde, bütün dünyayı sarhoş eden bir altın kâse oldu; milletler onun şarabından içtiler; milletler bundan dolayı çıldırdılar. ⁸ Babil ansızın düşüp kırıldı; onun için uluyun; sancısı için merhem alın, belki şifa bulur. ⁹ Babile şifa vermek istedik, fakat şifa bulmadı; onu bırakın ve gidelim, herkes kendi memleketine; çünkü onun hükmü göklere erişiyor, ve asümana yükseldi. ¹⁰ RAB salâhımızı meydana çıkardı; gelin de, Allahımız RABBİN işini Sionda anlatalım.

¹¹ Okları bileyin, kalkanları sıkı tutun; RAB Medler kırallarının ruhunu uyandırdı; çünkü Babili helâk etmek için muradı ona karşıdır; çünkü bu, RABBİN öcüdür, mabedinin öcüdür. ¹² Babil duvarlarına karşı bayrak dikin, karakolu kuvvetlendirin, bekçileri dikin, pusuları kurun; çünkü RAB Babilde oturanlara karşı hem niyet etti, hem de söylediğini yaptı. ¹³ Ey sen, çok sular üzerinde oturan, bol hazineleri olan, sonun geldi, kötü kazancının ölçeği doldu. ¹⁴ Orduların RABBİ kendi üzerine and etti: Gerçek çekirgeler ile

doldurur gibi seni adamlarla dolduracağım; ve sana karşı nâra atacaklar.

¹⁵ Kuvvetile yeri yarattı, hikmetile dünyayı pekiştirdi, ve anlayışı ile gökleri gerdi. ¹⁶ O ses verince göklerde sular gürler, ve yerin uçlarından buğuları yükseltir; yağmur için şimşekler çaktırıır, ve hazinelerinden yeli çıkarır. ¹⁷ Herkes budala oldu, bilgisi kalmadı; her kuyumcu oyma putundan utanıyor; çünkü dökme putu yalandır, ve onlarda nefes yok. ¹⁸ Bir hiçtirler, aldatıcılığın işi; yoklanmaları vaktinde yok olacaklar. ¹⁹ Yakubun payı onlar gibi değil; çünkü her şeye şekil veren odur; ve İsrail onun mirasının sıptıdır; ismi orduların RABBİDİR.

²⁰ Sen benim topuzum ve cenk silâhlarımsın; ve seninle milletleri kıracağım; ve seninle ülkeler helâk edeceğim; ²¹ ve seninle atı ve binicisini kıracağım; ²² ve seninle cenk arabasını ve binicisini kıracağım; ve seninle erkeği ve kadını kıracağım; ve seninle kocamış adamı ve genci kıracağım; ve seninle genç adamı ve ere varmamış kızı kıracağım; ²³ ve seninle çobanı ve sürüsünü kıracağım; ve seninle çiftçiyi ve çiftini kıracağım; ve seninle valileri ve kaymakamları kıracağım. ²⁴ Ve Sionda, gözlerinizin önünde yaptıkları bütün kötülükleri Babile, ve Kildanîler diyarında oturanların hepsine ödiyeceğim, RAB diyor.

²⁵ Helâk edici dağ! sen ki, bütün dünyayı helak ediyorsun, RAB diyor, işte, ben sana karşıyım; ve elimi senin üzerine uzatacağım, ve seni kayalardan aşağı yuvarlıyacağım, ve seni yanmış bir dağ edeceğim. ²⁶ Ve senden köşe taşı, ve temel taşı almıyacaklar; fakat ebedî bir virane olacaksın, RAB diyor.

²⁷ Memlekette bayrak dikin, milletler arasında boru çalın, milletleri ona karşı hazırlayın, Ararat, Minni, ve Aşkenaz kırallıklarını ona karşı çağırın; ona karşı başbuğ tayin edin; üzerine tüylü çekirgeler gibi atlar çıkarın. ²⁸ Milletleri, Medler kırallarını, valilerini, ve bütün kaymakamlarını, ve saltanatları altındaki bütün diyarı ona karşı hazırlayın. ²⁹ Ve memleket titriyip sızlanıyor; çünkü Babil diyarını ıssız bir virane etmek için RABBİN Babile karşı olan düşünceleri yerinde duruyor. ³⁰ Babil yiğitleri cenketmekten el çektiler, hisarlarında oturuyorlar; güçleri tükendi; kadın gibi oldular; onun meskenlerine ateş verildi; kapı sürgüleri kırıldı. ³¹ Şehri her taraftan alındı, ve geçitler tutuldu, ve kamışlıkları yakıldı, ve cenk erleri şaşkın oldular, diye, ³² Babil kiralına bildirmek için ulak ulağa rastlamak üzre, ve haberci haberciye rastlamak üzre koşacak.

³³ Çünkü İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: Döven zamanı harman yeri nasılsa, Babil kızı da öyle; biraz daha, onun için de orak vakti gelecek. ³⁴ Babil kiralı Nebukadretsar beni yedi, beni ezdi, beni boş bir kap etti, canavar gibi beni yuttu, güzel yemeklerimle karnını doldurdu; beni kovdu. ³⁵ Sionda oturan diyecek: Bana ve etime edilen zorbalık Babilin boynunda olsun; ve Yeruşalim diyecek: Kanım Kildanîlerin diyarında oturanların boynunda olsun. ³⁶ Bundan dolayı RAB şöyle diyor: İşte, davanı ben göreceğim, ve senin öcünü alacağım; ve onun denizini kurutacağım, ve pınarının suyunu keseceğim. ³⁷ Ve Babil taş yığınları, çakal yeri, şaşılacak ve ıslık çalınacak bir şey olacak, içinde oturanı kalmıyacak. ³⁸ Genç aslanlar gibi hep birden gümürdiyecekler; aslan yavruları gibi homurdıyacaklar. ³⁹ Onlar kızınca içki ziyafetlerini ben yapacağım, ve meserretle coşsunlar, ve ebedî uykuya dalsınlar da uyanmasınlar diye onları sarhoş edeceğim, RAB diyor. ⁴⁰ Onları kuzular gibi, ergeçlerle koçlar gibi boğazlanmağa indireceğim.

⁴¹ Şeşak nasıl alındı! ve bütün dünyanın kendisile övündüğü nasıl ele geçti! milletler arasında Babil nasıl virane oldu! ⁴² Babile deniz bastı; dalgalarının çokluğu onu örttü. ⁴³ Şehirleri virane, kurak bir yer, ve çöl, kimsenin oturmadığı bir memleket oldu, ve âdem oğlu oradan geçmiyor. ⁴⁴ Ve Beli Babilde yoklıyacağım, ve yuttuğunu ağızından

çıkarcacağım, ve artık milletler ona akımayacaklar; evet, Babilin duvarı düşecek.

⁴⁵ Ey kavmim, onun içinden çıkın, ve RABBİN kızgın öfkesinden herkes canını kurtarsın.

⁴⁶ Ve bir yıl bir haber, ertesi yıl başka bir haber gelince, ve memlekette zorbalık olunca, hükümdar hükümdara karşı kalkınca, yüreğiniz zayıflamasın, ve memlekette işitilecek haberden korkmayın. ⁴⁷ Bundan dolayı işte, Babilin oyma putlarını yoklıyacağım günler geliyor; ve onun bütün diyarı utanacak; ve bütün öldürülmüş olanları onun içinde düşecekler. ⁴⁸ Ve Babilin üzerine göklerle yer, ve onlarda olanların hepsi sevinçle terennüm edecekler; çünkü şimalden onun üzerine helâk ediciler gelecekler, RAB diyor. ⁴⁹ İsrailin vurulmuş olanlarını Babil nasıl düşürttü ise, bütün memleketin vurulmuş olanları da Babilde öyle düşecekler.

⁵⁰ Ey sizler, kılıçtan kaçıp kurtulanlar, gidin, durmayın; RABBİ uzaktan anın, ve Yeruşalim aklınıza gelsin. ⁵¹ Biz utandık, çünkü sitem işittik, yüzlerimizi rüsvaylık kapladı; çünkü RAB evinin makdislerine yabancılar girdiler. ⁵² Bundan dolayı, işte, onun oyma putlarını yoklıyacağım günler geliyor, RAB diyor; ve bütün onun memleketinde yaralılar inliyecek. ⁵³ Babil göklere de çıksa, kuvvetinin yüksekliğini de pekiştirse, yine benim tarafımdan ona helâk ediciler gelecek, RAB diyor.

⁵⁴ Babilde çığlık, ve Kildanîler diyarından büyük kırgın sesi! ⁵⁵ Çünkü RAB Babili helâk ediyor, onun içinden büyük sesi susturuyor; onun dalgaları çok sular gibi gürliyorlar; seslerinin gürültüsü çıkıyor; ⁵⁶ çünkü onun üzerine, Babilin üzerine helâk edici geldi, ve onun yiğitleri alındılar, yayları parça parça oldu; çünkü RAB karşılıklar Allahıdır, elbette karşılığı öder. ⁵⁷ Ve reislerini ve hikmetli adamlarını, valilerini ve kaymakamlarını ve yiğitlerini sarhoş edeceğim; ve ebedî uykuya dalacaklar da uyanmayacaklar, Kırıl diyor, onun ismi orduların RABBİDİR. ⁵⁸ Orduların RABBİ şöyle diyor: Babilin enli duvarları bütün bütün yıkılacak, ve yüksek kapıları yakılacak; ve kavmlar boş şey için emek çekecekler, ve ümmetlerin emeği ateşe yarıyacak, ve yorgun düşecekler.

⁵⁹ Yahuda kiralı Tsedekiyanın kiralılığının dördüncü yılında, Mahseyanın oğlu, Neriyanın oğlu Seraya, Tsedekiya ile beraber Babile gittiği zaman, Yeremya peygamberin ona emrettiği söz. Seraya baş mabeynci idi. ⁶⁰ Ve Babil üzerine gelecek bütün kötülüğü, Babil için yazılmış olan bütün bu sözleri, Yeremya bir kitaba yazdı. ⁶¹ Ve Yeremya Seraya dedi: Babile vardığın zaman, bak, ve bütün bu sözleri oku, ⁶² ve de: Ya RAB, bu yerde ne adam ne hayvan, oturan olmasın, fakat ebedî bir virane olsun, diye onu kesip atmak üzere bu yer için sen söyledin. ⁶³ Ve vaki olacak ki, bu kitabı okumağı bitirince, sen ona bir taş bağlıyacaksın, ve Fırat ırmağının ortasına onu atacaksın; ⁶⁴ ve diyeceksin: Babil de böyle batacak, ve onun üzerine getireceğim kötülük yüzünden bir daha kalkmayacak; ve onlar yorgun düşecekler.

Yeremyanın sözleri buraya kadardır.

BAP 52

TSEDEKİYA kiral olduğu zaman yirmi bir yaşında idi, ve Yeruşalimde onbir yıl kirallık etti; ve anası Libnalı Yeremyanın kızı olup adı Hamutal idi. ² Ve Yehoyakimin yapmış olduğu her şeye göre RABBİN gözünde kötü olanı yaptı. ³ Çünkü RABBİN öfkesinden ötürü, gözünün önünden onları atıncıya kadar Yeruşalimde ve Yahudada böyle oldu. Ve Tsedekiya Babil kiralına karşı âsi oldu. ⁴ Ve vaki oldu ki, kiralılığının dokuzuncu yılında, onuncu ayda, ayın onuncu gününde Babil kiralı Nebukadretsar, kendisi ve bütün ordusu, Yeruşalim üzerine geldi, ve ona karşı ordugâh kurdu; ve ona karşı çepçevre meteris yaptılar. ⁵ Ve kiral Tsedekiyanın on birinci yılına kadar şehir kuşatıldı. ⁶ Dördüncü ayda, ayın dokuzuncu gününde şehirde kıtlık şiddetli idi ve memleket kavımı için ekmek yoktu. ⁷ Ve şehrin duvarında gedik açıldı, ve bütün cenk erleri kaçtılar, ve

kıral bahçesinin yanında olan iki duvar arasındaki kapı yolundan geceleyin şehirden çıktılar (ve Kildanîler çepçevre şehre karşı idiler); ve Araba yolundan gittiler. ⁸ Fakat Kildanîlerin ordusu kıralın ardını kovdu, ve Eriha ovalarında Tsedekiyaya yetiştirtiler; ve bütün ordusu yanından dağıldı. ⁹ Ve kıralı tuttular, ve kendisini Hamat diyarında Riblaya, Babil kıralının yanına çıkardılar; ve onun hakkında hüküm verdi. ¹⁰ Ve Babil kıralı Tsedekiyanın oğullarını onun gözü önünde öldürdü, bütün Yahuda reislerini de Riblada öldürdü. ¹¹ Ve Tsedekiyanın gözlerini kör etti; ve Babil kıralı onu zincire vurdu, ve kendisini Babile götürdü, ve ölümü gününe kadar onu hapisanede bıraktı.

¹² Babil kıralı Nebukadretsarın on dokuzuncu yılı idi, ve beşinci ayda, ayın onuncu gününde, Babil kıralının önünde duran muhafız askerin başı Nebuzaradan Yeruşalime girdi. ¹³ Ve RAB evini, ve kıral evini yaktı; ve bütün Yeruşalim evlerine, büyük olan her eve ateş verdi. ¹⁴ Ve muhafız askerin başının yanında olan bütün Kildanî ordusu çepçevre bütün Yeruşalim duvarlarını yıktılar. ¹⁵ Ve muhafız askerin başı Nebuzaradan kavmin fakirlerinden olanları, ve şehirde bırakılmış olan kavmin artakalanını, ve Babil kıralı tarafına geçmiş olan kaçakları, ve halkın artakalanını sürgün etti. ¹⁶ Fakat muhafız askerin başı Nebuzaradan bağcı ve çiftçi olmak üzere memleketin fakirlerinden bir kısmını bıraktı.

¹⁷ Ve RAB evinde olan tunç direkleri, ve RAB evinde olan ayaklıkları, ve tunç denizi Kildanîler parçaladılar, ve bütün tunçlarını Babile götürdüler. ¹⁸ Ve hizmette kullanılan kazanları, ve kürekleri, ve makasları, ve leğenleri, ve kaşıkları, ve bütün tunç kapları alıp götürdüler. ¹⁹ Ve muhafız askerin başı kadehleri, ve tablaları, ve leğenleri, ve kazanları, ve şamdanları, ve kaşıkları, ve tasları, altın olan altını, ve gümüş olan gümüşü alıp götürdü. ²⁰ RABBİN evi için kıral Süleymanın yapmış olduğu iki direğin, bir denizin, ve ayaklıkların altında olan on iki tunç boğanın, bütün bu takımların tuncu tartıya gelmezdi. ²¹ Ve direklere gelince, bir direğin yüksekliği on sekiz arşındı*; ve on iki arşın olan bir ip onu kuşatırdı; ve kalınlığı dört parmaktı*; içi boştu. ²² Ve üzerinde bir tunç başlık vardı; ve bir başlığın yüksekliği beş arşındı; ve bu başlık üzerinde çepçevre hepsi tunçtan ağ ve nar işi vardı; ve ikinci direk ve narları da böyle idi. ²³ Ve yanlarda doksan altı nar vardı; çepçevre ağ işi üzerinde bütün narlar yüz tane idi.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

²⁴ Ve muhafız askerin başı, başkâhin Serayayı, ve ikinci kâhin Tsefanyayı, ve üç eşik bekçisini aldı; ²⁵ ve şehirden cenk erleri üzerine konulmuş olan bir memuru, ve kıral yüzünü görenlerden şehirde bulunan yedi kişiyi, ve memleket kavminin askere yazan ordu başbuğunun kâtibini, ve şehir içinde bulunan memleket kavminden altmış kişiyi aldı. ²⁶ Ve muhafız askerin başı Nebuzaradan onları alıp Riblaya Babil kıralının yanına götürdü. ²⁷ Ve Babil kıralı onları vurdu, ve Hamat diyarında Riblada onları öldürdü. Ve Yahuda kendi toprağından sürüldü.

²⁸ Nebukadretsarın sürdüğü kavm şudur: yedinci yılda üç bin yirmi üç Yahudi; ²⁹ Nebukadretsarın on sekizinci yılında Yeruşalimden sekiz yüz otuz iki can sürdü, ³⁰ Nebukadretsarın yirmi üçüncü yılında muhafız askerin başı Nebuzaradanın Yahudilerden sürdüğü yedi yüz kırk beş can; bütün canlar dört bin altı yüz.

³¹ Ve Yahuda kıralı Yehoyakinin otuz yedinci sürgünlük yılında, on ikinci ayda, ayın yirmi beşinci gününde vaki oldu ki, Babil kıralı Evil-merodak, kırallığının birinci yılında Yahuda kıralı Yehoyakinin başını yükseltti, ve onu hapisaneden çıkardı; ³² ve ona iyi şeyler söyledi; ve onun tahtını Babilde kendisiyle beraber olan kıralların tahtından yukarı koydu, ³³ ve onun hapisane esvabını değiştirdi. Ve Yehoyakin ömrünün bütün günlerince daima onun önünde ekmek yerdi; ³⁴ ve Babil kıralı tarafından daimî bir tayın, ömrünün

bütün günlerince her gün, ölümü gününe kadar onun tayını olarak kendisine bir pay verilirdi.